รายงานสถานการณ์ทางสังคม จังหวัดกระบี่ ประจำปี ๒๕๖๓







สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดกระบี่

www.krabi.m-society.go.th facebook/policykrabi

Tel:075611044 fax:075612586

คำนำ

สังคมไทยในปัจจุบันเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ด้วยความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี กระแสโลกาภิวัตน์ ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงทางสังคมจากสังคมเกษตรกรรมเป็นสังคมอุตสาหกรรม แนวทางการพัฒนาประเทศที่เปลี่ยนไปเป็นการขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม และเทคโนโลยี จนเกิดผลกระทบต่อสภาพสังคม วิถีชีวิต และความเป็นอยู่ในสังคมไทย เช่นการอพยพเข้าสู่เมืองเพื่อหางานทำ การเปลี่ยนแปลงเป็นสังคมเมือง และการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ทำให้เกิดปัญหาต่างๆ เช่น ความยากจน ยาเสพติด การใช้ความรุนแรงในสังคม การค้ามนุษย์ ซึ่งนับวันจะทวีความรุนแรงและมีความซับซ้อนเพิ่มขึ้น เพื่อให้สังคมรู้เท่าทันสถานการณ์ปัญหา กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ได้มีนโยบายให้จังหวัดจัดตั้งศูนย์เฝ้าระวังและเตือนภัยทางสังคมจังหวัด โดยขับเคลื่อนการดำเนินงานด้านการเฝ้าระวังสถานการณ์ทางสังคม เพื่อป้องกันผลกระทบกลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ เด็ก เยาวชน สตรี ครอบครัว ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส ในระดับจังหวัด ด้วยการนำข้อมูลสถานการณ์ทางสังคม เทคโนโลยีสารสนเทศ มาปรับใช้และพัฒนาด้านการสื่อสาร ให้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อขับเคลื่อนการดำเนินงานในการเฝ้าระวังสถานการณ์สังคม

สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดกระบี่ ได้ดำเนินการสำรวจข้อมูลด้านประชากร ผู้ประสบปัญหาทางสังคม สถิติการให้ความช่วยเหลือ ภายในจังหวัด รวบรวม วิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูลด้านสังคมที่เป็นปัจจุบัน ทันต่อสถานการณ์ ซึ่งได้จัดทำรายงานสถานการณ์ทางสังคม นำข้อมูลมาเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ เพื่อให้เกิดการบูรณาการร่วมกันระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง นำไปสู่การใช้ข้อมูลขับเคลื่อนการดำเนินงานในการเฝ้าระวังสถานการณ์สังคมภายในจังหวัดกระบี่ สร้างความเข้มแข็งและพัฒนาศูนย์เฝ้าระวังและเตือนภัยทางสังคมในระดับจังหวัด เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาทางสังคมที่เกิดขึ้นภายในจังหวัดกระบี่

ในการนี้ สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดกระบี่ ขอขอบคุณส่วนราชการจังหวัด เครือข่ายภาคประชาสังคม อาสาสมัครต่างๆ ตลอดจนผู้เกี่ยวข้องทุกท่าน ที่ให้ความร่วมมือในการจัดทำรายงานสถานการณ์ทางสังคม และหวังว่าทุกภาคส่วนจะนำไปใช้ประโยชน์ในการสร้างสังคมที่สงบสุข อยู่ดี กินดี มั่งคง มั่งคั่งและยั่งยืน ของพี่น้องประชาชนจังหวัดกระบี่ต่อไป

จัดทำโดย

สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดกระบี่

๒๘ กันยายน ๒๕๖๓

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
คำนำ	
สารบัญ	
บทที่ ๑ บทนำ	
- คำนิยามข้อมูลสถานการณ์ทางสังคม	๑
- หลักการเหตุผลของการจัดทำรายงาน	๑
- วิธีการศึกษา การเก็บรวบรวมข้อมูล	๒
- กรอบและกระบวนการจัดเก็บข้อมูล	๒
- การเก็บและรวบรวมข้อมูล	๓
- แนวทางการดำเนินงานในอนาคต	๔
บทที่ ๒ ข้อมูลทั่วไปของจังหวัดกระบี่	
- ประวัติความเป็นมา	๕
- ที่ตั้งและอาณาเขต	๕
- ลักษณะภูมิประเทศ/อากาศ	๖
- คำขวัญจังหวัด/การท่องเที่ยว	๗
- การปกครองและประชากร	๘
- ข้อมูลประชากรกลุ่มเฉพาะ (ชาติพันธ์)	๙
-ข้อมูลด้านเศรษฐกิจของจังหวัด	๑๐-๑๕
บทที่ ๓ สถานการณ์ทางสังคมของจังหวัดกระบี่	
ข้อมูลสถานการณ์ทางสังคมของจังหวัดเชิงกลุ่มเป้าหมาย	๑๖
- สถานการณ์เด็กและเยาวชน	๑๖-๒๘
- สถานการณ์ครอบครัว	๒๙-๔๑
- สถานการณ์ผู้สูงอายุ	๔๒-๕๑
- สถานการณ์คนพิการ	๕๒-๕๗
- สถานการณ์คนไร้ที่พึ่ง/ผู้ทำการขอทาน	๕๘-๖๐

- สถานการณ์ด้านกลุ่มชาติพันธ์ ๖๐-๖๘
- สถานการณ์ผู้ประสบปัญหาทางสังคม ๖๘-๗๐
ข้อมูลสถานการณ์ของจังหวัดเชิงประเด็น ๗๑
- สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๗๒-๗๔
- สถานการณ์ปัญหาจากการค้ามนุษย์ ๗๕-๗๘
- สถานการณ์การแก้ไขปัญหาด้านที่อยู่อาศัย สำหรับผู้มีรายได้น้อย ๗๘-๘๖
บทที่ ๔ บทสรุปและข้อเสนอนะ ๘๗ - ๘๘

บทที่ ๑
บทนำ

การจัดทำรายงานสถานการณ์ทางสังคมจังหวัดกระบี่ ปี ๒๕๖๓

คำนิยาม

“ข้อมูลสถานการณ์ทางสังคม” หมายถึง ข้อมูลที่บ่งชี้ลักษณะของกลุ่มเป้าหมายที่ต้องให้การคุ้มครองเพื่อสร้างความมั่นคงในชีวิต ที่สามารถให้ประโยชน์ในการป้องกัน และแก้ไขความเสี่ยงต่อการเกิดปัญหาสังคม รวมถึงข้อมูลสถานการณ์ของประเด็นปัญหาทางสังคมสำคัญที่เกิดขึ้นในรอบปี

“รายงานสถานการณ์ทางสังคมระดับจังหวัด” หมายถึง รายงานข้อมูลด้านสังคมในระดับจังหวัดที่อาศัยข้อมูลจากท้องถิ่นต่าง ๆ และข้อมูลทุติยภูมิจากแหล่งที่เกี่ยวข้องในจังหวัด

“ความมั่นคงของมนุษย์” หมายถึง การที่ประชาชนได้รับหลักประกันด้านสิทธิ ความปลอดภัย การสนองตอบต่อความจำเป็นขั้นพื้นฐาน สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีศักดิ์ศรี ตลอดจนได้รับโอกาสอย่างเท่าเทียมกันในการพัฒนาศักยภาพของตนเอง

หลักการและเหตุผล

สังคมไทยในปัจจุบันเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ด้วยความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีกระแสโลกาภิวัฒน์ ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงทางสังคม จากสังคมเกษตรกรรม แนวทางการพัฒนาประเทศที่เปลี่ยนไปเป็นการขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม และเทคโนโลยี ทำให้เกิดปัญหาต่างๆ เช่น การอพยพเข้าสู่เมืองเพื่อหางานทำ การเปลี่ยนแปลงเป็นสังคมเมืองและเกิดความไม่เป็นระเบียบ ความล้มเหลวของกระบวนการขัดเกลาทางสังคม ค่านิยมที่เกิดขึ้นใหม่ จนนำไปสู่ปัญหาทางสังคมต่างๆ เช่น ปัญหาความยากจน ยาเสพติด ความรุนแรงในสังคม การค้ามนุษย์ การฆ่าตัวตาย ซึ่งนอกจากจะทวีความรุนแรงขึ้นแล้ว ยังเกิดความซับซ้อนในการดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหา และได้ส่งผลกระทบต่อความเป็นอยู่และคุณภาพชีวิตของคนในสังคมไทย เพื่อให้ประชาชนรู้เท่าทันสถานการณ์ปัญหาทางสังคม มีภูมิคุ้มกันสามารถป้องกันความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น พัฒนาคุณภาพชีวิตให้อยู่ในสังคมได้อย่างสงบสุข และมีคุณค่าในตนเอง กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ได้มีภารกิจการรวบรวมข้อมูล เพื่อรายงานสถานการณ์ทางสังคม ให้ท้องถิ่นและจังหวัดได้ตระหนักถึงความสำคัญและความจำเป็นในการมีข้อมูลเชิงสังคมที่จัดเก็บและรวบรวมโดยท้องถิ่นเอง ซึ่งเป็นข้อมูลที่มีความถูกต้อง ชัดเจน เป็นเอกภาพสามารถนำไปใช้ประกอบการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด แผนปฏิบัติการแก้ไขปัญหาสังคมจังหวัดแผนงานและโครงการอื่น ๆ ของกระทรวงการพัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์ได้ถูกต้องสอดคล้องกับสภาพปัญหาสังคมของแต่ละพื้นที่ โดยการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร มาสร้างฐานข้อมูล บูรณาการและจัดการด้านข้อมูล สามารถนำข้อมูลไปเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อไปในการปฏิบัติงาน

การจัดทำรายงานสถานการณ์สังคมจังหวัดกระบี่ ในปี ๒๕๖๓ ได้พัฒนาเครื่องมือการเก็บข้อมูลสถานการณ์ทางสังคม โดยจัดเก็บข้อมูลตามแบบสำรวจผู้ประสบปัญหาทางสังคมรายครัวเรือนของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดกระบี่

วิธีการศึกษา

๑.๑ ใช้วิธีวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้แบบสำรวจข้อมูลผู้ประสบปัญหาทางสังคมรายครัวเรือน และแบบรายงานสถานการณ์ทางสังคมจังหวัด ของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

๑.๒ สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดกระบี่ ดำเนินการจัดเก็บข้อมูลจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในระดับจังหวัด และระดับพื้นที่ และบูรณาการข้อมูลร่วมกันในจังหวัด เพื่อใช้ในการจัดทำรายงานสถานการณ์ทางสังคมจังหวัดกระบี่

กรอบและกระบวนการจัดเก็บข้อมูล

แบบจัดเก็บข้อมูลสถานการณ์ทางสังคมจังหวัด ประกอบด้วย

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลประชากร

ส่วนที่ ๒ ข้อมูลสถานการณ์ทางสังคมของจังหวัดในเชิงประเด็นและเชิงกลุ่มเป้าหมาย

สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดกระบี่ จึงได้จัดทำรายงานสถานการณ์ทางสังคมจังหวัดกระบี่ ปี ๒๕๖๓ ขึ้นไป เพื่อเป็นฐานข้อมูลให้หน่วยงานทั้งในระดับท้องถิ่น ระดับจังหวัด และระดับกระทรวง ทราบถึงข้อมูลด้านสังคมของจังหวัดกระบี่ ทั้งในมิติกลุ่มเป้าหมาย มิติประเด็นปัญหาสังคม และมิติเชิงพื้นที่ สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการจัดทำแผนงาน/ โครงการเพื่อป้องกัน แก้ไขปัญหาสังคม และพัฒนาพื้นที่เชิงรุกรวมถึงการกำหนดนโยบายด้านสังคมในภาพรวมต่อไป

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อให้มีข้อมูลทางสังคมระดับจังหวัดที่ถูกต้อง ชัดเจน ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย สามารถใช้ประโยชน์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาสังคมที่เกิดขึ้น

๒. เพื่อให้หน่วยงานในระดับท้องถิ่น ระดับจังหวัด นำข้อมูลไปใช้ในการกำหนดแผนงานเพื่อคุ้มครองป้องกันและแก้ไขปัญหาสังคมที่เกิดขึ้น

๓. เพื่อให้หน่วยงานระดับกระทรวง มีข้อมูลในการวิเคราะห์สถานการณ์ แนวโน้ม และกำหนดนโยบายและแผนงานในการป้องกันและแก้ไขปัญหาสังคมภาพรวมต่อไป

กลุ่มเป้าหมาย

ประชากรทุกช่วงวัยในจังหวัดกระบี่ โดยแบ่งกลุ่ม ตามกลุ่มเป้าหมายของภารกิจของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์คือ เด็กและเยาวชน สตรีและครอบครัว ผู้สูงอายุ ผู้พิการ คนไร้ที่พึ่งและขอทาน

หน่วยงานที่สนับสนุนข้อมูลในส่วนของข้อมูลทั่วไประดับจังหวัด ดังนี้

๑. ที่ทำการปกครองจังหวัดกระบี่
๒. สำนักงานส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดกระบี่
๓. สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดกระบี่
๔. ตำรวจภูธรจังหวัดกระบี่
๕. สำนักงานแรงงานจังหวัดกระบี่
๖. สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดกระบี่
๗. ศูนย์การศึกษานอกระบบและตามอัธยาศัยจังหวัดกระบี่
๘. สำนักงานสถิติจังหวัดกระบี่
๙. สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดกระบี่
๑๐. สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดกระบี่
๑๑. สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดกระบี่
๑๒. สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดกระบี่
๑๓. สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดกระบี่
๑๔. สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดกระบี่
๑๕. สำนักงานพระพุทธศาสนาจังหวัดกระบี่
๑๖. สำนักงานประกันสังคมจังหวัดกระบี่
๑๗. ศูนย์ดำรงธรรมจังหวัดกระบี่
๑๘. บ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัดกระบี่
๑๙. ศูนย์คุ้มครองคนไร้ที่พึ่งจังหวัดกระบี่

การเก็บและรวบรวมข้อมูล

สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดกระบี่ ได้รวบรวมข้อมูลจากหน่วยงานต่าง ๆ

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลประชากรของจังหวัด โดยแบ่งเป็นช่วงอายุ ประกอบด้วย

๑.๑ ประชากรอายุ ๐ – ๑๘ ปี
๑.๒ ประชากรอายุ ๑๙ – ๒๕ ปี
๑.๓ ประชากรอายุ ๒๖ – ๕๙ ปี
๑.๔ ประชากรอายุ ๖๐ ปี
๑.๕ ประชากรอายุ ๑๐๐ ปี

ส่วนที่ ๒ ข้อมูลสถานการณ์ทางสังคมของจังหวัดในเชิงกลุ่มเป้าหมายและเชิงประเด็น ประกอบด้วย

๒.๑ สถานการณ์เชิงกลุ่มเป้าหมาย

- สถานการณ์เด็กและเยาวชน
- สถานการณ์ครอบครัว
- สถานการณ์ผู้สูงอายุ
- สถานการณ์คนพิการ
- สถานการณ์คนไร้ที่พึ่ง/ผู้ทำการขอทาน
- สถานการณ์ด้านกลุ่มชาติพันธุ์
- สถานการณ์ผู้ประสบปัญหาทางสังคม
- สถานการณ์ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์

๒.๒ สถานการณ์ทางสังคมเชิงประเด็น

- สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (Covid-๑๙) จังหวัดกระบี่
- สถานการณ์ความรุนแรงในต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว
- สถานการณ์การแก้ไขปัญหาที่อยู่อาศัยสำหรับผู้มีรายได้น้อย
- สถานการณ์การตั้งครรภ์ในวัยรุ่น

๒.๓ สถานการณ์ทางสังคมที่น่าห่วงใยของจังหวัด

ระยะเวลาดำเนินการ

๑ ตุลาคม ๒๕๖๒ – ๓๐ กันยายน ๒๕๖๓

การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลแบบที่ได้จากการสำรวจ ได้มีการตรวจสอบความถูกต้องและบันทึกข้อมูลในฐานข้อมูลศูนย์ข้อมูลทางสังคมจังหวัดกระบี่ และสถิติการให้ความช่วยเหลือต่าง ๆ ในฐานข้อมูลผู้ประสบปัญหาทางสังคมของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ พร้อมทั้งวิเคราะห์และประมวลผลข้อมูลเป็นสถิติและตารางการเปรียบเทียบในรูปแบบต่างๆ เพื่อให้เห็นประเด็นของสถานการณ์ที่รายงานได้ชัดเจนและคาดการณ์สถานการณ์ที่มีแนวโน้มคาดว่าจะเกิดขึ้นได้

แนวทางการดำเนินงานในอนาคต

รายงานสถานการณ์ทางสังคมจังหวัดกระบี่ สามารถนำไปใช้ประกอบการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด แผนปฏิบัติการแก้ไขปัญหาสังคมจังหวัด แผนงานและโครงการอื่น ๆ ของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ได้อย่างถูกต้องสอดคล้องกับสภาพปัญหาสังคมของแต่ละพื้นที่

****

บทที่ ๒
ข้อมูลทั่วไปของจังหวัดกระบี่

๒.๑ ข้อมูลกายภาพของจังหวัด พื้นที่ การปกครอง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น







๑) ประวัติความเป็นมา

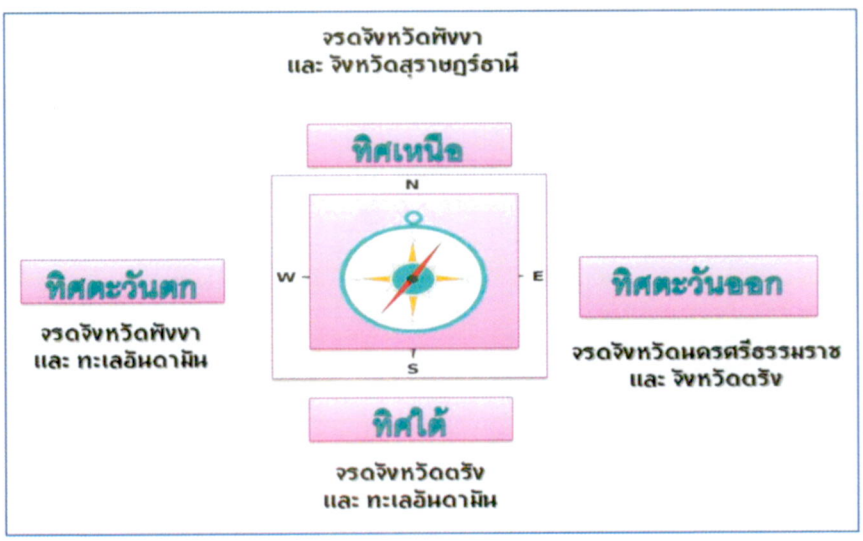
จังหวัดกระบี่ ตั้งขึ้นประมาณปี พ.ศ.๒๔๑๕ พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๕ ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ยกฐานะขึ้นเป็นเมืองปกาสัย และทรงพระราชทานนามว่า "เมืองกระบี่"

เมื่อได้ประกาศตั้งขึ้นเป็นเมืองแล้ว โปรดเกล้าฯ ให้ตั้งที่ทำการอยู่ที่ตำบลกระบี่ใหญ่ (บ้านตลาดเก่า) ต่อมาในปี พ.ศ.๒๔๑๘ ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้แยกเมืองกระบี่ ออกจากการปกครองของเมืองนครศรีธรรมราช เป็นเมืองจัตวาขึ้นตรงต่อกรุงเทพฯ และในปี พ.ศ.๒๔๔3 ได้ย้ายที่ตั้งเมืองไปอยู่ตำบลปากน้ำ อยู่ใกล้ปากอ่าวเป็นร่องน้ำลึก เรือใหญ่สามารถเข้าเทียบท่าได้สะดวก เป็นที่ตั้งศาลากลางจังหวัดจนถึงปัจจุบันนี้

๒) ที่ตั้งและอาณาเขต

จังหวัดกระบี่เป็นจังหวัดขนาดเล็กที่มากด้วยทรัพยากรท่องเที่ยวทางธรรมชาติและมรดกทางวัฒนธรรมอันเก่าแก่ การผสมผสานการดารงชีวิตของผู้คนที่ต่างเชื้อชาติ ต่างศาสนา และความเชื่อที่แตกต่างอย่างกลมกลืน ตั้งอยู่ทางด้านฝั่งทะเลตะวันตกของภาคใต้ติดกับทะเลอันดามัน อยู่ห่างจากกรุงเทพฯ ไปตามทางหลวงแผ่นดินประมาณ ๘๑๔ กิโลเมตร มีพื้นที่ ทั้งหมด ๔,๗๐๘.๕๑๒ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๒,๙๔๒,๘๒๐ ไร่ มีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดใกล้เคียง ดังนี้

ทิศเหนือ จดจังหวัดพังงา และจังหวัดสุราษฎร์ธานี
ทิศใต้ จดจังหวัดตรัง และทะเลอันดามัน
ทิศตะวันออก จดจังหวัดนครศรีธรรมราช และจังหวัดตรัง
ทิศตะวันตก จดจังหวัดพังงา และทะเลอันดามัน



แผนที่ท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่



๓) ลักษณะภูมิประเทศ

สภาพภูมิประเทศโดยทั่วไปของจังหวัดกระบี่ ทางตอนเหนือประกอบด้วย เทือกเขายาวทอดตัวไปในแนวเหนือใต้สลับกับสภาพพื้นที่แบบลูกคลื่นลอนลาด และลอนชัน มีที่ราบชายฝั่งทะเลทางด้านตะวันตก บริเวณทางตอนใต้มีสภาพภูมิประเทศเป็นภูเขากระจัดกระจายสลับกับพื้นที่แบบลูกคลื่น ส่วนบริเวณทางตอนใต้สุดและตะวันตกเฉียงใต้ มีสภาพพื้นที่เป็นแบบลูกคลื่นลอนลาดจนถึงค่อนข้างราบเรียบ และมีภูเขาสูง ๆ ต่ำ ๆ สลับกันไป บริเวณด้านตะวันตกมีลักษณะเป็นชายฝั่งติดกับทะเลอันดามัน ยาวประมาณ ๑๖๐ กิโลเมตร ประกอบด้วยหมู่เกาะน้อยใหญ่ จำนวน ๑๕๔ เกาะ แต่เป็นเกาะที่มีประชากรอาศัยอยู่เพียง ๑๓ เกาะ เกาะที่สำคัญได้แก่ เกาะลันตา เป็นที่ตั้งของ อำเภอเกาะลันตา และเกาะพีพี ซึ่งอยู่ในเขตอำเภอเมือง เป็นสถานที่ท่องเที่ยว ที่สวยงามติดอันดับของโลก

๔) ลักษณะภูมิอากาศ

จังหวัดกระบี่ มีภูมิอากาศแบบมรสุมในเขตร้อน และได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้และลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ ทำให้มีฝนตกชุกตลอดปีและมีเพียง ๒ ฤดู

ฤดูร้อน เริ่มตั้งเดือนมกราคมจนถึงเดือนเมษายน

ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่เดือนพฤษภาคมไปจนถึงเดือนธันวาคม

จากการที่มีลักษณะภูมิอากาศแบบมรสุมในเขตร้อน อุณหภูมิในแต่ละฤดูกาล จึงไม่แตกต่างกันมากนัก คือ อยู่ระหว่าง ๑๗.๙ - ๓๙.๑ องศาเซลเซียส

๕) การคมนาคม

ทางรถยนต์ จากกรุงเทพฯ ใช้เส้นทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๔ ผ่านจังหวัดเพชรบุรี – ประจวบคีรีขันธ์ – ชุมพร – ระนอง – พังงา – กระบี่ รวมระยะทางประมาณ ๙๔๖ กิโลเมตร หรือใช้เส้นทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔ ถึงจังหวัดชุมพรต่อด้วยทางหลวงหมายเลขแผ่นดินหมายเลข ๔๑ ผ่านอำเภอ หลังสวน จังหวัดชุมพร เข้าอำเภอ ไชยา อำเภอเวียงสระ จังหวัดสุราษฎร์ธานี จากนั้นใช้เส้นทางหลวงหมายเลข ๔๐๓๕ ผ่านอำเภออ่าวลึก และใช้ทางหลวงหมายเลข ๔ อีกครั้งเข้าสู่จังหวัดกระบี่ รวมระยะทาง ๘๑๔ กิโลเมตร ถ้าเดินทางจากภูเก็ต ใช้ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๐๒ ต่อด้วยทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๔ ผ่านตำบล โคกกลอย อำเภอตะกั่วทุ่ง อำเภอทับปุด จังหวัดพังงา เข้าอำเภออ่าวลึก จังหวัดกระบี่รวมระยะทางประมาณ ๑๘๕ กิโลเมตร

ทางน้ำ จังหวัดกระบี่ มีท่าเรือขนส่งสินค้า/ท่าเทียบเรือการท่องเที่ยว รวมจำนวน ๒๒ แห่ง ท่าเรือน้ำลึก ๔ แห่ง แบ่งเป็น ท่าเทียบเรือเพื่อการขนส่งสินค้า ๓ แห่งได้แก่

๑. ท่าเทียบเรือขนส่งสินค้าน้ำลึกกระบี่ ปากคลองจิหลาด ตำบลไสไทย อ.เมือง

๒. ท่าเรือขนส่งสินค้าบริษัทเจียรวานิชย์ ตำบลหนองทะเล อ.เมือง

๓. ท่าเทียบเรือขนส่งสินค้าบริษัทเซาเทิร์นพอร์ท จำกัด ตำบลหนองทะเล อ.เมือง และมีท่าเทียบเรือเพื่อการท่องเที่ยว 1 แห่งได้แก่ ท่าเทียบเรือโดยสารท่องเที่ยวปากคลองจิหลาด ตำบลไสไทย อำเภอเมือง

ทางอากาศ จังหวัดกระบี่มีสนามบินนานาชาติ ๑ แห่ง คือ ท่าอากาศยานนานาชาติจังหวัดกระบี่ สังกัดกรมท่าอากาศยาน กระทรวงคมนาคม ตั้งอยู่ในเขต อำเภอเหนือคลอง ห่างจากตัวเมืองไปทางทิศตะวันออก เป็นระยะทางประมาณ ๑๓ กิโลเมตร ท่าอากาศยานกระบี่มีบทบาทสำคัญที่สามารถรองรับกิจการการขนส่งทางอากาศของจังหวัดกระบี่ เพื่อให้เส้นทางสู่จังหวัดกระบี่ มีความสะดวกสบายและเป็นการส่งเสริมและการพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดกระบี่อีกด้วย

๖) คำขวัญจังหวัดกระบี่

" กระบี่ เมืองน่าอยู่ ผู้คนน่ารัก "

๗) คำขวัญการท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่

แหล่งถ่านหิน	ถิ่นหอยเก่า	เขาตระหง่าน
ธารสวย	รวยเกาะ	เพาะปลูกปาล์ม
งามหาดทราย	ใต้ทะเลสวยสด	มรกตอันดามัน
สวรรค์เกาะพีพี		

๘) ข้อมูลการปกครอง

จังหวัดกระบี่ มีเขตการปกครองส่วนภูมิภาคแบ่งออกเป็น ๘ อำเภอ ๕๓ ตำบล ๓๘๙ หมู่บ้าน ๑ องค์การบริหารส่วนจังหวัด ๑ เทศบาลเมือง ๑๓ เทศบาลตำบล และ ๔๗ องค์การบริหารส่วนตำบล ดังตารางที่ ๒-๑

ตาราง ๒-๑ : แสดงพื้นที่ จำแนกตามเขตการปกครองรายอำเภอ

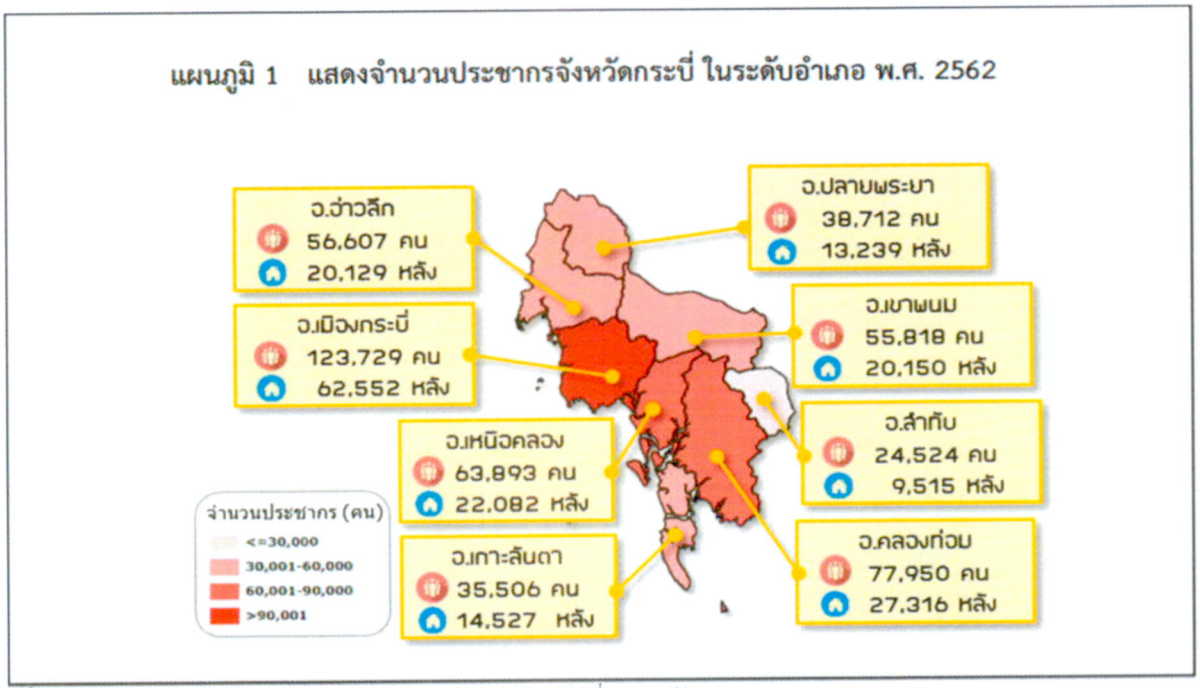
อำเภอ	พื้นที่ (ตร.กม.)	ห่างจากจังหวัด (กม.)	ตำบล	หมู่บ้าน	การปกครองส่วนท้องถิ่น			อบต.
					อบจ.	ทม.	ทต.	
เมืองกระบี่	๖๔๘.๕๕๒	-	๑๐	๕๙	๑	๑	๑	๗
อ่าวลึก	๗๗๒.๙๘๙	๔๗	๙	๕๒	-	-	๒	๙
ปลายพระยา	๔๓๓.๓๖๗	๗๕	๔	๓๕	-	-	๑	๔
คลองท่อม	๑,๐๔๒.๕๓๑	๔๒	๗	๖๘	-	-	๔	๕
เกาะลันตา	๓๓๙.๘๔๓	๑๐๙	๕	๓๖	-	-	๑	๕
ลำทับ	๓๒๐.๗๐๘	๖๗	๔	๒๘	-	-	๑	๔
เหนือคลอง	๓๖๒.๐๐	๑๗	๘	๕๗	-	-	๑	๘
เขาพนม	๗๘๘.๕๒๒	๓๙	๖	๕๔	-	-	๑	๖
รวม	๔,๗๐๘.๕๑๒	-	๕๓	๓๘๙	๑	๑	๑๒	๔๗

ที่มา : ที่ทำการปกครองจังหวัดกระบี่ ณ เดือน ธันวาคม ๒๕๖๒

๒.๒ ข้อมูลด้านประชากร กลุ่มประชากรเฉพาะของจังหวัด

๑) ข้อมูลประชากรจังหวัดกระบี่

จังหวัดกระบี่ มีจำนวนประชากรทั้งสิ้น ๔๗๖,๗๓๙ คน เป็นชาย ๒๓๖,๗๙๐ คน เป็นหญิง ๒๓๙,๙๔๙ ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ ๕๐.๓๓ ของประชากรทั้งหมด และเพศชายคิดเป็นร้อยละ ๔๙.๖๗ ของประชากรทั้งหมด โดยอำเภอที่มีจำนวนประชากรมากที่สุด คือ อำเภอเมืองกระบี่ ๑๒๓,๗๒๙ คน รองลงมา คือ อำเภอคลองท่อม ๗๗,๙๕๐ คน อำเภอเหนือคลอง ๖๓,๘๙๓ คน อำเภออ่าวลึก ๕๖,๖๐๗ คน อำเภอเขาพนม ๕๕,๘๑๘ คน อำเภอปลายพระยา ๓๘,๗๑๒ คน อำเภอเกาะลันตา ๓๕,๕๐๖ คน และอำเภอลำทับ ๒๔,๕๒๔ คน ตามลำดับ ดังแผนภูมิ ๑



ที่มา : กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย (ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๒)

๒) ข้อมูลประชากรกลุ่มเฉพาะ (ชาติพันธุ์)

ตารางที่ ๒-๔ : แสดงข้อมูลชนเผ่าพื้นเมืองในจังหวัดกระบี่

ชนเผ่าพื้นเมืองในจังหวัดกระบี่						ประชากร			
lat	long	ชื่อชนเผ่า	หมู่บ้าน	ตำบล	อำเภอ	ครัวเรือน	รวม	ชาย	หญิง
7.4556	99.1083	อูรักลาโว้ย	บ้านสังกาอู้	เกาะลันตาใหญ่	เกาะลันตา	85	350	165	185
7.6307	99.0343	อูรักลาโว้ย	บ้านคลองดาว	เกาะลันตาใหญ่	เกาะลันตา	Na	Na	Na	Na
7.6337	99.0327	อูรักลาโว้ย	บ้านในไร่	ศาลาด่าน	เกาะลันตา	Na*	Na	Na	Na
7.6456	99.035	อูรักลาโว้ย	บ้านโต๊ะบาหลิว	ศาลาด่าน	เกาะลันตา	34	179	84	95
7.5118	99.0826	อูรักลาโว้ย	บ้านหัวแหลม	เกาะลันตาใหญ่	เกาะลันตา	114	222	198	420
7.8065	98.9764	อูรักลาโว้ย	เกาะจำ	เกาะศรีบอยา	เหนือคลอง	48	308	95	213
7.8037	98.9711	อูรักลาโว้ย	เกาะมูตู	เกาะศรีบอยา	เหนือคลอง	23	103	53	50
7.8438	98.961	อูรักลาโว้ย	กลาโหม	เกาะศรีบอยา	เหนือคลอง	10	37	19	18
7.8153	98.9659	อูรักลาโว้ย	ติงไหล	เกาะศรีบอยา	เหนือคลอง	6	36	19	17
7.7444	98.7761	อูรักลาโว้ย	แหลมตง	อ่าวนาง	เมืองกระบี่	47	182	87	95
						Na*= รวมศาลาด่านหมู่ 1			

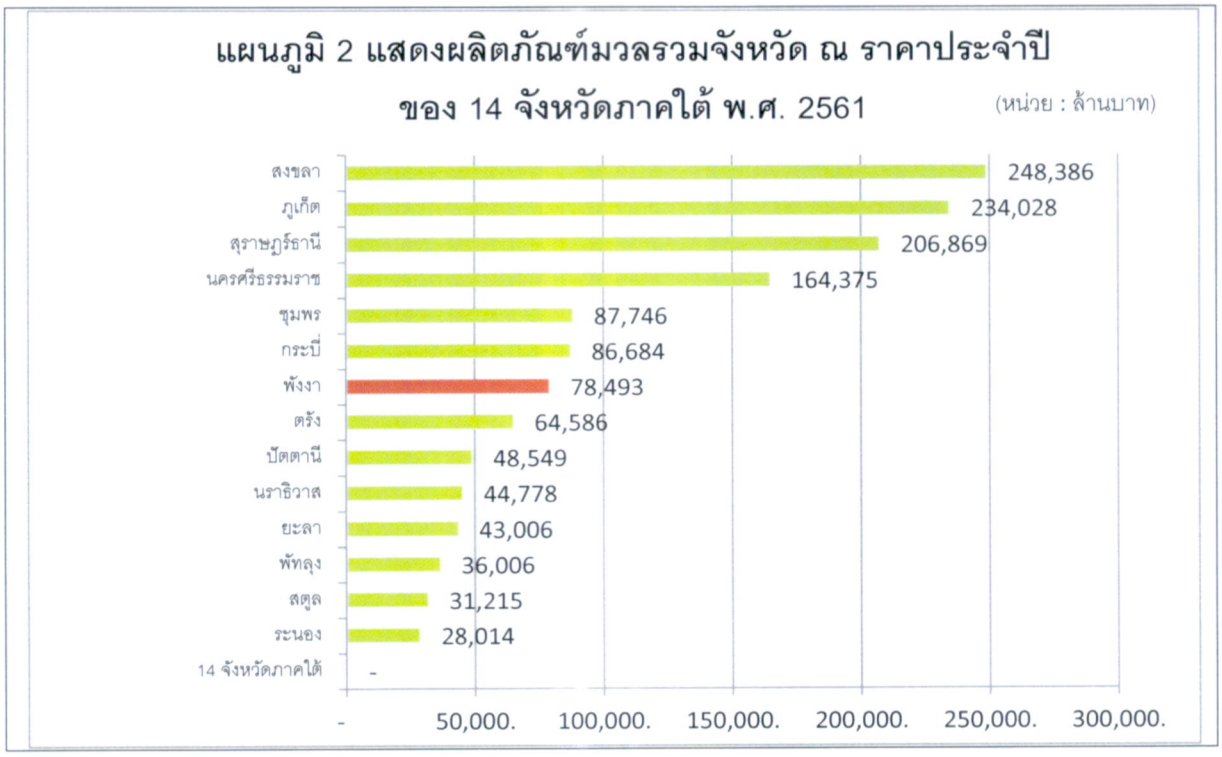
หมายเหตุ: ข้อมูล Na อยู่ระหว่างการปรับปรุงข้อมูล

ที่มา : มูลนิธิชนเผ่าพื้นเมืองเพื่อการศึกษา นครินทร์ ดำรงภคสกุล ณ เดือน ตุลาคม ๒๕๖๒

๒.๓ ข้อมูลด้านเศรษฐกิจของจังหวัด

จากแผนพัฒนาจังหวัดกระบี่ พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕ (ทบทวน พ.ศ. ๒๕๖๔) ในประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑: พัฒนาการท่องเที่ยวให้เป็นการท่องเที่ยวสีเขียว (Green Tourism) เพิ่มศักยภาพให้ได้มาตรฐานในระดับสากล และเชื่อมโยงการท่องเที่ยวระดับภูมิภาคและนานาชาติ ดังนี้

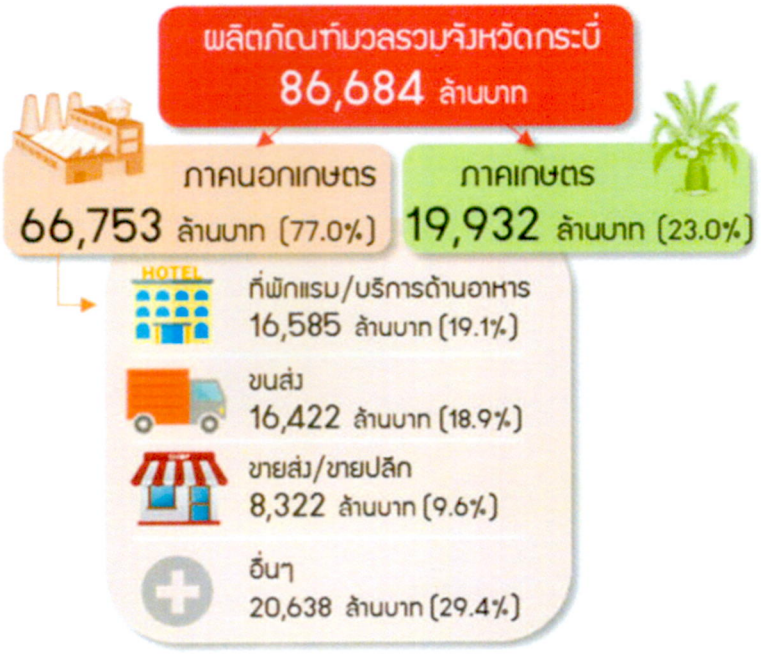
ในปี ๒๕๖๑ จังหวัดกระบี่มีผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดกระบี่ (Gross provincial product: GPP) ณ ราคาประจำปี มีมูลค่า ๘๖,๖๘๔ ล้านบาท ซึ่งเป็นลำดับที่ ๒ ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งทะเลอันดามัน และลำดับที่ ๖ ของภาคใต้ รวมทั้งเป็นลำดับที่ ๓๓ ของประเทศ และผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดต่อคน (รายได้เฉลี่ยต่อคนต่อปี) ๒๐๗,๔๑๕ บาท (แผนภูมิ ๒)



ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

โครงสร้างเศรษฐกิจของจังหวัดกระบี่ขึ้นอยู่กับการผลิตภาคการเกษตรมีมูลค่า ๑๙,๙๓๒ ล้านบาท (๒๓.๐%) และการผลิตนอกภาคการเกษตรมูลค่า ๖๖,๗๕๓ ล้านบาท (๗๗.๐%) ได้แก่ สาขาโรงแรมและภัตตาคาร มูลค่า ๑๖,๕๘๕ ล้านบาท (๑๙.๑%) สาขาการขนส่ง สถานที่เก็บสินค้าและการคมนาคม มูลค่า ๑๖,๔๒๒ ล้านบาท (๑๘.๙%) สาขาการขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ จักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคลและของใช้ในครัวเรือน มูลค่า ๘,๓๒๒ ล้านบาท (๙.๖%) และสาขาอื่นๆ มูลค่า ๒๐,๖๓๘ ล้านบาท (๒๙.๔%) (แผนภูมิ ๓)

แผนภูมิ ๓ แสดงผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ณ ราคาประจำปี จำแนกตามสาขาการผลิตจังหวัดกระบี่ พ.ศ. ๒๕๖๑

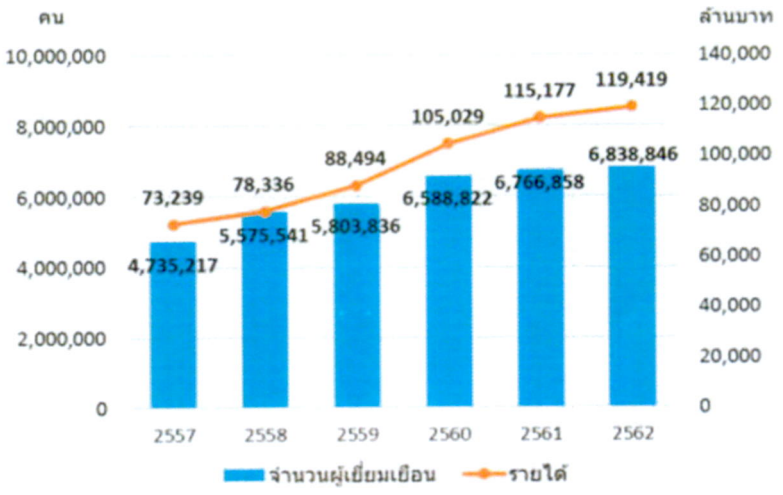


ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

จังหวัดกระบี่ได้รับการประกาศให้เป็นจังหวัดท่องเที่ยวมาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๒๘ มีแหล่งท่องเที่ยวถึง ๕๒ แห่ง โดยแบ่งเป็น แหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญมี ๕ ประเภท ประกอบด้วย ประเภทเกาะ/หาดทราย จำนวน ๗ แห่ง ถ้ำ/ภูเขา จำนวน ๔ แห่ง ป่าเขา/น้ำตก จำนวน ๑๓ แห่ง แหล่งภาพเขียน จำนวน ๙ แห่ง และอื่นๆ (เชิงนิเวศน์/วัฒนธรรม/วิถีชุมชน) จำนวน ๕ แห่ง ในปัจจุบันจังหวัดกระบี่เป็นจังหวัดที่มีศักยภาพการท่องเที่ยว ในระดับประเทศและระดับนานาชาติ นอกจากนี้ ด้วยความตระหนักต่อความยั่งยืนของการท่องเที่ยวของจังหวัดกระบี่ ประชาคมจังหวัดกระบี่ได้ร่วมกันจัดทำและลงนามในปฏิญญาการพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่สู่ความยั่งยืน เมื่อวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๖ เพื่อเป็นกรอบทิศทางในการปฏิบัติของทุกภาคส่วน โดยปัญหาสำคัญของการท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่ ได้แก่ ความเสื่อมโทรมของแหล่งท่องเที่ยว ทรัพยากรธรรมชาติและสภาพแวดล้อมถูกทำลาย ขาดการบริหารจัดการขยะและน้ำเสียที่มีประสิทธิภาพ ปัญหาความไม่เป็นระเบียบเรียบร้อยของแหล่งท่องเที่ยว โดยมีการลักลอบวางสิ่งกีดขวางบนชายหาด เช่น เตียงผ้าใบ ร่มชายหาด การประกอบธุรกิจกีฬานันทนาการทางทะเลที่เป็นการรบกวนการพักผ่อนของนักท่องเที่ยว รวมทั้งปัญหาคุณภาพการให้บริการที่ลดลง เช่น การหลอกลวงเอารัดเอาเปรียบนักท่องเที่ยว เป็นต้น

เมื่อพิจารณาข้อมูลด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดกระบี่ ตั้งแต่ปี ๒๕๕๗-๒๕๖๒ พบว่า จำนวนผู้เยี่ยมเยือนและรายได้จากการท่องเที่ยว มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยในปี ๒๕๖๒ มีจำนวนผู้เยี่ยมเยือน ๖,๘๓๘,๘๔๖ คน (เพิ่มขึ้น ๑.๑% จากปี ๒๕๖๑) และรายได้จากการท่องเที่ยว ๑๑๙,๔๑๙ ล้านบาท (เพิ่มขึ้น ๓.๗% จากปี ๒๕๖๑) รวมทั้งเมื่อพิจารณาจำนวนที่พักที่จดทะเบียน พบว่า มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องเช่นกัน โดยมีจำนวนที่พักที่จดทะเบียน ๘๓๙ แห่ง (เพิ่มขึ้น ๑๖.๗% จากปี ๒๕๖๑) (แผนภูมิ ๔-๕)

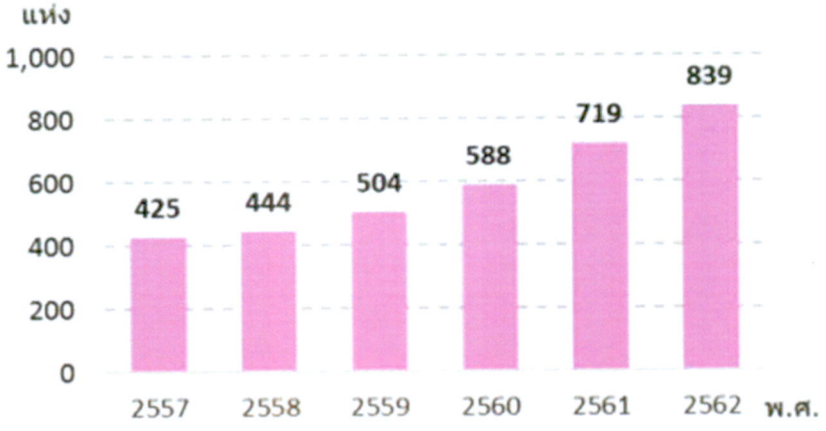
แผนภูมิ ๔ แสดงจำนวนผู้เยี่ยมเยือน และรายได้จากการท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่ พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๒



ที่มา: สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดกระบี่

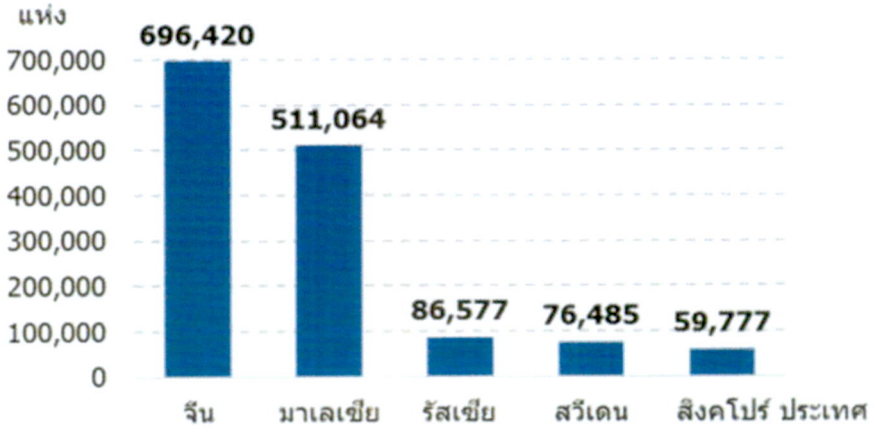
หมายเหตุ : ข้อมูลปี ๒๕๖๒ เป็นการประมาณการด้านสถิติด้านการท่องเที่ยวเบื้องต้นสำหรับผู้บริหารงานสถิติ สำนักงานงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดกระบี่ ณ วันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๖๓

แผนภูมิ ๕ แสดงจำนวนที่พักที่จดทะเบียน จังหวัดกระบี่ พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๒



ที่มา: ที่ทำการปกครองจังหวัดกระบี่

เมื่อพิจารณา ๕ อันดับแรกของผู้เยี่ยมเยือนชาวต่างชาติที่เดินทางเข้า-ออกจังหวัดกระบี่ ได้แก่ จีน๖๙๖,๔๒๐ คน มาเลเซีย ๕๑๑, ๐๖๔ คน รัสเซีย ๘๖,๕๗๗ คน สวีเดน ๗๖,๔๘๕ คน และสิงคโปร์ ๕๙,๗๗๗ คน) (แผนภูมิ ๖)



ที่มา: ข้อมูลเบื้องต้นจากตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดกระบี่ ณ วันที่ ๘ มกราคม ๒๕๖๓

จะเห็นได้ว่า จุดอ่อนของการท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่ คือ ด้านความยั่งยืนของสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นสิ่งที่น่ากังวลอย่างมากต่อความยั่งยืนของภาคการท่องเที่ยว เนื่องจากกระบี่พึ่งพาการท่องเที่ยวด้านทรัพยากรธรรมชาติเป็นหลัก ยกตัวอย่างกรณีที่นักท่องเที่ยวบางกลุ่มทำกิจกรรมและพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม เช่นเหยียบปะการัง จับปลานีโมมาเล่น เป็นต้น รวมทั้ง โรงแรม ร้านอาหาร ลักลอบปล่อยน้ำเสียที่ไม่ผ่านการบำบัดลงทะเล และด้านความปลอดภัยในชีวิต

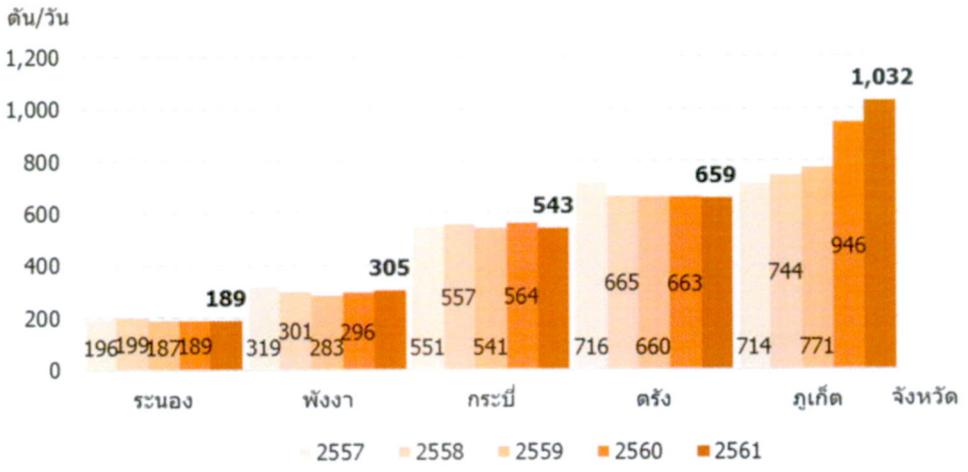
ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย คือ ภาครัฐควรเข้มงวดการใช้กฎหมายและร่วมบูรณาการกับภาคเอกชนในการปรับปรุงและพัฒนาให้การท่องเที่ยวเติบโตอย่างยั่งยืน มีความสมดุลระหว่างรายได้และต้นทุนทางเศรษฐกิจตามนโยบายการท่องเที่ยวสีเขียว

๒.๔ ข้อมูลด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

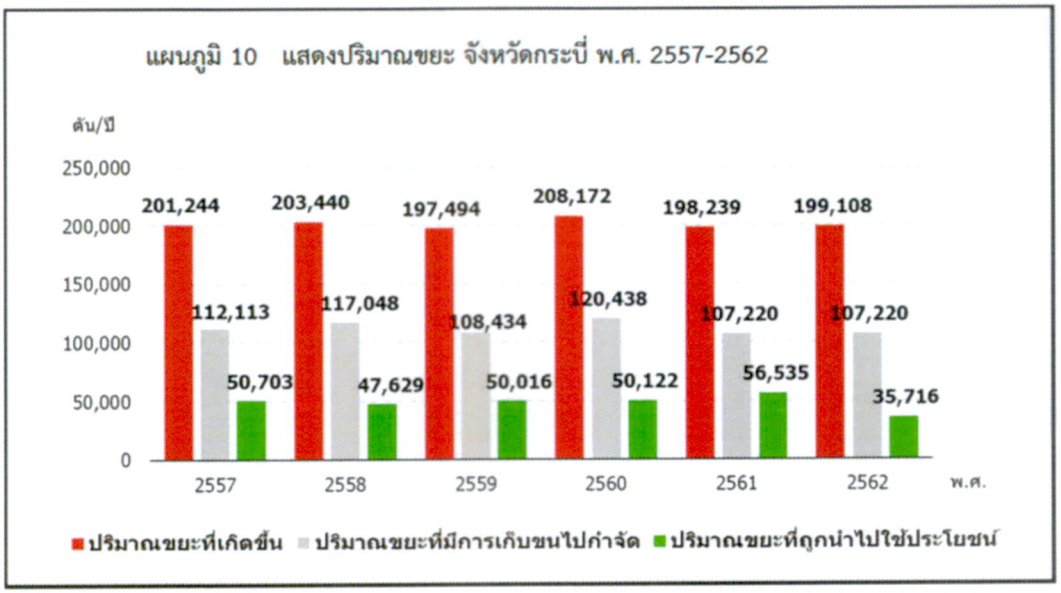
จากแผนพัฒนาจังหวัดกระบี่ พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕ (ทบทวน พ.ศ. ๒๕๖๔) ในประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔: อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เกิดความยั่งยืน ได้วิเคราะห์และสรุปสถานการณ์ด้านทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม ดังนี้

สำหรับปริมาณขยะมูลฝอยของจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน (ภูเก็ต ตรัง กระบี่ พังงา และระนอง) ตั้งแต่ปี ๒๕๕๗-๒๕๖๑ จากข้อมูลของกรมควบคุมมลพิษ พบว่า ปริมาณขยะมูลฝอยเกือบทุกจังหวัดของจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น โดยในปี ๒๕๖๑ จังหวัดภูเก็ตมีปริมาณขยะมูลฝอยมากเป็นอันดับ ๑ ซึ่งมีปริมาณ ๑,๐๓๒ ตันต่อวัน และจังหวัดตรังเป็นอันดับที่ ๒ มีปริมาณ ๖๕๙ ตันต่อวัน และจังหวัดกระบี่เป็นอันดับที่ ๓ มีปริมาณ ๕๔๓ ตันต่อวัน (ลดลง ๓.๗% จากปี ๒๕๖๐) โดยในปี ๒๕๖๒ จังหวัดกระบี่มีปริมาณขยะมูลฝอย ๑,๔๔๘ ตันต่อวัน และจากข้อมูลสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๑๕ (ภูเก็ต) เมื่อพิจารณาปริมาณขยะที่เกิดขึ้นของจังหวัดกระบี่ ในปี ๒๕๖๒ มีปริมาณขยะที่เกิดขึ้น ๑๙๙,๑๐๘ ตันต่อปี ซึ่งเป็นขยะที่ถูกนำไปใช้ประโยชน์เพียง ๑๗.๙% (แผนภูมิ ๗-๘)

แผนภูมิ ๗ แสดงปริมาณขยะมูลฝอยของจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๑



แผนภูมิ ๘ แสดงปริมาณขยะ จังหวัดกระบี่ พ.ศ. ๒๕๕๗ – ๒๕๖๒



ที่มา: สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๑๕ (ภูเก็ต)

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย ภาครัฐควรเข้มงวดการใช้กฎหมาย และควรมีนโยบายเพื่อลดปริมาณขยะ เพื่อป้องกันปัญหาขยะล้นแหล่งท่องเที่ยว และนโยบายคัดแยกขยะ เพื่อความสะดวกต่อการนำไปกำจัดหรือนำไปใช้ประโยชน์ใหม่ เป็นต้น ตลอดจนภาคเอกชน และภาคประชาชน ซึ่งเป็นทั้งผู้ผลิตและผู้บริโภค ควรช่วยกันดูแลรักษาสถานที่ท่องเที่ยว และรักษาเอกลักษณ์ของไทยซึ่งเป็นเสน่ห์ดึงดูดนักท่องเที่ยวต่างชาติอย่างแท้จริง

บทที่ ๓

สถานการณ์ทางสังคมจังหวัดกระบี่

“ข้อมูลสถานการณ์ทางสังคม” หมายถึง ข้อมูลที่บ่งชี้ลักษณะของกลุ่มเป้าหมายที่ต้องให้การคุ้มครองเพื่อสร้างความมั่นคงในชีวิต ที่สามารถให้ประโยชน์ในการป้องกัน และแก้ไขความเสี่ยงต่อการเกิดปัญหาสังคม รวมถึงข้อมูลสถานการณ์ของประเด็นปัญหาทางสังคมสำคัญที่เกิดขึ้นในรอบปี

“รายงานสถานการณ์ทางสังคมระดับจังหวัด” หมายถึง รายงานข้อมูลด้านสังคมในระดับจังหวัด ที่อาศัยข้อมูลจากท้องถิ่นต่าง ๆ และข้อมูลทุติยภูมิจากแหล่งที่เกี่ยวข้องในจังหวัด

๓.๑ สถานการณ์เชิงกลุ่มเป้าหมาย

๑. สถานการณ์เด็กและเยาวชน

พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖ เด็ก หมายความว่า บุคคลซึ่งมีอายุต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ แต่ไม่รวมถึงผู้ที่บรรลุนิติภาวะด้วยการสมรส

จังหวัดกระบี่มีจำนวนประชากรเด็กทั้งสิ้น จำนวน ๑๓๔,๙๓๕ คน เพศชาย ๖๙,๒๖๖ คน เพศหญิง ๖๕,๖๖๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๘.๓๐ ข้อมูล ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๒

ตารางที่ ๑ แสดงข้อมูลเด็ก (อายุแรกเกิด – ไม่เกิน ๑๘ ปี) ปี พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๒

รายละเอียด	ปี พ.ศ.๒๕๖๒		
	ชาย	หญิง	รวม
เด็กปฐมวัย (อายุแรกเกิด - ๕ ปี)	๒๐,๔๙๑	๑๙,๔๗๙	๓๙,๙๗๐
เด็กวัยเรียนตามการศึกษาภาคบังคับ (อายุ ๖ –๑๕ ปี)	๓๘,๖๘๒	๓๖,๕๒๙	๗๕,๒๑๑
เด็กวัยเรียน (อายุ ๑๖ –๑๘ปี)	๖,๘๕๖	๖,๕๒๐	๑๓,๓๗๖
รวม	๖๖,๐๒๙	๖๒,๕๒๘	๑๒๒,๕๕๗
	ร้อยละของประชากรทั้งหมด		๒๘.๓๐

ที่มา: ที่ทำการปกครองจังหวัดกระบี่

จากตารางที่ ๑ สถานการณ์เด็ก พบว่า จังหวัดกระบี่ มีเด็กอายุต่ำกว่า ๑๘ ปี ที่อาศัยอยู่จริง ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๒ จำนวน ๑๒๒,๕๕๗ คน เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง กล่าวคือ เป็นเพศชาย ๖๖,๐๒๙ คน เพศหญิง๖๒,๕๒๘คนซึ่งส่วนใหญ่เป็นเด็กวัยเรียนตามการศึกษาภาคบังคับ (อายุ ๖ – ๑๕ ปี) ร้อยละ ๖๑.๓๗ รองลงมาเป็นเด็กปฐมวัย (อายุแรกเกิด – ๕ ปี) ร้อยละ ๓๒.๖๑ และเด็กวัยเรียน (อายุ ๑๖ – ๑๘ ปี) ร้อยละ ๑๐.๙๑ ตามลำดับ

๑) ข้อมูลประชากรเด็กและเยาวชน

ประชากรเด็กและเยาวชนทั้งหมดโดยแยกตั้งแต่อายุต่ำกว่า ๑ ปี – ๒๕ ปี แยกชายหญิง

ตาราง ๒ แสดงจำนวนประชากรเด็กและเยาวชนแยกตามอายุ

อายุ (ปี)	ชาย (คน)	หญิง (คน)	รวม
น้อยกว่า ๑ ปี	๓,๑๒๖	๒,๙๓๗	๖,๐๖๓
๑	๓,๓๒๕	๓,๑๕๖	๖,๔๘๑
๒	๓,๔๑๕	๓,๒๙๐	๖,๗๐๕
๓	๓,๖๔๖	๓,๔๐๐	๗,๐๔๖
๔	๓,๗๒๕	๓,๔๕๗	๗,๑๘๒
๕	๓,๙๑๙	๓,๖๘๕	๗,๖๐๔
๖	๔,๐๐๕	๓,๗๘๙	๗,๗๙๔
๗	๓,๘๐๑	๓,๕๖๖	๗,๓๖๗
๘	๓,๘๕๖	๓,๖๑๐	๗,๔๖๖
๙	๓,๘๗๙	๓,๗๙๘	๗,๖๗๗
๑๐	๓,๙๒๘	๓,๖๗๘	๗,๖๑๕
๑๑	๓,๘๓๓	๓,๖๔๒	๗,๔๗๕
๑๒	๓,๙๐๑	๓,๕๓๐	๗,๔๓๑
๑๓	๓,๗๓๗	๓,๖๓๒	๗,๓๖๙
๑๔	๓,๖๖๔	๓,๔๕๐	๗,๑๑๔
๑๕	๓,๔๔๕	๓,๒๓๕	๖,๖๘๐
๑๖	๓,๓๙๒	๓,๑๕๘	๖,๕๕๐
๑๗	๓,๔๘๖	๓,๒๘๑	๖,๗๖๗
๑๘	๓,๔๑๓	๓,๒๐๒	๖,๖๑๕
๑๙	๓,๔๒๕	๓,๒๑๙	๖,๖๔๔
๒๐	๓,๗๐๗	๓,๓๗๗	๗,๐๘๔
๒๑	๓,๙๓๙	๓,๕๕๘	๖,๙๕๑
๒๒	๓,๓๙๑	๓,๕๙๑	๖,๙๘๒
๒๓	๓,๔๒๒	๓,๕๐๒	๖,๙๒๔
๒๔	๓,๕๗๗	๓,๕๒๗	๗,๑๐๔
๒๕	๓,๔๘๓	๓,๕๗๒	๗,๐๕๕
รวม	**๙๔,๔๔๐**	**๘๙,๘๔๒**	**๑๘๓,๗๔๕**

ตาราง ๓ : แสดงจำนวนประชากรเด็กและเยาวชน

เด็ก		รวม (คน)	เยาวชน		รวม (คน)
ชาย (คน)	หญิง (คน)		ชาย (คน)	หญิง (คน)	
๖๖,๐๘๓	๖๒,๓๐๓	๑๒๘,๓๘๖	๒๗,๘๑๑	๒๗,๕๐๓	๕๕,๓๕๙

** เด็กอายุ ต่ำกว่า ๑๘ ปีบริบูรณ์ เยาวชน อายุ ตั้งแต่ ๑๘ บริบูรณ์ – ๒๕ ปีบูรณ์

ที่มา สำนักงานปกครองจังหวัดกระบี่

จากข้อมูลจำนวนประชากรจังหวัดกระบี่ ทั้งหมดมี จำนวน ๔๖๙,๙๒๐ คน มีประชากรเด็กและเยาวชนจำนวน ๑๘๓,๗๔๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๙.๑๐ ของประชากรทั้งหมด ช่วงอายุของเด็กระหว่าง ๓ - ๑๔ ปี มีจำนวน ๘๙,๑๔๐ คน ซึ่งเป็นช่วงอายุที่มีจำนวนประชากรเด็กมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๔๙ เมื่อเทียบกับประชากรเด็กทั้งหมด โดยประชากรเด็กและเยาวชน ชาย จะมีจำนวนมากกว่า หญิง

๒.ข้อมูลเด็กปฐมวัยจังหวัดกระบี่ ประจำปี ๒๕๖๒

เด็กปฐมวัย หมายถึง เด็กทุกคนตั้งแต่แรกเกิดจนถึงอายุ ๕ ปี

ข้อมูลประชากรทั้งหมด จำนวนประชากร ๔๗๖,๗๓๙ คน หญิง ๒๓๙,๙๔๙คน ชาย ๒๓๖,๗๙๐ คน จำนวนเด็กที่มีชื่อในทะเบียนราษฎร์ ๑๒๔,๘๑๖ คน หญิง ๕๖,๐๐๘ คน ชาย ๖๘,๘๐๘ คน และจำนวนเด็กแยกตามช่วงอายุ ดังนี้

ตารางที่ ๔ แสดงจำนวนเด็กปฐมวัย (แรกเกิด – ๕ ปี)

ลำดับที่	ประเภท	จำนวน (คน)		รวม (คน)
		ชาย	หญิง	
๑	เด็กอายุน้อยกว่า ๑ ปี	๒,๙๔๕	๒,๘๗๔	๕,๘๑๙
๒	เด็กอายุ ๑ ปี	๓,๒๑๗	๒,๙๖๒	๖,๑๗๙
๓	เด็กอายุ ๒ ปี	๓,๔๗๓	๓,๒๓๓	๖,๗๐๖
๔	เด็กอายุ ๓ ปี	๓,๓๕๓	๓,๓๕๖	๖,๗๐๙
๕	เด็กอายุ ๔ ปี	๓,๖๖๕	๓,๔๕๓	๗,๑๑๘
๖	เด็กอายุ ๕ ปี	๓,๘๓๘	๓,๖๐๑	๗,๔๓๙
	รวม	๒๐,๔๙๑	๑๙,๔๗๙	๓๙,๙๗๐

ที่มา : ที่ทำการปกครองจังหวัดกระบี่ ข้อมูล ณ ปี ๒๕๖๒

ตารางที่ ๕ : สถานการณ์เด็กปฐมวัยระดับจังหวัดด้านสุขภาพอนามัย

ที่	ประเด็น	เป้าหมายที่หน่วยงานกำหนด	เป้า/ผลงาน	ร้อยละ
๑	อัตราการตายของทารก	< ๓.๔:๑,๐๐๐	๖,๑๘๒/๑๖	๒.๕๘
๒	ร้อยละของทารกแรกเกิดที่มีน้ำหนักต่ำกว่า ๒,๕๐๐ กรัม	ไม่เกินร้อยละ ๗	๔,๑๓๖/๒๓๑	๕.๕๙
๓	จำนวนเด็กแรกเกิดที่มีสภาวะการขาดสารไอโอดีน	ไม่ได้เก็บข้อมูล	ไม่ได้เก็บข้อมูล	ไม่ได้เก็บข้อมูล
๔	สัดส่วนของหญิงตั้งครรภ์ที่มีระดับไอโอดีนปัสสาวะต่ำกว่า ๑๕๐ ไมโครกรัมต่อลิตร	น้อยกว่าร้อยละ ๕๐	๒๙๔/๑๕๕	๕๒.๗๒
๕	ร้อยละของหญิงตั้งครรภ์ที่ได้รับยาเม็ดเสริมไอโอดีน	ร้อยละ ๑๐๐	๓,๘๒๓/๒,๘๐๑	๗๓.๒๗
๖	ร้อยละความครอบคลุมของเกลือเสริมไอโอดีนในระดับครัวเรือน	ร้อยละ ๙๐	๔,๑๗๗/๔,๐๕๑	๙๖.๙๘
๗	ร้อยละของเด็กอายุต่ำกว่า ๕ ปีที่มีส่วนสูงระดับดีและรูปร่างสมส่วน	ร้อยละ ๕๔	๒๔,๐๓๖/๑๕,๙๖๔	๖๖.๔๒
๘	ร้อยละของมารดาเลี้ยงลูกด้วยนมแม่อย่างน้อยเดียว อย่างน้อย ๖ เดือน	ร้อยละ ๕๐	๔,๓๐๓/๓,๒๓๐	๗๕.๐๖
๙	**ร้อยละการค้นพบเด็กพัฒนาการสงสัยล่าช้า**	ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๐	**๑๘,๙๑๘/๘,๒๘๐**	**๔๓.๗๗**
	๑.๒.๑ เด็กอายุ ๙ เดือน	ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๐	๔,๓๔๐/๑,๕๐๙	๓๔.๗๗
	๑.๒.๒ เด็กอายุ ๑๘ เดือน	ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๐	๔,๖๒๔/๒,๐๔๐	๔๔.๑๒
	๑.๒.๓ เด็กอายุ ๓๐ เดือน	ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๐	๔,๘๒๑/๒,๒๑๑	๔๕.๘๔
	๑.๒.๔ เด็กอายุ ๔๒ เดือน	ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๐	๕,๑๓๓/๒,๕๒๑	๔๙.๑๑
๑๐	**ร้อยละการติดตามเด็กพัฒนาการเด็กล่าช้าที่ขาดการติดตามหลังกระตุ้น๑เดือน**	**ร้อยละ๑๐**	**๘,๒๘๐/๒๕๔**	**๓.๐๖**
	๑๓.๑ เด็กอายุ ๙ เดือน	ร้อยละ๑๐	๑,๕๐๗/๔๒	๒.๗๘
	๑.๒.๒ เด็กอายุ ๑๘ เดือน	ร้อยละ๑๐	๒,๐๓๕/๖๒	๓.๐๔
	๑.๒.๓ เด็กอายุ ๓๐ เดือน	ร้อยละ๑๐	๒,๑๙๙/๘๐	๓.๖๓
	๑.๒.๔ เด็กอายุ ๔๒ เดือน	ร้อยละ๑๐	๒,๕๑๙/๗๐	๒.๗๗
๑๑	**ร้อยละของเด็กที่มีพัฒนาการสมวัย**	ไม่น้อยกว่าร้อยละ๘๕	**๑๘,๙๑๘/๑๘,๔๕๙**	**๙๗.๕๗**
	๑๔.๑ เด็กอายุ ๙ เดือน	ไม่น้อยกว่าร้อยละ๘๕	๔,๓๔๐/๔,๒๗๘	๙๘.๕๗
	๑.๒.๒ เด็กอายุ ๑๘ เดือน	ไม่น้อยกว่าร้อยละ๘๕	๔,๖๒๔/๔,๔๙๓	๙๗.๑๗
	๑.๒.๓ เด็กอายุ ๓๐ เดือน	ไม่น้อยกว่าร้อยละ๘๕	๔,๘๒๑/๔,๖๖๘	๙๖.๘๓
	๑.๒.๔ เด็กอายุ ๔๒ เดือน	ไม่น้อยกว่าร้อยละ๘๕	๕,๑๓๓/๕,๐๒๐	๙๗.๘

ที่มา: สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดกระบี่ (ณ ปี ๒๕๖๒)

ตาราง ๖ ทำเนียบสถานรับเลี้ยงเด็กเอกชนจังหวัดกระบี่

ลำดับที่	ชื่อสถานรับเลี้ยงเด็ก	สถานที่ตั้ง/ใบอนุญาต	ผู้ประกอบการ	โทรศัพท์/โทรสาร	จำนวนครู(คน)	ช่วงอายุเด็กที่ขอ	จำนวนเด็ก (คน)	ประเภทเด็ก	อัตราค่าบริการ (บ/ด)
๑	ยิ้มเบบี้แคร์เนอสเซอรี่	๑๐๖ ถนนสวนพริก ต.ไสไทย อำเภอเมือง จ.กระบี่ ๐๐๑/๒๕๔๙	นายกำธร จันประเทือง	๐๗๕๗๐๐๓๔๒	หญิง ๓	๓ เดือน -๔ ปี จำนวนไม่เกิน ๓๐คน	๑๐ คน ชาย ๖ คนหญิง ๔ คน	ช/ญไป-กลับ	๓,๐๐๐
๒	กระบี่อินเตอร์เนชั่นแนลมอนเตสเซอรี่	๒๔๒ หมู่ที่ ๒ ตำบลอ่าวนาง จังหวัดกระบี่ ๐๐๓/๒๕๕๗	น.ส.อรพรรณนวลสุวรรณ	๐๘๙๒๘๗๐๑๖๓	๓	๑ ปี -๖ ปี จำนวนไม่เกิน ๓๐คน	๓๐ คน	ช/ญไป-กลับ	๑๐,๐๐๐
๓	กระบี่ เนอสเซอรี่ ไบลิงกัว	๖/๖๑ ถนนวิจิตร ตำบลปากน้ำ อำเภอเมืองจ.กระบี่ ๑/๒๕๖๑	นายสมบูรณ์แต่งเกลี้ยง (ผู้ขอรับใบอนุญาต)น.ส.อ่อนตา แต่งเกลี้ยง (ผู้จัดการ)	๐๘๙๖๔๗๘๔๘๑	๓	๑ ปี -๖ ปี จำนวนไม่เกิน ๖๐คน	๖ คน	ช/ญไป-กลับ	๗,๕๐๐ / เทอม
๔	กระบี่อินเตอร์เนชั่นแนลคิดส์ซันฟราวเวอร์	๗๖ ม.๕ ต.ไสไทยอ.เมืองจ.กระบี่	นางสาววารุณีแอโสะ	๐๙๐๑๖๕๐๔๒๕	หญิง ๕	๖ เดือน -๖ ปีจำนวนไม่เกิน ๔๐คน	๒๔ คน	ช/ญไป-กลับ	๕,๐๐๐/ เทอม
๔	กระบี่อินเตอร์เนชั่นแนลคิดส์ซันฟราวเวอร์	๗๖ ม.๕ ต.ไสไทยอ.เมืองจ.กระบี่	นางสาววารุณีแอโสะ	๐๙๐๑๖๕๐๔๒๕	หญิง ๕	๖ เดือน -๖ ปีจำนวนไม่เกิน ๔๐คน	๒๔ คน	ช/ญไป-กลับ	๕,๐๐๐ / เทอม

ลำดับที่	ชื่อสถานรับเลี้ยงเด็ก	สถานที่ตั้ง/ใบอนุญาต	ผู้ประกอบการ	โทรศัพท์/โทรสาร	จำนวนครู(คน)	ช่วงอายุเด็กที่ขอ	จำนวนเด็ก (คน)	ประเภทเด็ก	อัตราค่าบริการ (บ/ด)
๕	สถานรับเลี้ยงเด็กเดซี่ เชนส์	๒๔๑ หมู่ที่ ๒ ต.อ่าวนางอ.เมืองกระบี่ จ.กระบี่	นางสาวจอยสเต็ปเพลตัน	๐๙๐๐๖๗๑๗๐๑		๑ ปี - ๖ ปี	๒๐	ช/ญไป-กลับ	๕,๐๐๐ / เทอม
๖	สถานรับเลี้ยงเด็กสิงคโปร์ เนอสเซอรี่ แอนพรีสคูลกระบี่	๕/๔ ๕/๕ ๕/๖ถนนเกียรติคุณ ตำบลปากน้ำอำเภอเมืองจังหวัดกระบี่	นางสาวศศิวิมลกลางอรัญ	๐๘๑๙๗๘๕๙๘๙	๕ คน หญิง ๔ ชาย ๑	๘ เดือน -๖ ปี	๒๐	ช/ญไป-กลับ	๗,๕๐๐/ เทอม

ที่มา :สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดกระบี่ ข้อมูล ณวันที่ ๒๓ ก.ย.๒๕๖๓

ตารางที่ ๗ สถานการณ์การตั้งครรภ์ในวัยรุ่น

อำเภอ	อายุ ๑๐-๑๔ ปี (ไม่เกิน๐.๕:๑,๐๐๐)			อายุ ๑๕-๑๙ ปี (๓๘:๑,๐๐๐)			อายุต่ำกว่า ๒๐ ปี ไม่เกินร้อยละ๑๐			ตั้งครรภ์ซ้ำ ครั้งที่ ๒ และ ๓ (ไม่เกิน ร้อยละ๑๐)	ร้อยละ
	หญิงตั้งครรภ์	อัตราคลอดต่อหญิง ค1-0๑	หญิงตั้งครรภ์ซ้ำ	หญิงตั้งครรภ์	อัตราคลอดต่อหญิง ๑๑-๑๙	หญิงตั้งครรภ์ซ้ำ	หญิงตั้งครรภ์	หญิงตั้งครรภ์ซ้ำ	ร้อยละ		
เมืองกระบี่	๐	๔,๖๓๕	-	๑๔๕	๔,๒๗๑	๓๓.๙	๑๔๕	๑๖๑๕	๘.๙๘	๒๔	๑๖.๖
เกาะลันตา	๒	๑,๔๒๔	๑.๔	๕๙	๑,๒๑๒	๔๘.๗	๖๑	๕๔๙	๑๑.๑๑	๙	๑๔.๘
เขาพนม	๑	๑,๙๕๕	๐.๕	๘๓	๒,๐๕๒	๔๐.๔	๘๔	๖๕๔	๑๒.๘๔	๑๖	๑๙.๐
คลองท่อม	๐	๒,๘๖๗	-	๑๑๑	๒,๗๙๗	๓๙.๗	๑๑๑	๙๔๖	๑๑.๗๓	๑๒	๑๐.๘
อ่าวลึก	๑	๑,๙๘๗	๐.๕	๗๓	๒,๐๕๖	๓๕.๕	๗๔	๖๔๙	๑๑.๔๐	๙	๑๒.๒
ปลายพระยา	๑	๑,๒๖๑	๐.๘	๔๔	๑,๓๐๔	๓๓.๗	๔๕	๓๗๙	๑๑.๘๗	๔	๘.๙
ลำทับ	๐	๘๗๔	-	๓๒	๘๕๕	๓๗.๔	๓๒	๒๗๓	๑๑.๗๒	๘	๒๕.๐
เหนือคลอง	๔	๒,๒๘๖	๑.๗	๖๖	๒,๑๙๗	๓๐.๐	๗๐	๗๔๔	๙.๔๑	๘	๑๑.๔
รวม	**๙**	**๑๗,๒๘๙**	**๐.๕**	**๖๐๔**	**๑๖,๗๔๔**	**๓๖.๖**	**๖๑๓**	**๕,๘๐๙**	**๑๐.๗๑**	**๙๐**	๑๔.๕

สถานการณ์การตั้งครรภ์วัยรุ่นจังหวัดกระบี่ ปี ๒๕๖๑ อัตราการคลอดในหญิงอายุ ๑๐-๑๔ปี คิดเป็นอัตรา ๐.๕ (ต่อประชากรหญิงพันคน) อัตราการคลอดของหญิงอายุ ๑๕-๑๙ปี คิดเป็นอัตรา ๓๖.๖ (ต่อประชากรหญิงพันคน)ยังพบสูงกว่าเป้าหมาย ที่ อำเภอเกาะลันตา อำเภอเขาพนม และ อำเภอคลองท่อม ร้อยละการตั้งครรภ์หญิงต่ำกว่า ๒๐ ปี ทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๗๑ ยังสูงทุกอำเภอ ยกเว้น อำเภอเมือง และ เหนือคลอง ส่วนวัยรุ่นตั้งครรภ์ซ้ำคิดเป็นร้อยละ ๑๔.๕ ยังพบสูงมากในอำเภอลำทับ เขาพนม เมือง เกาะลันตา อ่าวลึก เหนือคลอง และคลองท่อม ตามลำดับ ที่ดำเนินการได้ดีอำเภอปลายพระยา

๓. ข้อมูลด้านกระบวนการยุติธรรม

คดีที่เด็กและเยาวชนเป็นผู้เสียหาย จำนวน ๓๑ คดี ส่วนใหญ่จะเป็นคดีกระทำชำเราเด็กอายุไม่เกิน ๑๓ ปี รองลงมา คือ พรากผู้เยาว์

คดีที่เด็กและเยาวชนเป็นผู้ต้องหา จำนวน ๑๗๐ คดี ส่วนใหญ่จะเป็นคดียาเสพติด (พืชกระท่อม/ยาบ้า) รองลงมา คือ ขับรถโดยประมาท ร่วมกันลักทรัพย์ในเคหะสถาน และมีอาวุธและเครื่องกระสุนปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต (ข้อมูลจากตำรวจภูธรจังหวัดกระบี่ ปี ๒๕๖๑ ถึง ปัจจุบัน)

ตาราง ๘ แสดงคดีเด็กและเยาวชนเป็นผู้เสียหาย คดีที่เด็กเป็นพยาน และคดีที่เด็กเป็นผู้ต้องหา

ประเภทคดี	เพศ (จำนวนราย)		ช่วงอายุ
	ชาย	หญิง	
คดีเด็กและเยาวชนเป็นผู้เสียหาย	๑๔	๓๑	๑๒-๑๗
คดีที่เด็กเป็นพยาน	๓๖	๔๓	๑๔-๑๗
คดีที่เด็กเป็นผู้ต้องหา	๒๓๑	๑๗	๑๐-๑๗

ที่มา สำนักงานอัยการคดีเด็กและเยาวชน

ตาราง ๙ แสดงคดีเด็กและเยาวชนคดีอาญา

ประเภทคดี	จำนวน(คดี)	ช่วงอายุเด็กและเยาวชน(ปี)
คดีอาญา **- ความผิดต่อพระราชบัญญัติยาเสพติด (พืชกระท่อม/กัญชา/ยาบ้า) เพื่อจำหน่ายและครอบครอง**	๙๐	๑๔-๑๗
- ความผิดต่อร่างกาย/เสรีภาพ **- ความผิดต่อชีวิต พรบ.อาวุธปืน**	๔๒	๑๒-๑๗
รวม	๒๓	

ที่มา ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดกระบี่

ตารางที่ ๑๐ คดีที่เด็กหรือเยาวชนที่กระทำความผิดและถูกจับกุมดำเนินคดีในปี ๒๕๖๒

ฐานความผิด	จำนวนคดี
๑. ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ	๕๕
๒. ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์	๓๓
๓. ความผิดเกี่ยวกับอาวุธและวัตถุระเบิด	๓
๔. ความผิดเกี่ยวกับเพศ	๘
๕. ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย	๑๐
๖. ความผิดอื่นๆ	๓๔
รวม	๑๔๓

ที่มา : ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดกระบี่ ณ ธันวาคม ๒๕๖๒

การสำรวจข้อมูลโดยใช้แบบสำรวจข้อมูลกลุ่มเป้าหมายด้านสังคมจังหวัดกระบี่ โดยใช้ฐานข้อมูลผู้ลงทะเบียนเพื่อรับสวัสดิการแห่งรัฐ และข้อมูลผู้ประสบปัญหาสังคมอื่น ๆ ที่เห็นโดยประจักษ์ และประมวลผลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป เพื่อให้ทราบถึงสถานการณ์ของกลุ่มเป้าหมายต่างๆ ในพื้นที่ จังหวัดกระบี่ โดยมีกลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ เด็ก สตรีและครอบครัว ผู้สูงอายุ คนพิการ/ไร้ที่พึ่ง กลุ่มผู้แสดงความสามารถ การค้ามนุษย์ การพัฒนาที่อยู่อาศัย/ผู้มีรายได้น้อย จำนวนทั้งสิ้น ๕๐,๑๒๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๕๑ ของประชากรทั้งหมดของจังหวัดกระบี่

ตารางที่ ๑๑ แสดงจำนวนผู้ประสบปัญหาทางสังคมจังหวัดกระบี่รายบุคคลกลุ่มเด็ก (ช่วงอายุ ระหว่าง ๐-๑๘ ปี) จำแนกตามประเด็นปัญหาสำคัญ ๓ อันดับ

ลำดับ	สภาพปัญหา	อำเภอ								จังหวัด
		คลองท่อม	ปลายพระยา	ลำทับ	อ่าวลึก	เกาะลันตา	เขาพนม	เมืองกระบี่	เหนือคลอง	รวม
		รวม	รวม	รวม	รวม	รวม	รวม	รวม	รวม	
๑	ไม่มีทุนการศึกษาและขาดโอกาสทางการศึกษา	๔๔๑	๖๘๒	๖๕๑	๖๘๖	๗๒๑	๗๒๕	๓๑๔	๗๔๙	**๔,๙๖๙**
๒	ไม่มีงานทำไม่มีทุนประกอบอาชีพ ไม่มีรายได้ รายได้ไม่เพียงพอแก่การครองชีพ	๗๓๕	๕๑๙	๓๔๐	๔๗๕	๔๐๐	๓๐๒	๓๑๖	๓๖๓	**๓,๔๕๐**
๓	เด็กอยู่ในครอบครัวยากจน ครอบครัวแตกแยก เลี้ยงดูไม่เหมาะสม ผู้ปกครองหรือผู้ดูแลไม่สามารถเลี้ยงดูได้	๑๓๐	๑๙๖	๓๒๖	๓๓๐	๔๗๔	๓๗๘	๑๓๔	๒๖๔	**๒,๒๓๒**

จากการสำรวจข้อมูล พบว่า เด็กส่วนใหญ่ประสบปัญหาเรื่อง สถานะความเป็นอยู่ของเด็ก กล่าวคือ ไม่มีทุนการศึกษาและขาดโอกาสทางการศึกษา จำนวน **๔,๙๖๙** คน รองลงมา คือ ไม่มีงานทำไม่มีทุนประกอบอาชีพ ไม่มีรายได้ รายได้ไม่เพียงพอแก่การครองชีพ จำนวน **๓,๔๕๐** คน และเด็กอยู่ในครอบครัวยากจน ครอบครัวแตกแยก เลี้ยงดูไม่เหมาะสม ผู้ปกครองหรือผู้ดูแลไม่สามารถเลี้ยงดูได้จำนวน **๒,๒๓๒** คน ตามลำดับ

สถานการณ์เยาวชน (เด็กอายุ ๑๘ – ๒๕ ปี)

สถานการณ์เยาวชน	จำนวนคน		รวม	ร้อยละ
	ชาย	หญิง		
เยาวชน อายุตั้งแต่ ๑๘–๒๕ ปี ที่อาศัยอยู่จริง ณ วันที่๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๒	๒๗,๗๒๕	๒๗,๐๗๒	๕๔,๗๙๗	๑๑.๔๙

สถานการณ์เยาวชนพบว่า เยาวชนอายุตั้งแต่ ๑๘ – ๒๕ ปี ที่อาศัยอยู่จริงในจังหวัดกระบี่ ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๒ มีจำนวน ทั้งสิ้น ๕๔,๗๙๗คน เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง กล่าวคือ เพศชาย ๒๗,๗๒๕ คน เพศหญิง ๒๗,๐๗๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๑.๔๙ ของจำนวนประชากรทั้งหมด

ตารางที่ ๑๒ แสดงจำนวนผู้ประสบปัญหาทางสังคมจังหวัดกระบี่รายบุคคลกลุ่มเยาวชน (ช่วงอายุ ระหว่าง ๑๘-๒๕ ปี) จำแนกตามประเด็นปัญหาสำคัญ ๓ อันดับ

ลำดับ	สภาพปัญหา	อำเภอ								จังหวัด
		คลองท่อม	ปลายพระยา	ลำทับ	อ่าวลึก	เกาะลันตา	เขาพนม	เมืองกระบี่	เหนือคลอง	รวม
		รวม	รวม	รวม	รวม	รวม	รวม	รวม	รวม	
๑	ไม่มีรายได้ ไม่มีงานทำ รายได้ไม่เพียงพอแก่การครองชีพ และไม่มีทุนประกอบอาชีพ	๙๗๓	๘๕๐	๕๗๕	๗๗๓	๗๑๖	๙๑๒	๖๑๙	๘๙๖	**๖,๓๑๔**
๒	ไม่มีทุนการศึกษา ขาดโอกาสทางการศึกษา	๑๘๔	๑๘๓	๒๒๐	๒๕๔	๒๑๓	๒๐๖	๑๔๐	๒๔๗	**๑,๖๔๗**
๓	ไม่มีที่อยู่อาศัย/ที่ทำกิน ที่อยู่อาศัยไม่มั่นคง	๑๑๒	๙๑	๔๑	๑๑๖	๕๒	๗๙	๘๔	๑๐๓	**๖๗๘**

จากการสำรวจข้อมูล พบว่า ปัญหาของเยาวชนส่วนใหญ่เกิดจากปัญหาเรื่อง สถานะความเป็นอยู่ของเยาวชนกล่าวคือ ไม่มีรายได้ ไม่มีงานทำ รายได้ไม่เพียงพอแก่การครองชีพ และไม่มีทุนประกอบอาชีพจำนวน **๖,๓๑๔** คน รองลงมาคือไม่มีทุนการศึกษา ขาดโอกาสทางการศึกษา จำนวน **๑,๖๔๗** คน และไม่มีที่อยู่อาศัย/ที่ทำกิน ที่อยู่อาศัยไม่มั่นคง จำนวน **๖๗๘** คนตามลำดับ

ข้อมูลผู้รับสิทธิ์โครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด

โครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด เป็นนโยบายสำคัญระดับชาติ ตามแผนบูรณาการการพัฒนาคนตลอดช่วงชีวิต มีวัตถุประสงค์เพื่อ เป็นสวัสดิการพื้นฐาน ลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม เป็นการคุ้มครองทางสังคม การเลี้ยงดูอย่างมีคุณภาพ พัฒนาการเหมาะสมตามวัย มีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ตามยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐) ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) และแผนพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔)

มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๘ เห็นชอบหลักการโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดประจำปี ๒๕๕๙ อุดหนุนให้เด็กรายละ ๔๐๐ บาท (๑๒เดือน) สำหรับเด็กที่เกิด ๑ ตุลาคม ๒๕๕๘ – ๓๐ กันยายน ๒๕๕๙ อยู่ในครัวเรือนยากจน นอกระบบประกันสังคม โดยมอบหมายให้กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์เป็นเจ้าภาพหลักร่วมกับกระทรวงมหาดไทยและกระทรวงสาธารณสุข มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๕๙ เห็นชอบให้ดำเนินการต่อเนื่อง ขยายเวลาเงินอุดหนุนเด็กแรกเกิดถึง ๓ ปี เพิ่มวงเงินอุดหนุนจาก ๔๐๐ บาท เป็น ๖๐๐ บาท

ในปีงบประมาณ ๒๕๖๒ ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๖๒ ได้ขยายระยะเวลาให้เงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กตั้งแต่แรกเกิด - ๖ ปี และขยายฐานรายได้ของกลุ่มเป้าหมายไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท ต่อคน ต่อปีเริ่มตั้งแต่ปีงบประมาณ ๒๕๖๒ เป็นต้นมา ซึ่งกรมกิจการเด็กและเยาวชน แจ้งการรับลงทะเบียนโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด และขอความร่วมมือจังหวัดแจ้งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประชาสัมพันธ์การรับลงทะเบียนต่อเนื่องในปีงบประมาณ ๒๕๖๓ โดยปฏิบัติตาม ระเบียบกรมกิจการเด็กและเยาวชน ว่าด้วยการจ่ายเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด พ.ศ. ๒๕๖๒ และระเบียบกรมกิจการเด็กและเยาวชน ว่าด้วยการจ่ายเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๓ และประกาศกรมกิจการเด็กและเยาวชน เรื่อง การลงทะเบียนขอรับสิทธิ์เงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๒ โดยจังหวัดกระบี่มีผู้ได้รับสิทธิ์รับเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๘ – พ.ศ.๒๕๖๓ ทั้งสิ้น จำนวน ๒๑,๓๓๕ คน

ตาราง ๑๓ จำนวนผู้มีสิทธิ์รับเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด จังหวัดกระบี่ แยกรายอำเภอ ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๘ – ปี พ.ศ.๒๕๖๓ ข้อมูล ณ วันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๖๓

ผู้มีสิทธิ์รับเงินอุดหนุนเด็กแรกเกิด (รายอำเภอ)	
อำเภอ	จำนวน (คน)
เกาะลันตา	๒,๑๐๐
เขาพนม	๒,๗๗๐
เหนือคลอง	๓,๑๓๔
คลองท่อม	๓,๕๑๔
ปลายพระยา	๑,๗๓๓
เมืองกระบี่	๔,๗๑๔
อ่าวลึก	๒,๒๙๕
ลำทับ	๑,๐๗๕
รวม	**๒๑,๓๓๕**

ตาราง ๑๔ จำนวนมารดาที่มีสิทธิ์รับเงินอุดหนุนเด็กแรกเกิดตามช่วงอายุจังหวัดกระบี่ ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๘ – ปี พ.ศ.๒๕๖๓ ข้อมูล ณ วันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๖๓

ช่วงอายุ (ปี)	จำนวน (คน)
๑ - ๑๙	๑,๙๔๗
๒๐ - ๓๙	๑๖,๗๖๘
๔๐ - ๕๙	๑,๑๓๕
๖๐ ปีขึ้นไป	๖
รวม	๑๙,๘๕๖

ที่มา ระบบกรมกิจการเด็กและเยาวชนโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด

ตาราง ๑๕ การให้ความช่วยเหลือกลุ่มเป้าหมายที่เป็นเด็กและครอบครัวจากกองทุนคุ้มครองเด็ก ปี ๒๕๖๑ – ๒๕๖๓

ปี พ.ศ.	กลุ่มเป้าหมายที่ให้การช่วยเหลือ	รายการที่ให้ความช่วยเหลือ	จำนวน (คน)	งบประมาณ (บาท)
๒๕๖๑	๑.เด็กพิการ ๒.เด็กที่อยู่ในสภาวะยากลำบาก	๑.ค่าใช้จ่ายในครอบครัว ๒.ค่าเลี้ยงดู ค่าพาหนะ หรือค่าใช้จ่ายอื่นๆ ๓.ค่าใช้จ่ายทางการศึกษา	๓๑๘	๗๖๑,๕๐๐
๒๕๖๒	๑.เด็กป่วยที่ต้องไปพบแพทย์ต่อเนื่อง ๒. เด็กยากจน ไม่ได้รับการแจ้งเกิด ไม่มีสถานะทางทะเบียนราษฎร์ ๓.เด็กในครอบครัวอุปถัมภ์ บิดามารดาเสียชีวิตหรือแยกทางทอดทิ้งให้อยู่กับญาติ	๑.ค่าใช้จ่ายในครอบครัว ๒.ค่าเลี้ยงดู ค่าพาหนะ หรือค่าใช้จ่ายอื่นๆ ๓.ค่าใช้จ่ายทางการศึกษา ๔.ค่าใช้จ่ายในการตรวตดีเอ็นเอ	๕๘	๕๑,๕๐๐
๒๕๖๓	๑.เด็กในครอบครัวยากจน	ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปพบแพทย์	๔๐	๘๘,๐๐๐
		รวม	**๔๑๖**	**๙๐๑,๐๐๐**

จากตาราง สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดกระบี่ ได้ให้ความช่วยเหลือกลุ่มเป้าหมายที่เป็นเด็กและครอบครัว โดยให้การช่วยเหลือ ๒ กลุ่มเป้าหมาย ซึ่งได้แก่ เด็กพิการ และเด็กที่อยู่ในสภาวะยากลำบาก รวมทั้งสิ้น ๔๑๖ คน ใช้งบประมาณจากกองทุนคุ้มครองเด็ก จำนวน ๙๐๑,๐๐๐ บาท

ผลการดำเนินงานในภาพรวมของจังหวัด โดยให้การสงเคราะห์เด็กและครอบครัว ๒ กลุ่มดังกล่าว พบว่า

๑. ด้านสุขภาพ เด็กมีร่างกายแข็งแรง ร่างกายสมบูรณ์ น้ำหนักส่วนสูงมีความเหมาะสมตามเกณฑ์ เด็กที่ป่วยต้องเดินทางไปพบแพทย์ ได้รับการรักษาต่อเนื่อง ส่งผลให้เด็กมีสุขภาพกายที่ดีขึ้น อาการเจ็บป่วยทุเลาลง และเข้าถึงสวัสดิการการรักษาพยาบาล บางรายได้รับการรักษาจนอาการดีขึ้นสามารถกลับไปใช้ชีวิตได้อย่างปกติสุข

๒. ด้านจิตใจ อารมณ์ และสติปัญญา เด็กมีสุขภาวะทางอารมณ์ดีขึ้น ไม่มีภาวะซึมเศร้า

๓. ด้านการศึกษา เด็กได้รับการศึกษา มีผลการเรียนที่พัฒนาขึ้น

๔. ด้านเศรษฐกิจ/รายได้/อาชีพ ครอบครัวมีอาชีพ มีรายได้ที่มั่นคง ส่งผลให้เด็กได้รับการเลี้ยงดูที่เหมาะสม

๕. ด้านทักษะทางสังคม/การปรับตัวเข้ากับสังคมแวดล้อม เด็กและครอบครัวเข้ามามีส่วนร่วมกับโรงเรียนและชุมชน

๖. ด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว มีสัมพันธภาพที่ดีในครอบครัว

จากการช่วยเหลือเด็ก จำนวน ๓๑๘ คน ในปีงบประมาณ ๒๕๖๑ ของจังหวัด โดยใช้เงินกองทุนคุ้มครองเด็ก ซึ่งกลุ่มเด็กเหล่านี้ต้องได้รับความช่วยเหลือ ดูแล ในปีงบประมาณ ๒๕๖๒ อย่างต่อเนื่อง ได้แก่เด็กพิการ และเด็กที่อยู่ในสภาวะยากลำบาก คณะอนุกรรมการฯ ได้วางแนวทางในการดำเนินการสงเคราะห์รายบุคคล โดยจะให้มีการติดตามเยี่ยมบ้านอย่างสม่ำเสมอ และประสานขอรับการสนับสนุนจากชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หน่วยงาน และองค์กรที่เกี่ยวข้องต่อไป

ตารางที่ ๑๖ : แสดงการให้ความช่วยเหลือกลุ่มเด็กของหน่วยงาน พม. จังหวัดกระบี่ปีงบประมาณ ๒๕๖๓

การให้ความช่วยเหลือของหน่วยงาน พม. จังหวัดกระบี่	จำนวน (คน)	จำนวนเงิน (บาท)
๑.เงินสงเคราะห์เด็กในครอบครัวยากจน	๑,๗๘๒	๑,๘๘๖,๐๐๐.-
๒.เงินอุดหนุนช่วยเหลือค่าเลี้ยงดูเด็กในครอบครัวอุปถัมภ์	๑๔	๓๓๖,๐๐๐.-
รวม	**๑,๗๙๖**	**๒,๒๒๒,๐๐๐.-**

ที่มา : ๑. ประมวลผลจากระบบฐานข้อมูลกลางผู้รับสวัสดิการด้านสังคม (DB Center) http://dbcenter.m-society.go.th

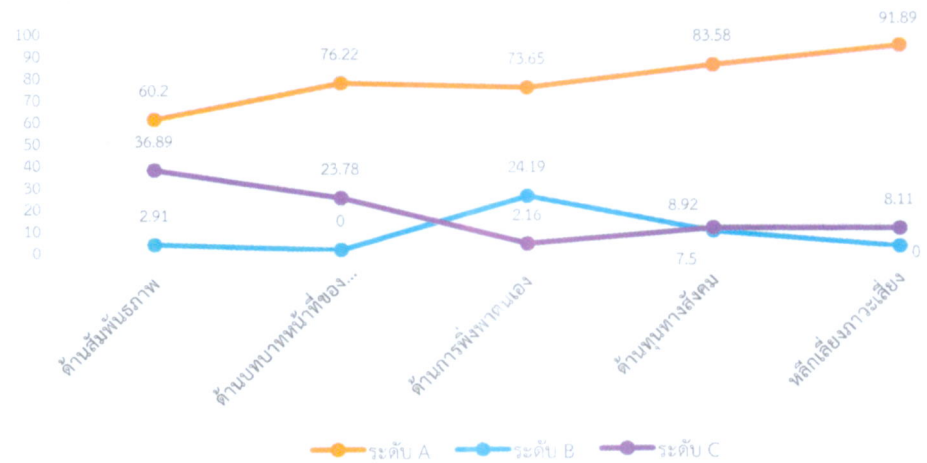
๒. เป็นข้อมูลที่จังหวัดผู้สำรวจ ได้ยืนยันความถูกต้องของข้อมูลผ่านการตรวจสอบ/แก้ไขเรียบร้อยแล้วและสามารถนำเข้าระบบได้

๒.สถานการณ์ครอบครัว

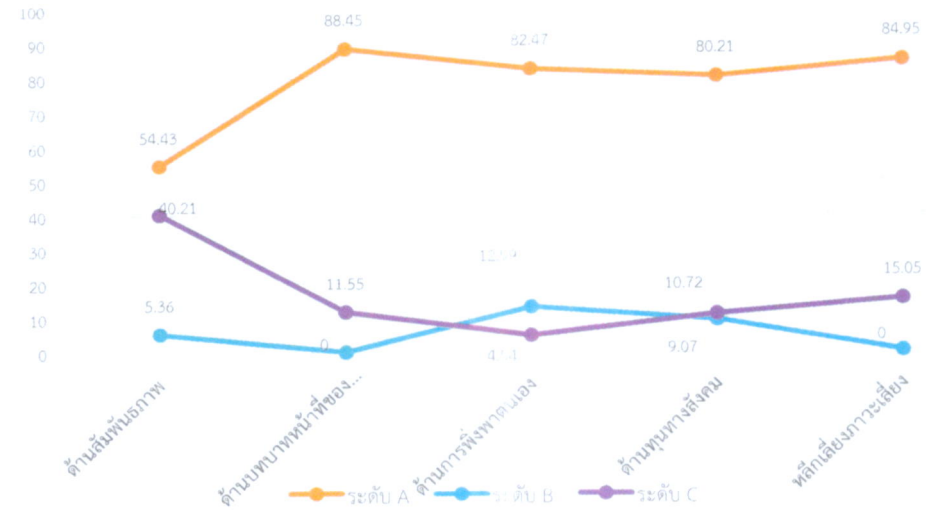
นโยบายด้านการพัฒนาสถาบันครอบครัวของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ มุ่งเน้นการส่งเสริมให้ครอบครัวมีการเรียนรู้เพื่อพัฒนาศักยภาพของครอบครัวให้ทราบบทบาทหน้าที่ได้อย่างเหมาะสม และมีสัมพันธภาพที่ดีในครอบครัว มีภูมิคุ้มกันในการดำรงชีวิต สามารถพึ่งพาตนเองได้ดำรงความเป็นครอบครัวได้อย่างมั่นคงส่งเสริมให้ครอบครัวมีหลักประกันความมั่นคง และได้รับสวัสดิการครอบครัวขั้นพื้นฐานที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงพัฒนากลไกและเครือข่ายการทำงานด้านครอบครัวให้มีประสิทธิภาพ และส่งเสริมให้องค์กรทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการเสริมสร้างความเข้มแข็งของสถาบันครอบครัวและส่งเสริมและสนับสนุนการใช้สื่อเป็นเครื่องมือในการส่งเสริมการเรียนรู้และการพัฒนาครอบครัว จังหวัดกระบี่ มีครอบครัว ๑๑๕,๔๒๐ครอบครัว ส่วนใหญ่เป็นครัวเรือนประเภทครอบครัวเดี่ยว ๑๑,๗๓๐ ครอบครัว และเป็นครอบครัวขยาย ๘,๖๗๗ ครอบครัว มีค่าเฉลี่ย สมาชิกในครอบครัว ๓ คน มีการสมรส ๒,๑๙๖ คน การหย่าร้าง ๘๕๔ คน

สถานการณ์ความเข้มแข็งของครอบครัวภาพรวมในแต่ละมิติ จังหวัดกระบี่ ปี ๒๕๖๑- ๒๕๖๓

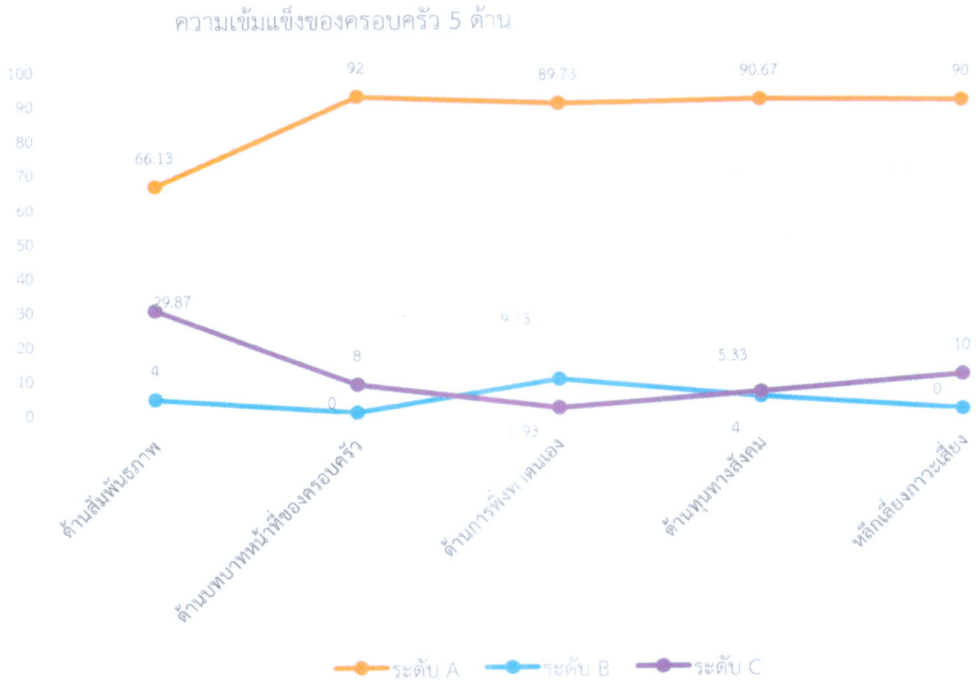
แผนภูมิ ๑ ข้อมูล**ความเข้มแข็งของครอบครัวภาพรวมในแต่ละมิติ จังหวัดกระบี่ ปี๒๕๖๑**



แผนภูมิ ๒ ข้อมูล**ความเข้มแข็งของครอบครัวภาพรวมในแต่ละมิติ จังหวัดกระบี่ ปี ๒๕๖๒**



แผนภูมิ ๓ ข้อมูล**ความเข้มแข็งของครอบครัวภาพรวมในแต่ละมิติ จังหวัดกระบี่ ปี ๒๕๖๓**



ตาราง ๑๗ แสดงระดับความเข้มแข็งของครอบครัวภาพรวมในแต่ละมิติ จังหวัดกระบี่ ปี ๒๕๖๑

ตัวบ่งชี้วัด	ระดับความเข้มแข็ง (จำนวน)			ระดับความเข้มแข็ง (%)					
	A	B	C	A		B		C	
จำนวนทำแบบประเมินทั้งหมด๑,๔๘๐									
ความเข้มแข็งในภาพรวม	๑,๐๔๓	๑๐๒	๓๓๕	๗๐.๔๗	%	๖.๘๙	%	๒๒.๖๔	%
๑. ด้านสัมพันธภาพ	๘๙๑	๔๓	๕๔๖	๖๐.๒๐	%	๒.๙๑	%	๓๖.๘๙	%
๑) แสดงความเอาใจใส่ระหว่างกัน	๑๑	๘๔๓	๖๒๖	๐.๗๔	%	๕๖.๙๖	%	๔๒.๓๐	%
๒) ยอมรับเคารพความคิดเห็นกัน	๑,๐๐๙	๑๒๗	๓๔๔	๖๘.๑๘	%	๘.๕๘	%	๒๓.๒๔	%
๓) สื่อสารกันอย่างมีคุณภาพ	๔๔	๘๐๓	๖๓๓	๒.๙๗	%	๕๔.๒๖	%	๔๒.๗๗	%
๔) แก้ความขัดแย้งอย่างมีเหตุผล	๑,๐๙๑	๐	๓๘๙	๗๓.๗๒	%	๐.๐๐	%	๒๖.๒๘	%
๒. ด้านบทบาทหน้าที่ของครอบครัว	๑,๑๒๘	๐.๐๐	๓๕๒	๗๖.๒๒	%	๐.๐๐	%	๒๓.๗๘	%
๓. ด้านการพึ่งพาตนเอง	๑,๐๙๐	๓๕๘	๓๒	๗๓.๖๕	%	๒๔.๑๙	%	๒.๑๖	%
๑) ด้านเศษฐกิจ	๗๐๕	๑๔	๗๖๑	๔๗.๖๔	%	๐.๙๕	%	๕๑.๔๒	%
๒) ด้านสุขภาพ	๑,๔๔๓	๑๐	๒๗	๙๗.๕๐	%	๐.๖๘	%	๑.๘๒	%
๓) ด้านข้อมูลข่าวสารการเรียนรู้	๑,๔๔๑	๐	๓๙	๙๗.๓๖	%	๐.๐๐	%	๒.๖๔	%
๔. ด้านทุนทางสังคม	๑,๒๓๗	๑๑๑	๑๓๒	๘๓.๕๘	%	๗.๕๐	%	๘.๙๒	%
๕. หลีกเลี่ยงภาวะเสี่ยง	๑,๓๖๐	๐	๑๒๐	๙๑.๘๙	%	๐.๐๐	%	๘.๑๑	%

ที่มา กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว (สค.)

ตาราง ๑๘ แสดงระดับ**ความเข้มแข็งของครอบครัวภาพรวมในแต่ละมิติ จังหวัดกระบี่ ปี ๒๕๖๒**

ดัชนีชี้วัด	ระดับความเข้มแข็ง (จำนวน)			ระดับความเข้มแข็ง (%)					
	A	B	C	A		B		C	
จำนวนทำแบบประเมินทั้งหมด๔๘๕									
ความเข้มแข็งในภาพรวม	๓๖๗	๔๘	๗๐	๗๕.๖๗	%	๙.๙๐	%	๑๔.๔๓	%
๑. ด้านสัมพันธภาพ	๒๖๔	๒๖	๑๙๕	๕๔.๔๓	%	๕.๓๖	%	๔๐.๒๑	%
๑) แสดงความเอาใจใส่ระหว่างกัน	๑	๒๑๓	๒๗๑	๐.๒๑	%	๔๓.๙๒	%	๕๕.๘๘	%
๒) ยอมรับเคารพความคิดเห็นกัน	๓๒๕	๖๐	๑๐๐	๖๗.๐๑	%	๑๒.๓๗	%	๒๐.๖๒	%
๓) สื่อสารกันอย่างมีคุณภาพ	๒๐	๒๒๙	๒๓๖	๔.๑๒	%	๔๗.๒๒	%	๔๘.๖๖	%
๔) แก้ความขัดแย้งอย่างมีเหตุผล	๓๕๗	๐	๑๒๘	๗๓.๖๑	%	๐.๐๐	%	๒๖.๓๙	%
๒. ด้านบทบาทหน้าที่ของครอบครัว	๔๒๙	๐.๐๐	๕๖	๘๘.๔๕	%	๐.๐๐	%	๑๑.๕๕	%
๓. ด้านการพึ่งพาตนเอง	๔๐๐	๖๓	๒๒	๘๒.๔๗	%	๑๒.๙๙	%	๔.๕๔	%
๑) ด้านเศษฐกิจ	๒๕๒	๑๐	๒๒๓	๕๑.๙๖	%	๒.๐๖	%	๔๕.๙๘	%
๒) ด้านสุขภาพ	๔๖๐	๑๐	๑๕	๙๔.๘๕	%	๒.๐๖	%	๓.๐๙	%
๓) ด้านข้อมูลข่าวสารการเรียนรู้	๔๕๘	๐	๒๗	๙๔.๔๓	%	๐.๐๐	%	๕.๕๗	%
๔. ด้านทุนทางสังคม	๓๘๙	๔๔	๕๒	๘๐.๒๑	%	๙.๐๗	%	๑๐.๗๒	%
๕. หลีกเลี่ยงภาวะเสี่ยง	๔๑๒	๐	๗๓	๘๔.๙๕	%	๐.๐๐	%	๑๕.๐๕	%

ที่มา กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว (สค.)

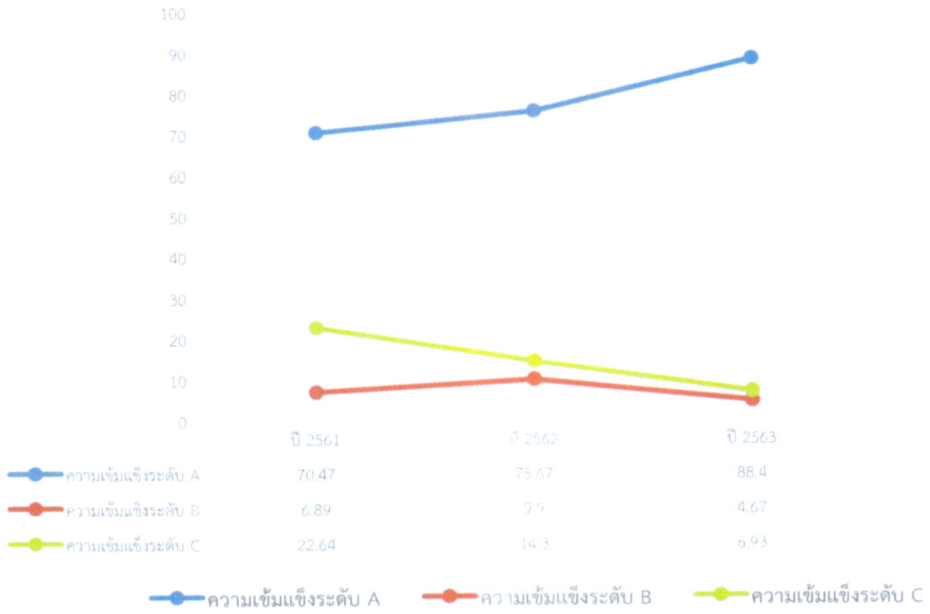
ตาราง ๑๙ **แสดงระดับความเข้มแข็งของครอบครัวภาพรวมในแต่ละมิติ จังหวัดกระบี่ ปี** ๒๕๖๓

ดัชนีชี้วัด	ระดับความเข้มแข็ง (จำนวน)			ระดับความเข้มแข็ง (%)					
	A	B	C	A		B		C	
จำนวนทำแบบประเมินทั้งหมด๗๕๐									
ความเข้มแข็งในภาพรวม	๖๖๓	๓๕	๕๒	๘๘.๔๐	%	๔.๖๗	%	๖.๙๓	%
๑. ด้านสัมพันธภาพ	๔๙๖	๓๐	๒๒๔	๖๖.๑๓	%	๔.๐๐	%	๒๙.๘๗	%
๑) แสดงความเอาใจใส่ระหว่างกัน	๑๒	๔๐๒	๓๓๖	๑.๖๐	%	๕๓.๖๐	%	๔๔.๘๐	%
๒) ยอมรับเคารพความคิดเห็นกัน	๕๗๑	๗๘	๑๐๑	๗๖.๑๓	%	๑๐.๔๐	%	๑๓.๔๗	%
๓) สื่อสารกันอย่างมีคุณภาพ	๓๕	๔๐๐	๓๑๕	๔.๖๗	%	๕๓.๓๓	%	๔๒.๐๐	%
๔) แก้ความขัดแย้งอย่างมีเหตุผล	๖๒๐	๐	๑๓๐	๘๒.๖๗	%	๐.๐๐	%	๑๗.๓๓	%
๒. ด้านบทบาทหน้าที่ของครอบครัว	๖๙๐	๐.๐๐	๖๐	๙๒.๐๐	%	๐.๐๐	%	๘.๐๐	%
๓. ด้านการพึ่งพาตนเอง	๖๗๓	๗๐	๗	๘๙.๗๓	%	๙.๓๓	%	๐.๙๓	%
๑) ด้านเศษฐกิจ	๓๙๖	๑๑	๓๔๓	๕๒.๘๐	%	๑.๔๗	%	๔๕.๗๓	%
๒) ด้านสุขภาพ	๗๓๘	๖	๖	๙๘.๔๐	%	๐.๘๐	%	๐.๘๐	%
๓) ด้านข้อมูลข่าวสารการเรียนรู้	๗๔๐	๐	๑๐	๙๘.๖๗	%	๐.๐๐	%	๑.๓๓	%
๔. ด้านทุนทางสังคม	๖๘๐	๓๐	๔๐	๙๐.๖๗	%	๔.๐๐	%	๕.๓๓	%
๕. หลีกเลี่ยงภาวะเสี่ยง	๖๗๕	๐	๗๕	๙๐.๐๐	%	๐.๐๐	%	๑๐.๐๐	%

ที่มา กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว (สค.)

จากการสำรวจสถานการณ์ความเข้มแข็งของครอบครัว จ.กระบี่ ในปี ๒๕๖๑-๒๕๖๓ รวม ๒,๑๑๒ ครอบครัว พบว่า ค่าความเข้มแข็งในภาพรวมเพิ่มขึ้นจากร้อยละ ๗๐.๔๗ ในปี ๒๕๖๑ เป็นร้อยละ ๗๕.๖๗ ในปี ๒๕๖๒ และเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๘๘.๔๐ ในปี ๒๕๖๓

แผนภูมิ ๔ แสดงความเข้มแข็งของครอบครัวในภาพรวมตั้งแต่ปี ๒๕๖๑ -๒๕๖๓



กลไกการดำเนินงานในการสร้างความเข้มแข็งให้แก่สถาบันครอบครัว ด้วยการส่งเสริม สนับสนุนการดำเนินงานและพัฒนาศักยภาพของ ศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชน (ศพค.) เพื่อส่งเสริมให้ชุมชนมีศูนย์รวมในการพัฒนาสถาบันครอบครัวที่มีการบริหารจัดการโดยชุมชน สร้างโอกาสให้ชุมชนได้เรียนรู้และมีส่วนร่วมในการพัฒนาสถาบันครอบครัว สามารถดำเนินกิจกรรมเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาของครอบครัวในชุมชน ส่งผลให้สมาชิกครอบครัวที่เข้าร่วมกิจกรรมมีความสามารถในการจัดการกับปัญหาของครอบครัวได้อย่างเหมาะสม ซึ่งจังหวัดกระบี่ ได้มีการดำเนินการจัดตั้งศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชนระดับตำบล จำนวน ๕๘ แห่ง ครอบคลุมพื้นที่ทั้ง ๘ อำเภอ ของจังหวัดกระบี่

ตาราง ๒๐ แสดงข้อมูลศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชนระดับตำบลของจังหวัดกระบี่

ลำดับที่	อำเภอ	จำนวน ศพค. (แห่ง)	ชื่อ ศพค.
๑	เมืองกระบี่	๘	ศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชนตำบลไสไทย
			ศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชนตำบลเขาคราม
			ศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชนเทศบาลเมืองกระบี่
			ศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชนตำบลกระบี่น้อย
			ศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชนตำบลอ่าวนาง
			ศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชนตำบลคลองประสงค์
			ศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชนตำบลหนองทะเล
			ศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชนตำบลทับปริก
๒	เหนือคลอง	๙	ศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชนตำบลคลองขนาน
			ศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชนตำบลคลองเขม้า
			ศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชนตำบลตลิ่งชัน
			ศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชนตำบลเหนือคลอง
			ศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชนเทศบาลตำบลเหนือคลอง
			ศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชนตำบลโคกยาง
			ศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชนเตำบลห้วยยูง
			ศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชนตำบลเกาะศรีบอยา
			ศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชนเตำบลปกาสัย
๓	คลองท่อม	๙	ศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชนเทศบาลตำบลคลองท่อมเหนือ
			ศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชนเทศบาลตำบลคลองท่อมใต้
			ศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชนเทศบาลตำบลคลองพนพัฒนา
			ศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชนตำบลพรุดินนา
			ศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชนเทศบาลตำบลทรายขาว
			ศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชนตำบลเพหลา
			ศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชนเทศบาลตำบลคลองพน
			ศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชนเทศบาลตำบลห้วยน้ำขาว
			ศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชนตำบลคลองท่อมใต้
๔	ลำทับ	๔	ศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชนตำบลดินอุดม
			ศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชนเทศบาลตำบลลำทับ
			ศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชนตำบลลำทับ
			ศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชนตำบลดินแดง
๕	เขาพนม	๖	ศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชนตำบลพรุเตียว
			ศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชนตำบลโคกหาร
			ศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชนตำบลสินปุน
			ศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชนตำบลเขาพนม
			ศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชนตำบลเขาดิน
			ศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชนตำบลหน้าเขา

ลำดับที่	อำเภอ	จำนวน ศพค. (แห่ง)	ชื่อ ศพค.
๖	อ่าวลึก	๑๑	ศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชนเทศบาลตำบลอ่าวลึกใต้
			ศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชนตำบลอ่าวลึกน้อย
			ศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชนตำบลคลองยา
			ศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชนตำบลอ่าวลึกใต้
			ศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชนตำบลบ้านกลาง
			ศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชนเทศบาลตำบลแหลมสัก
			ศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชนตำบลแหลมสัก
			ศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชนตำบลอ่าวลึกเหนือ
			ศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชนตำบลคลองหิน
			ศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชนตำบลเขาใหญ่
			ศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชนตำบลนาเหนือ
๗	ปลายพระยา	๕	ศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชนตำบลปลายพระยา
			ศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชนเทศบาลตำบลปลายพระยา
			ศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชนตำบลเขาเขน
			ศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชนเทศบาลตำบลเขาต่อ
			ศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชนเทศบาลตำบลคีรีวง
๘	เกาะลันตา	๖	ศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชนตำบลเกาะกลาง
			ศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชนตำบลศาลาด่าน
			ศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชนเทศบาลเกาะลันตาใหญ่
			ศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชนตำบลเกาะลันตาน้อย
			ศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชนตำบลคลองยาง
			ศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชนตำบลเกาะลันตาใหญ่
	รวม	๕๘	

ปัญหาครอบครัวในจังหวัดกระบี่

จากการเปลี่ยนแปลงของสังคมในรอบ ๑๐ ปีที่ผ่านมา ซึ่งการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวอาจเกิดจากภาวะเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไป ทำให้ค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือนสูงขึ้น บางครอบครัวมีหนี้สิน รวมทั้งความเสื่อมโทรมทางสังคม ทำให้คู่สมรสจดทะเบียนสมรสน้อยลง แต่มีอัตราการจดทะเบียนหย่าเพิ่มสูงมากขึ้น ทำให้เกิดผลกระทบต่อสถาบันครอบครัวโดยทำให้ครอบครัวแตกแยกและเกิดปัญหาสังคม และปัจจุบันมีประชากรที่เป็นสตรีมากกว่าบุรุษเล็กน้อย และมีแนวโน้มที่จะเพิ่มขึ้น ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และทางการแพทย์ส่งผลให้สตรีมีอายุขัยเพิ่มขึ้น อีกทั้งการเปลี่ยนแปลงทางสังคม จึงพบว่า มีจำนวนสตรีที่เป็นหัวหน้าครัวเรือน หรือเป็นหม้าย และสตรีสูงอายุเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง แต่การที่จำนวนประชากรสตรีที่มีมากกว่าบุรุษไม่ได้หมายความถึงการที่สตรีจะได้รับโอกาสทางสังคม การศึกษา และการเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองเท่าเทียมกับบุรุษแต่อย่างใด ในทางตรงกันข้ามสังคมไทยยังคงเผชิญกับปัญหาความไม่เสมอภาคระหว่างหญิงชาย ซึ่งยังเป็นผลมาจากการที่คนในสังคมบางส่วนยังมีเจตคติว่า สตรีมีความสามารถด้อยกว่าบุรุษ และปลูกฝังให้สตรี เป็นผู้ตาม เป็นช้างเท้าหลังเสมอ ส่งผลให้สตรีตกเป็นเหยื่อความรุนแรง ขาดโอกาส และการยอมรับในการเข้าร่วมทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง โดยเฉพาะการเข้าสู่ตำแหน่งทางการเมืองและตำแหน่งการตัดสินใจในระดับสูง นอกจากนี้ยังมีปัญหาใหม่ๆ ที่เกิดขึ้นจากกระแสการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจ สังคม การเมือง ปัญหาความมั่นคง เทคโนโลยีการ

ติดต่อสื่อสาร และสิ่งแวดล้อมที่ส่งผลกระทบต่อสวัสดิภาพ ความมั่นคงปลอดภัย โอกาส สิทธิและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ และคุณภาพชีวิตของสตรี โดยเฉพาะสตรีในพื้นที่ชนบท และสตรีที่จัดในกลุ่มเป้าหมายพิเศษต่างๆ ซึ่งจากการสัมภาษณ์ตัวแทนครอบครัวในกลุ่มต่างๆที่ประสบปัญหา และครอบครัวที่ประสบความสำเร็จในการดำรงชีวิต การสำรวจข้อมูลจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง พบปัญหาที่เกิดขึ้นต่อสถาบันครอบครัวในจังหวัดกระบี่ เรียงลำดับตามความรุนแรง โดย การสำรวจความคิดเห็นของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านในจังหวัดกระบี่ ได้ดังนี้

๑. ครอบครัวยากจน การกระจายรายได้ไม่ทั่วถึง มีความไม่เท่าเทียมในการประกอบอาชีพและสภาพเศรษฐกิจ

สภาพเศรษฐกิจที่เติบโตขึ้นอย่างรวดเร็วของจังหวัดกระบี่ ส่งผลให้ค่าครองชีพของประชาชนสูงตามไปด้วย ในขณะที่รายได้ในการประกอบอาชีพคงที่หรือเพิ่มขึ้นเพียงเล็กน้อย ทำให้ครอบครัวจำนวนมากประสบปัญหาความเดือดร้อนด้านเศรษฐกิจ ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของสมาชิกในครอบครัวในการดำรงชีวิตขั้นพื้นฐาน มีที่อยู่อาศัยไม่มั่นคงปลอดภัย ไม่สามารถส่งเสริมการศึกษาแก่บุตรหลานให้เรียนต่อในระดับที่สูงขึ้น เป็นต้น

ความยากจน มีสาเหตุมาจากทั้งปัจจัยภายใน ได้แก่ การขาดความรู้ความสามารถในการประกอบอาชีพ การขาดโอกาสในการเข้าถึงทรัพยากรและการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ปัญหาสุขภาพ ภาระในการเลี้ยงดูสมาชิกในครอบครัวที่ไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้ ไม่มีทรัพย์สินและที่ดินทำกิน และปัจจัยภายนอกที่เกิดจากสังคมบริโภคนิยม การแข่งขันทางเศรษฐกิจ การจัดสรรทรัพยากรไม่ทั่วถึง เกิดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคมรวมทั้งระบบการบริหารจัดการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอ

ความจำเป็นที่จะต้องหารายได้ให้เพียงพอต่อรายจ่ายของครอบครัว ทำให้สมาชิกในครอบครัวจำเป็นต้องเพิ่มเวลาการทำงานมากขึ้นส่งผลให้ความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในครอบครัวน้อยลง การไม่สามารถเข้าถึงอาชีพที่ดีมีค่าตอบแทนสูงด้วยข้อจำกัดจากการกำหนดกฎเกณฑ์ต่างๆของหน่วยงานหรือผู้ประกอบการและการไม่ได้รับการส่งเสริมให้มีการประกอบอาชีพเสริม ส่งผลให้สมาชิกในครอบครัวส่วนหนึ่งจำเป็นต้องประกอบอาชีพไม่เหมาะสม ผิดกฎหมายและก่ออาชญากรรม

การกู้หนี้นอกระบบเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในครอบครัวด้วยอัตราดอกเบี้ยที่สูง ทำให้ภาระค่าใช้จ่ายของครอบครัวเพิ่มสูงขึ้น จนไม่สามารถส่งดอกเบี้ยแก่ผู้ให้กู้ เกิดการกู้เงินเพิ่มเพื่อมาจ่ายค่าดอกเบี้ย จนเกิดเป็นปัญหาซ้อนปัญหา โดยแนวโน้มของการเป็นหนี้ของครอบครัวในจังหวัดกระบี่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

การสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติจังหวัดกระบี่มีรายได้เฉลี่ยต่อปีของครัวเรือนสูงกว่ารายจ่ายเฉลี่ยต่อปีของครัวเรือนและมีจำนวนหนี้สินเฉลี่ยต่อครัวเรือนสูงกว่าส่วนต่างระหว่างรายได้ต่อรายจ่ายเป็นอย่างมาก

๒. การเรียนรู้ของสมาชิกในครอบครัวไม่ตอบสนองต่อการใช้ชีวิต

สภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วโดยเฉพาะด้านเทคโนโลยีและเศรษฐกิจ ทำให้สมาชิกในครอบครัวจำเป็นต้องสร้างการเรียนรู้ที่สามารถตอบสนองให้เท่าทันกับสถานการณ์ เพื่อการใช้ชีวิตที่มั่นคงในอนาคตและสอดรับกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและประเทศชาติ

การเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของประเทศไทยส่งผลให้มีความจำเป็นที่จะต้องมีการเรียนรู้ที่เพียงพอและสอดคล้องกับสภาพของสังคมและความต้องการของตลาดแรงงาน ในปัจจุบันพบว่าการเล่าเรียนของบุตรหลานในครอบครัวเป็นไปโดยที่ไม่มีการวางแผนถึงอนาคตหลังจากเรียนจบ การเรียนรู้ยังเป็นการเรียนไปตามระบบที่รัฐจัดให้ ซึ่งบางครั้งไม่สอดคล้องต่อการดำรงชีวิต ไม่มีการเรียนรู้ในการฝึกปฏิบัติงานหรือการเป็นเจ้าของกิจการ สำหรับสมาชิกในครอบครัวที่อยู่นอกเหนือวัยเรียน ไม่ได้รับการฝึกฝนเรียนรู้ทักษะที่จำเป็นเพิ่มเติม ไม่มีการฝึกอบรมอาชีพหรือความรู้อื่นๆที่จำเป็นต่อการใช้ชีวิตตามสภาพสังคม เศรษฐกิจ และเทคโนโลยีที่มีการเปลี่ยนแปลง

๓. สมาชิกในครอบครัวยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด และการแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชน

ปัญหายาเสพติดในจังหวัดกระบี่ มีแนวโน้มที่จะมีความรุนแรงเพิ่มมากขึ้น ทั้งในส่วนของการเสพและการจำหน่าย และการที่เป็นเมืองท่องเที่ยวที่มีการเคลื่อนย้ายของคนต่างถิ่นอยู่ตลอดเวลา ทำให้การกระจายของยาเสพติดเพิ่มมากขึ้นตามไปด้วย

สาเหตุของปัญหายาเสพติดส่วนใหญ่มาจากครอบครัวเป็นปัจจัยสำคัญทั้งความบีบคั้นทางเศรษฐกิจในครอบครัว ครอบครัวแตกแยกขาดความรักความอบอุ่น การเลี้ยงดูที่ไม่เหมาะสมขาดการเอาใจใส่ของพ่อแม่ เด็กขาดที่พึ่งไม่ได้รับการชี้แนะหรือได้รับคำปรึกษาที่ถูกต้อง การมีค่านิยมที่ผิดเกี่ยวกับยาเสพติดจากการขาดความรู้ที่ถูกต้อง ไม่มีความยับยั้งชั่งใจ รวมถึงการถูกชักนำจากบุคคลแวดล้อม การพักอาศัยอยู่ในบริเวณที่มีผู้เสพหรือจำหน่ายยาเสพติด เป็นต้น

การไม่มีการบังคับใช้กฎหมายหรือดำเนินการปราบปรามอย่างจริงจังของผู้มีอำนาจหน้าที่ประกอบกับการคมนาคมที่สะดวกมีถนนเชื่อมต่อกับจังหวัดใกล้เคียงหลายเส้นทาง มีการสัญจรทางทะเลโดยเฉพาะเรือประมงที่ยากต่อการตรวจสอบ ส่งผลให้การเคลื่อนย้ายยาเสพติดเข้าสู่ชุมชนในจังหวัดกระบี่ทำได้ง่าย นอกจากนี้การไม่ยอมแจ้งข่าวสารต่อทางราชการของคนในชุมชนเพราะกลัวอิทธิพล หรือการไม่ตระหนักถึงผลกระทบและพิษภัยที่เกิดขึ้นแก่ชุมชนและครอบครัว

ผลกระทบจากยาเสพติดต่อสถาบันครอบครัวนั้นถือว่ามีความรุนแรงอย่างมาก ทำให้ความสัมพันธ์ในครอบครัวเสื่อมถอย รายจ่ายของครอบครัวที่เพิ่มขึ้น การกระทำความรุนแรงในครอบครัว การไม่ใส่ใจดูแลสมาชิกในครอบครัว และปัญหาอื่นที่ต่อเนื่องจากการติดยาเสพติด เช่น เรียนหนังสือไม่จบ การมั่วสุม ตั้งท้องก่อนวัยอันควร ติดโรคร้ายแรง ผลสุดท้ายต้องเป็นภาระของครอบครัวที่ต้องแบกรับ

๔.การตั้งครรภ์ไม่พร้อม และแสดงออกพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมของสมาชิกในครอบครัว

ปัญหาการตั้งครรภ์ไม่พร้อมในจังหวัดกระบี่จากสถิติของสำนักอนามัยการเจริญพันธุ์ กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข พบว่ามีอัตราการคลอดบุตรของวัยรุ่นที่มีอายุระหว่าง ๑๕ - ๑๙ ปีมีจำนวน มากกว่าค่าเฉลี่ยในระดับประเทศอย่างต่อเนื่อง และยังพบการตั้งครรภ์ไม่พร้อมในเด็กอายุ ๑๐ – ๑๔ ปี อีกด้วย โดยสาเหตุส่วนหนึ่งเกิดจากการมีค่านิยมที่ผิด ความคึกคะนอง การรู้เท่าไม่ถึงการณ์ และการถูกกระทำจากเพื่อนบ้านหรือบุคคลในครอบครัว จากข้อมูลสถิติการเกิดมีชีพ พบว่าแนวโน้มแม่วัยรุ่น คือ กลุ่มมารดาที่มีอายุต่ำกว่า ๒๐ ปี มีระดับเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

การแสดงออกทางเพศที่ไม่เหมาะสม ไม่เป็นไปตามครรลองวัฒนธรรมไทยส่วนหนึ่งเกิดจากการรับรู้และการใช้สื่อเทคโนโลยีที่ไม่เหมาะสม การรับวัฒนธรรมต่างชาติที่เกินขอบเขต การขาดการเอาใจใส่ของพ่อแม่ ขาดการสื่อสารทำความเข้าใจในการปฏิบัติตนที่เหมาะสมตามวัยระหว่างสมาชิกในครอบครัว

๕. ความรุนแรงในครอบครัวและการกระทำรุนแรงต่อเด็กและสตรีในครอบครัว

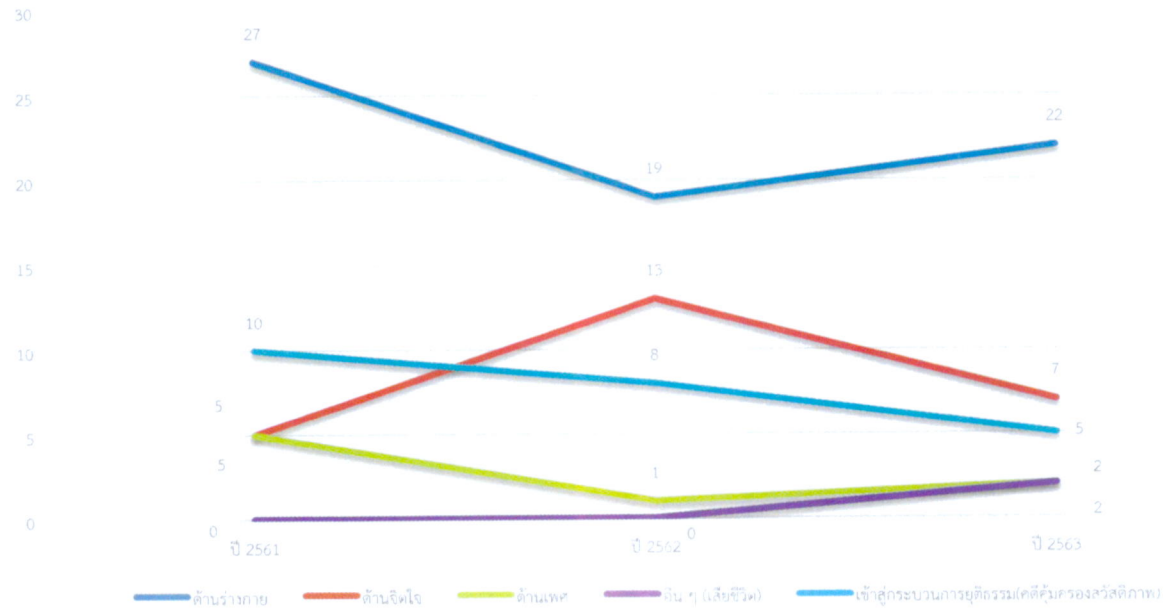
ปัญหาความรุนแรงในครอบครัว เป็นปัญหาที่ถูกหยิบยกขึ้นมาเป็นวาระสำคัญทั้งระดับสากล ระดับภูมิภาค และระดับประเทศ ได้มีการจัดทำมาตรการและกลไกทั้งระดับสากล คือได้มีการตราอนุสัญญาว่าด้วยการขจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในทุกรูปแบบ และอนุสัญญาว่าด้วยการค้าหญิงและเด็ก ส่วนในระดับประเทศได้มีพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ.๒๕๕๐ ที่มีเจตนารมณ์ที่จะคุ้มครองสิทธิผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว และในขณะเดียวกันมุ่งที่จะแก้ไข ฟื้นฟูผู้กระทำด้วยความรุนแรง เพื่อให้มีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรรม ป้องกันการกระทำความรุนแรงซ้ำ และสร้างความสัมพันธ์อันดีต่อครอบครัว สถานการณ์ความรุนแรงที่เกิดขึ้นกับเด็ก สตรี และครอบครัว มีแนวโน้มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง

จากข้อมูลในระบบฐานข้อมูลความรุนแรงต่อเด็กและสตรีและความรุนแรงในครอบครัว ภายใต้เว็บไซต์ www.violience.in.th ของสำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว ในช่วงปี ๒๕๖๑ – ๒๕๖๓ จากสถิติผู้เข้ารับบริการที่ศูนย์ปฏิบัติการป้องกันการกระทำความรุนแรงในครอบครัวจังหวัดกระบี่ มีสถานการณ์ด้านความรุนแรงในครอบครัว รวม ๑๐๓ ราย พบว่า สถิติการกระทำความรุนแรงในครอบครัวมีแนวโน้มลดลง จากปี ๒๕๖๑ จำนวน ๓๗ ราย ปี ๒๕๖๒ จำนวน ๓๓ ราย และปี ๒๕๖๓ จำนวน ๓๓ ราย ซึ่งสาเหตุความรุนแรงในครอบครัว ส่วนใหญ่เป็นการทำร้ายร่างกาย เกิดจากการใช้ยาเสพติด หึงหวง เศรษฐกิจ และทรัพย์

ตาราง ๒๑ ข้อมูลสถิติการกระทำความรุนแรงในครอบครัวตามลักษณะความรุนแรง ตั้งแต่ ปี ๒๕๖๑ - ๒๕๖๓

ลักษณะปัญหาความรุนแรง	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓
๑ ด้านร่างกาย	๒๗	๑๙	๒๒
๒ ด้านจิตใจ	๕	๑๓	๗
๓ ด้านเพศ	๕	๑	๒
๔ อื่น ๆ (เสียชีวิต)	๐	๐	๒
เข้าสู่กระบวนการยุติธรรม (คดีคุ้มครองสวัสดิภาพ)	๑๐	๘	๕

แผนภูมิ ๕ สถิติการกระทำความรุนแรงในครอบครัวตามลักษณะความรุนแรง ตั้งแต่ ปี ๒๕๖๑ – ๒๕๖๓



ที่มา เว็บไซต์ www.violience.in.th ของสำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว

จากผลการวิจัยเรื่องการกระทำความรุนแรงต่อเด็ก พบเด็กถูกกระทำความรุนแรงทั้งทางกาย วาจา เพศ จากเพื่อนด้วยกัน จากครอบครัว และครูอาจารย์ ที่น่าเป็นห่วง คือ พ่อแม่ไม่รู้ว่าการใช้ถ้อยคำดุด่า ใช้ถ้อยคำรุนแรงหรือไม่เหมาะสม หรือเปรียบเทียบกับคนอื่นว่าดีกว่า สิ่งเหล่านี้เป็นความรุนแรงที่ฝังใจเด็กมากกว่าการตี และเมื่อเกิดปัญหาเด็กเลือกปรึกษาเพื่อนมากกว่าครอบครัว

สาเหตุของการใช้ความรุนแรงดังกล่าว อาจเป็นรูปธรรมหนึ่งของการแสดงออกที่เห็นได้ชัดในสังคมไทย ซึ่ง Murray A. Staus (๑๙๙๗) ได้ศึกษาต่างวัฒนธรรมเรื่อง การทะเลาะวิวาทระหว่างสามีภรรยา พบสาเหตุที่เป็นปัจจัยรุนแรงนำไปสู่การทะเลาะวิวาท ๔ ประการ คือ การบ่มเพาะความอึดอัดไม่พอใจระหว่างสามีภรรยาเป็นเวลานาน กิจกรรมของครอบครัวและความสนใจของสามีภรรยาที่แตกต่างกัน หรือเวลาการทำงานเฉพาะกิจของตน ขาดความเอาใจใส่ต่อกัน และความไม่เสมอภาคระหว่างเพศ โดยเฉพาะในสังคมไทยมีการสั่งสมแนวคิดเรื่องอำนาจและการแบ่งช่วงชั้นทางอำนาจ แสดงให้เห็นถึงการใช้อำนาจของผู้ที่มีสถานภาพที่เหนือกว่าสามารถทำการควบคุมและสร้างอิทธิพลภายใต้ระบบความสัมพันธ์ในครอบครัว

๖. ขาดการตระหนักในความสำคัญของบทบาทหน้าที่ในครอบครัว

การเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของการเป็นสมาชิกครอบครัวที่ดีและประพฤติตนให้เหมาะสมตามบทบาทหน้าที่ เป็นกลไกที่มีความสำคัญ ทำให้ครอบครัวดำรงอยู่อย่างเป็นสุข พ่อแม่ดูแลลูกอย่างเหมาะสม บุตรเลี้ยงดูพ่อ แม่ ญาติผู้ใหญ่ในบ้าน แสดงความกตัญญูให้การเคารพเชื่อฟัง สมาชิกในครอบครัวต่างยึดมั่นในหลักศาสนาที่ตนนับถือ ประพฤติตนตามธรรมเนียมประเพณีของชุมชน ยึดมั่นค่านิยมของท้องถิ่นและวิถีไทย

ครอบครัวในจังหวัดกระบี่ มีลักษณะเป็นครอบครัวเดี่ยวเพิ่มขึ้น ส่งผลให้การอบรมเลี้ยงดูเด็กมีข้อจำกัดในการอยู่ร่วมกันของสมาชิกในครอบครัว เด็กถูกทอดทิ้งในบางช่วงเวลา และได้รับการเลี้ยงดูที่ไม่เหมาะสม เป็นช่องว่างให้มีโอกาสให้ถูกชักนำกระทำในสิ่งไม่เหมาะสมได้ง่าย

ผู้สูงอายุ ผู้พิการ เด็กเล็ก หรือผู้ป่วยเรื้อรัง ซึ่งเป็นสมาชิกในครอบครัวที่จะต้องได้รับการดูแลเอาใจใส่เป็นพิเศษ แต่ในความเป็นจริงพบว่า ผู้มีหน้าที่ดูแลสมาชิกในครอบครัวดังกล่าว ไม่มีความรู้ในการดูแลอย่างเพียงพอ เด็กเล็กไม่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูเพื่อให้มีพัฒนาการที่เหมาะสมตามวัย ขาดความรักความเอาใจใส่จากพ่อแม่ ผู้สูงอายุหรือผู้พิการถูกทอดทิ้งให้อยู่ตามลำพัง ถูกกระทำความรุนแรง ไม่ใส่ใจโภชนาการและสุขลักษณะที่ถูกต้อง ไม่ได้รับความสำคัญจากบุตรหลาน

๗. สัมพันธภาพภายในครอบครัว และปฏิสัมพันธ์ของครอบครัวต่อชุมชนลดน้อยลง

การรับวัฒนธรรมต่างชาติโดยไม่กลั่นกรองหรือปรับใช้ให้เหมาะสมกับวิถีวัฒนธรรมของพื้นที่ประกอบกับการห่างเหินวัฒนธรรมไทยของเด็กเยาวชน ส่งผลให้ความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในครอบครัวเสื่อมถอย สมาชิกในครอบครัวไม่ปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของตน การใช้เวลาร่วมกันน้อยลง ละเลยการอบรมปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม รวมทั้งการหล่อหลอมบุคลิกภาพและพฤติกรรมที่พึงประสงค์โดยผลักภาระให้เป็นหน้าที่ของสถาบันการศึกษา และศาสนา

ความเสื่อมถอยของสัมพันธภาพในครอบครัวมีหลายสาเหตุ เช่น การขาดทักษะการสื่อสารที่ดีระหว่างสมาชิกในครอบครัว ซึ่งเป็นเครื่องมือสำคัญในการเสริมสร้างสัมพันธภาพในครอบครัว ที่จะสื่อสารให้คนในครอบครัวรู้ถึงความรัก ความห่วงใยที่มีต่อกันทั้งภาษาพูดและภาษากาย การไม่ให้เกียรติซึ่งกันและกัน ความไม่เข้าใจกันระหว่างสมาชิกในครอบครัว ขาดความผูกพันเอื้ออาทรต่อกัน ส่งผลให้ชีวิตครอบครัวขาดความสุข มีความบาดหมางระหว่างสมาชิกในครอบครัวจนนำสู่การล่มสลายของครอบครัว

การพัฒนาสู่การเป็นชุมชนเมือง การบีบคั้นทางเศรษฐกิจโดยเฉพาะในเขตเมืองใหญ่ส่งผลให้วิถีชีวิตครอบครัวของจังหวัดกระบี่เปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก การเกื้อกูลระหว่างกันมีน้อยลง เป็นลักษณะต่างคนต่างอยู่มากขึ้น ความผูกพันระหว่างชุมชนและครอบครัวมีน้อยลงส่งผลให้ชุมชนไม่มีการดูแลครอบครัวในพื้นที่อย่างเพียงพอ ดังจะเห็นได้จากการขาดการรวมตัวในการแก้ไขปัญหาทางสังคมที่เกิดขึ้นในชุมชน

๘. ปัญหาที่เกิดจากการใช้สื่อและเทคโนโลยีที่ไม่เหมาะสม

สื่อ เทคโนโลยี ข้อมูล ข่าวสาร และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีมีบทบาทสำคัญต่อการดำรงชีวิตของประชาชนมากขึ้น และมีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของคนในสังคม แต่ปัญหาหนึ่งที่เกิดขึ้นพร้อมกับความเจริญ ด้านเทคโนโลยี หรือ ยุคดิจิตอล ที่พบเห็นกันบ่อยๆในสังคม คือ ปัญหาวัยรุ่น ซึ่งส่วนใหญ่ ยังไม่ตระหนัก ขาดการยับยั้งการใช้เทคโนโลยีอย่างถูกต้อง ในยุคโลกาภิวัฒน์ พ่อแม่มักไม่มีเวลาให้ลูกเพราะต้องทำงานหาเงิน ถ้าเป็นพ่อแม่ที่อยู่ตามต่างจังหวัดก็ต้องปล่อยให้ลูกอยู่กับปู่ย่าตายาย ซึ่งปู่ย่าตายาย ส่วนใหญ่ก็ไม่ค่อยเข้าถึงเทคโนโลยีมากนัก วัยรุ่นส่วนใหญ่จึงได้รับอิทธิพลจากสื่อ จากโทรทัศน์

วัยรุ่นเป็นวัยเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นในด้านร่างกาย จิตใจ และอารมณ์ การเปลี่ยนแปลงทางเพศ และที่สำคัญการรับรู้รู้ข่าวสารข้อมูล ย่อมมีความเร็วและง่ายกว่าวัยอื่น เพราะเป็นวัยที่อยากรู้อยากเห็น และชอบเลียนแบบ ถ้าขาดการชี้แนะที่ถูกต้องในด้านใดด้านหนึ่งแล้วย่อมก่อให้เกิดปัญหาตามมาได้ โดยเฉพาะในยุคเทคโนโลยี เข้ามามีบทบาทในสังคมนี้ รู้สึกว่าวัยรุ่นจะเป็นเป้าหมายหลักของสื่อเทคโนโลยีต่างๆ เช่น สื่อโฆษณาที่ทันสมัยที่เน้นบริโภคนิยมในยุคทุนนิยม อุปกรณ์การสื่อสารที่ทันสมัย มีระบบการใช้งานที่สลับซับซ้อนและเป็นที่นิยมในหมู่วัยรุ่นในสถานศึกษา ระบบการติดต่อสื่อสารที่รวดเร็วในคอมพิวเตอร์ที่ขาดการควบคมและสอดส่องดูแลจากพ่อแม่หรือครู

ปัญหาวัยรุ่นมีค่านิยมที่ไม่ถูกต้อง มีพฤติกรรมชอบเลียนแบบเพื่อนในห้องในการ มีโทรศัพท์ราคาแพงๆ และไม่จำเป็น ติดเกมส์ โดยเฉพาะในเมือง และต่างจังหวัดที่ ร้านอินเตอร์เน็ต สามารถเปิดได้ถึงเที่ยงคืน ภาวะติดเกมส์ของวัยรุ่นส่วนใหญ่ที่สังเกตเห็น คือ มาจากครอบครัวฐานะปานกลาง ถึงดีมาก หรือแม้กระทั่งเด็กที่ไม่มีเงินก็ต้องร้องให้ขอเงินพ่อแม่ หรือ ขโมยเงินพ่อแม่ไปเล่นเกมส์ หรือเด็กที่มีฐานะขึ้นมา ก็จะมีคอมพิวเตอร์ในบ้านก็จะเล่นเกมส์ ไม่มีปฏิสัมพันธ์กับพ่อแม่ เมื่อเทียบกับสมัยก่อน

ปัญหาวัยรุ่นติดอินเตอร์เน็ต มากเกินไป โดยเฉพาะ การติดต่อสื่อสารผ่าน ช่องทางสังคมในอินเตอร์เนท (social network) หรือ การคุยกัน ที่เรียกว่า แชท (chat) ปัญหาที่พบสำหรับวัยรุ่นที่น่าเป็นห่วงมากที่สุด คือ การขาดวิจารณญาณ ในการติดต่อสื่อสารในโลกไร้พรมแดน จะเห็นได้จาก วัยรุ่น รู้จัก กันทางอินเตอร์เน็ตแล้ว เชื่อทันที โดยที่พ่อแม่ไม่รู้ไม่เห็น จึงเกิดการติดต่อสื่อสารกันและ บางกรณีมีการล่อลวงกัน หรือหลอกลวงกัน เกิดธุรกรรมที่ผิดกฎหมายเกิดขึ้นในอินเตอร์เน็ต เพราะ ในโลกไร้พรมแดนนั้นเราไม่สามารถรู้ได้เลยว่า ใครเป็นใคร หรือเป็นคนดีหรือเลว ทำให้วัยรุ่นส่วนใหญ่ใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่หน้าจอคอมพิวเตอร์ตลอดเวลา ลืมกิจกรรมในโลกแห่งความเป็นจริงกับครอบครัว เช่น คุยกับพ่อแม่ ญาติพี่น้องน้อยลงเกิดปฏิสัมพันธ์กันในครอบครัวน้อยลงกว่าเดิม เชื่อคนในอินเตอร์เน็ตมากกว่าพ่อแม่ เพราะไปให้ความสำคัญกับกิจกรรมประเภทนี้มากเกินไป วัยรุ่นหมดเวลาไปกับการเล่นอินเตอร์เน็ต จนทำให้เกิด การเสียเวลา และเสีย เงินไปโดยใช่เหตุ ปัญหาที่พบอีกอย่างหนึ่งคือ วัยรุ่นในยุคนี้บางครั้งขาดความอดทนและขาดการแสวงหาความรู้เพราะมีเทคโนโลยีเข้ามาช่วยมาก จนไม่อยากอ่านหนังสือ

อย่างไรก็ตามอีกด้านหนึ่ง เทคโนโลยีและการสื่อสารสมัยใหม่ เป็นช่องทางแลกเปลี่ยนเรียนรู้ภายในครอบครัว และระหว่างครอบครัวกับสังคมภายนอก และนำมาซึ่งการพัฒนาศักยภาพการเรียนรู้ด้วยตนเองและเป็นประโยชน์ในการสร้างเครือข่ายความร่วมมือเพื่อประโยชน์ทางสังคม นอกจากนั้นยังมีความสำคัญต่อการส่งเสริมความเข้มแข็งของครอบครัวเข้มแข็ง เช่น การส่งเสริมสิทธิของครอบครัว การส่งเสริมความรู้เกี่ยวกับบทบาทหน้าที่รับผิดชอบ การอยู่ร่วมกัน ค่านิยม ทัศนคติ ความเป็นตัวตนของครอบครัวต่อสังคมที่เหมาะสม และทักษะในการแก้ไขปัญหาครอบครัว ดังนั้น สังคมจำเป็นต้องสร้าง “ภูมิคุ้มกันข่าวสาร” (Mass Vaccine) โดยผ่านกลไกของสังคม ไม่ว่าจะเป็นนโยบายภาครัฐ การให้การศึกษาในสถาบันการศึกษา การอบรมเลี้ยงดูจากสถาบันครอบครัว การขัดเกลาจากสถาบันศาสนา การห่วงใยกันจากสถาบันสังคมอื่น ๆ

ตาราง ๒๒ แสดงข้อมูลปัญหาที่ควรแก้ไข ๕ อันดับแรกของหมู่บ้านและระดับการพัฒนาหมู่บ้าน ๒๕๖๒

ปี	ปัญหา	ร้อยละ
๒๕๖๒	ครัวเรือนไม่มีการออมเงิน	๓๕.๔๓
๒๕๖๒	เด็กแรกเกิดกินนมแม่ไม่ถึง ๖ เดือน	๓๑.๓๒
๒๕๖๒	คน ๓๕ ปีขึ้นไป ไม่ได้ตรวจสุขภาพประจำปี	๒๗.๗๙
๒๕๖๒	คนสูบบุหรี่	๑๐.๒๒
๒๕๖๒	เด็กจบภาคบังคับและไม่ได้เรียนต่อ ไม่ได้ฝึกอาชีพ	๘.๔๘
๒๕๖๒	คนอายุมากกว่า ๖๐ ปีขึ้นไป ไม่มีอาชีพ ไม่มีรายได้	๗.๖๗
๒๕๖๒	คนดื่มสุรา	๓.๓๑
๒๕๖๒	คนในครัวเรือนไม่มีส่วนร่วมทำกิจกรรมชุมชน	๒.๙๖
๒๕๖๒	คน ๑๕ - ๖๐ ปี ไม่มีอาชีพ ไม่มีรายได้	๑.๑๘
๒๕๖๒	ครัวเรือนถูกรบกวนจากมลพิษ	๐.๖๕

ตาราง ๒๓ แสดงข้อมูลครัวเรือนจากการจัดเก็บข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน ปี ๒๕๖๒ จังหวัดกระบี่

ตัวชี้วัด ข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน	จำนวนที่สำรวจทั้งหมด	ผ่านเกณฑ์		ไม่ผ่านเกณฑ์	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ครัวเรือนกินอาหารถูกสุขลักษณะ ปลอดภัย และได้มาตรฐาน	๙๕,๔๖๖ ครัว.	๙๔,๒๒๕ ครัว.	๙๘.๗๐	๑,๒๔๑ ครัว.	๑.๓๐
ครัวเรือนมีการใช้ยาเพื่อบำบัด บรรเทาอาการเจ็บป่วยเบื้องต้นอย่างเหมาะสม	๙๕,๔๖๖ ครัว.	๙๔,๓๓๙ ครัว.	๙๘.๘๒	๑,๑๒๗ ครัว.	๑.๑๘
ครัวเรือนมีความมั่นคงในที่อยู่อาศัย และบ้านมีสภาพคงทนถาวร	๙๕,๔๖๖ ครัว.	๙๕,๑๗๗ ครัว.	๙๙.๗๐	๒๘๙ ครัว.	๐.๓๐
รัวเรือนมีน้ำสะอาดสำหรับดื่มและบริโภคเพียงพอตลอดปี อย่างน้อยคนละ ๕ ลิตรต่อวัน	๙๕,๔๖๖ ครัว.	๙๔,๓๒๐ ครัว.	๙๘.๘๐	๑,๑๔๖ ครัว.	๑.๒๐
ครัวเรือนมีน้ำใช้เพียงพอตลอดปี อย่างน้อยคนละ ๔๕ ลิตรต่อวัน	๙๕,๔๖๖ ครัว.	๙๓,๑๓๘ ครัว.	๙๗.๕๖	๒,๓๒๘ ครัว.	๒.๔๔
ครัวเรือนมีการจัดบ้านเรือนเป็นระเบียบเรียบร้อย สะอาดและถูกสุขลักษณะ	๙๕,๔๖๖ ครัว.	๘๗,๑๙๕ ครัว.	๙๑.๓๔	๘,๒๗๑ ครัว.	๘.๖๖
ครัวเรือนไม่ถูกรบกวนจากมลพิษ	๙๕,๔๖๖ ครัว.	๙๔,๘๔๓ ครัว.	๙๙.๓๕	๖๒๓ ครัว.	๐.๖๕
ครัวเรือนมีการป้องกันอุบัติภัยและภัยธรรมชาติอย่างถูกวิธี	๙๕,๔๖๖ ครัว.	๙๑,๙๔๘ ครัว.	๙๖.๓๑	๓,๕๑๘ ครัว.	๓.๖๙
ครัวเรือนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	๙๕,๔๖๖ ครัว.	๙๕,๓๐๑ ครัว.	๙๙.๘๓	๑๖๕ ครัว.	๐.๑๗

ตัวชี้วัด ข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน	จำนวนที่สำรวจทั้งหมด	ผ่านเกณฑ์		ไม่ผ่านเกณฑ์	ตัวชี้วัดข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน	จำนวนที่สำรวจทั้งหมด
		จำนวน	ร้อยละ		จำนวน	ร้อยละ
คนในครัวเรือนที่จบการศึกษาภาคบังคับ ๙ ปี ที่ไม่ได้เรียนต่อและยังไม่มีงานทำ ได้รับการฝึกอบรมด้านอาชีพ	๗๗๖ คน	๗๖๒ คน	๙๘.๒๐	๑๔ คน	๑.๘๐	
รายได้เฉลี่ยของคนในครัวเรือนต่อปี	๙๕,๔๖๖ ครั.	๙๕,๑๐๘ ครั.	๙๙.๖๒	๓๕๘ ครั.	๐.๓๘	
รัวเรือนมีการเก็บออมเงิน	๙๕,๔๖๖ ครั.	๖๑,๖๖๕ ครั.	๖๔.๕๙	๓๓,๘๐๑ ครั.	๓๕.๔๑	
คนในครัวเรือนไม่ดื่มสุรา	๓๐๐,๒๕๔ คน	๒๙๐,๓๒๑ คน	๙๖.๖๙	๙,๙๓๓ คน	๓.๓๑	
คนในครัวเรือนไม่สูบบุหรี่	๓๐๐,๒๕๔ คน	๒๖๙,๕๕๗ คน	๘๙.๗๘	๓๐,๖๙๗ คน	๑๐.๒๒	
ครัวเรือนมีส่วนร่วมทำกิจกรรมสาธารณะเพื่อประโยชน์ของชุมชน หรือท้องถิ่น	๙๕,๔๖๖ ครั.	๙๒,๖๔๐ ครั.	๙๗.๐๔	๒,๘๒๖ ครั.	๒.๙๖	
ครอบครัวมีความอบอุ่น	๙๕,๔๖๖ ครั.	๙๕,๐๗๐ ครั.	๙๙.๕๙	๓๙๖ ครั.	๐.๔๑	

ที่มา สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดกระบี่

๓. สถานการณ์ผู้สูงอายุ (อายุ ๖๐ ปีขึ้นไป)

พระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ. ๒๕๔๖ ให้นิยามคำว่า “ผู้สูงอายุ” หมายถึง บุคคลซึ่งมีอายุเกินหกสิบปีบริบูรณ์ขึ้นไปและมีสัญชาติไทย

คำว่า “สังคมผู้สูงอายุ” องค์การสหประชาชาติ แบ่งเป็น ๓ ระดับ

๑. ระดับการก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ (Aging society) หมายถึง สังคมหรือประเทศที่มีประชากรอายุ ๖๐ ปีขึ้นไปมากกว่าร้อยละ ๑๐ ของประชากรทั้งประเทศหรือมีประชากรอายุตั้งแต่ ๖๕ ปีมากกว่าร้อยละ๗ของประชากรทั้งประเทศ แสดงว่าประเทศนั้นกำลังเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ

๒. ระดับสังคมผู้สูงอายุโดยสมบูรณ์ (Aged society) หมายถึงสังคมหรือประเทศที่มีประชากรอายุ ๖๐ปีขึ้นไป มากกว่าร้อยละ๒๐ ของประชากรทั้งประเทศหรือมีประชากรอายุตั้งแต่ ๖๕ ปี มากกว่าร้อยละ๑๔ ของประชากรทั้งประเทศ แสดงว่าประเทศนั้นเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุโดยสมบูรณ์

๓. ระดับสังคมผู้สูงอายุอย่างเต็มที่ (Super-aged society) หมายถึงสังคมหรือประเทศที่มีประชากรอายุ ๖๕ ปีขึ้นไปมากกว่า ร้อยละ๒๐ ของประชากรทั้งประเทศ แสดงว่าประเทศนั้นเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างเต็มที่

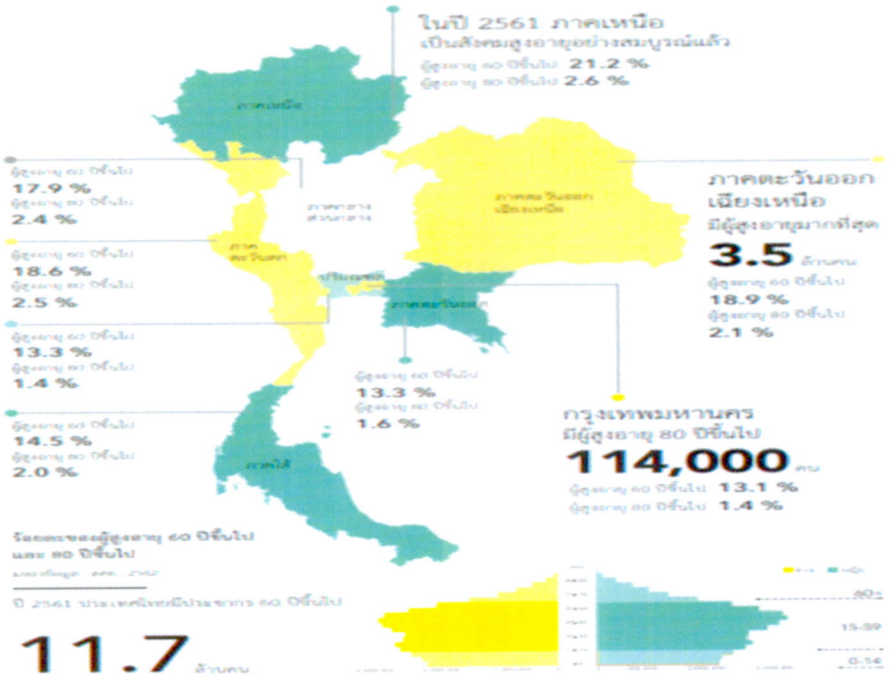
สถานการณ์ผู้สูงอายุประเทศไทย

ประเทศไทยกำลังก้าวสู่สังคมผู้สูงอายุ โดยในปี ๒๕๖๑ มีผู้สูงอายุ หรือผู้มีอายุ ๖๐ ปีขึ้นไปถึง ๑๑.๗ ล้านคนหรือคิดเป็นร้อยละ ๑๗.๖ ของประชากรทั้งหมด และมีแนวโน้มในปี พ.ศ. ๒๕๖๔ จะมีจำนวนผู้สูงอายุ ๑๓.๑ ล้านคน คิดเป็นร้อยละ ๒๐ ซึ่งเท่ากับว่าเป็นสังคมผู้สูงอายุโดยสมบูรณ์ ซึ่งมีจำนวนผู้สูงอายุที่เพิ่มสูงขึ้น ความต้องการพึ่งพาเพิ่มสูงตาม การดูแลระยะยาวส่งผลกระทบต่อผู้ดูแล ลูกหลานต้องพร้อมรับมือในสภาวะต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจากการดูแลผู้สูงอายุ ทั้งทางด้านร่างกาย ด้านอารมณ์ ด้านเศรษฐกิจ และด้านสังคม

นอกจากนั้นพบสภาวะของกลุ่มผู้สูงอายุปัจจุบันเป็นกลุ่มติดสังคมร้อยละ ๗๙.๕ กลุ่มติดเตียงสูงถึงร้อยละ ๑๙ และยังมีกลุ่มติดบ้านร้อยละ ๑.๕ ทั้งนี้ชุมชนและสังคม สามารถมีส่วนช่วยให้ผู้สูงอายุกลุ่มติดบ้านเข้าสู่สังคมได้ เพื่อป้องกันภาวะซึมเศร้าในผู้สูงอายุ

ตารางที่ ๒๔ แสดงจำนวนประชากรผู้สูงอายุ ๖๐ ปีขึ้นไป และ ๘๐ ปี ขึ้นไป

ภาค	ประชากรทั้งหมด (ล้านคน)	ผู้สูงอายุ ๖๐ ปีขึ้นไป (ล้านคน)	ผู้สูงอายุ ๘๐ ปีขึ้นไป (พันคน)
กรุงเทพมหานคร	๘.๓	๑.๑	๑๑๔
ปริมณฑล	๖.๙	๐.๙	๙๗
ภาคกลางตอนกลาง	๓.๑	๐.๖	๗๔
ภาคตะวันออก	๕.๖	๐.๗	๘๘
ภาคตะวันตก	๓.๕	๐.๗	๘๗
ภาคเหนือ	๑๑.๒	๒.๔	๒๘๗
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	๑๘.๕	๓.๕	๓๘๙
ภาคใต้	๙.๑	๑.๓	๑๘๒



สถานการณ์ผู้สูงอายุจังหวัดกระบี่

ประชากรผู้สูงอายุจังหวัดกระบี่ (ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๒) จำนวน ๕๗,๔๓๘ คน (ชาย ๒๖,๒๘๘ คน หญิง ๓๑,๑๕๐ คน) ร้อยละ ๑๒.๐๕ ดังตารางต่อไปนี้

รายละเอียด	ข้อมูล ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๒		
	ชาย	หญิง	รวม
อายุ ๖๐ - ๖๙ ปี	๑๕,๓๒๘	๑๗,๒๐๖	๓๒,๕๓๔
อายุ ๗๐ - ๗๙ ปี	๖,๙๒๗	๘,๓๗๐	๑๕,๒๙๗
อายุ ๘๐ - ๘๙ ปี	๓,๓๕๓	๔,๕๘๖	๗,๙๓๙
อายุ ๙๐ - ๑๐๐ ปี	๖๕๗	๙๔๔	๑,๖๐๑
อายุ ๑๐๐ ปีขึ้นไป	๒๓	๔๔	๖๗
รวม	๒๖,๒๘๘	๓๑,๑๕๐	๕๗,๔๓๘
ร้อยละของประชากรทั้งหมด			๑๒.๐๕

ที่มา : ที่ทำการปกครองจังหวัดกระบี่

ภาพรวมของจังหวัดกระบี่ ประชากรสูงอายุ ๖๐ ปีขึ้นไป ในจังหวัดกระบี่ ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๒ จำนวน ๕๗,๔๓๘ คน ร้อยละ ๑๒.๐๕ ของประชากรจังหวัดกระบี่ทั้งหมด ถือว่าจังหวัดกระบี่ก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ (Aging society)

เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ คือ สวัสดิการที่รัฐมีไว้เพื่อช่วยเหลือผู้สูงอายุ เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ หรือเบี้ยยังชีพคนชรา นับเป็นสวัสดิการขั้นพื้นฐานที่ภาครัฐจัดสรรไว้ให้กับผู้สูงอายุ ๖๐ ปีขึ้นไป เพื่อช่วยเหลือแบ่งเบาภาระค่าใช้จ่ายในการดำรงชีพในแต่ละเดือน และในทุก ๆ ปี จะมีการเปิดให้ผู้สูงอายุรายใหม่ ๆ ที่มีคุณสมบัติได้รับเงินช่วยเหลือในปีงบประมาณถัดไปเข้ามาลงทะเบียน

คุณสมบัติของผู้สูงอายุที่ได้รับ คือ มีอายุตั้งแต่ ๖๐ ปีขึ้นไปสัญชาติไทย มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามทะเบียนบ้านต้องไม่เคยได้รับสิทธิ์ประโยชน์จากหน่วยงานรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ ไม่ว่าจะเป็นเงินบำนาญเบี้ยหวัด บำนาญพิเศษ รวมถึงเงินอื่น ๆ ในลักษณะเดียวกัน เช่น ผู้สูงอายุที่อยู่ในสถานสงเคราะห์ของรัฐหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้ที่ได้รับเงินเดือน ค่าตอบแทน รายได้ประจำ หรือผลประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นที่รัฐจัดให้เป็นประจำ

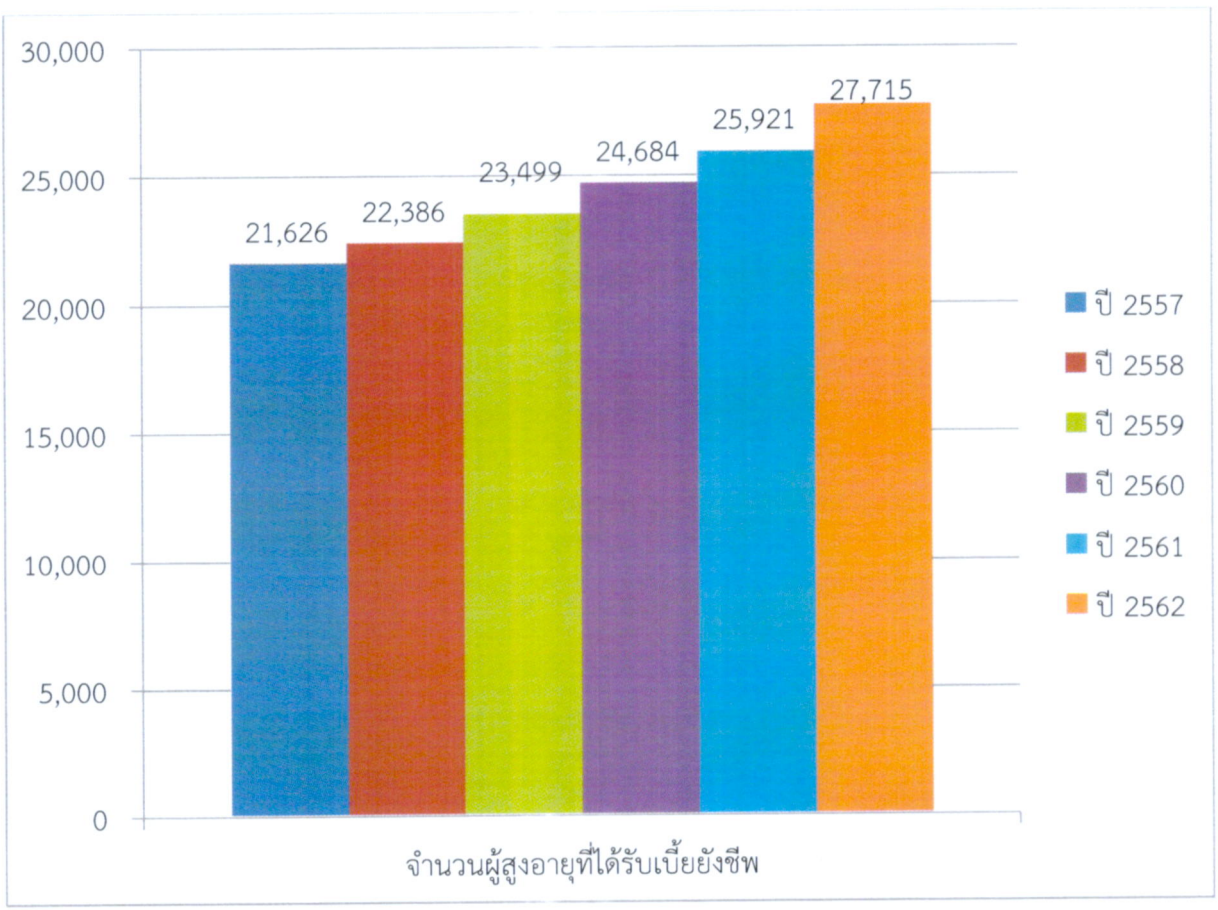
ปัจจุบัน การจ่ายเบี้ยผู้สูงอายุเป็นการให้เงินช่วยเหลือแบบขั้นบันได ตามระดับอายุ โดยผู้สูงอายุจะได้รับเงินช่วยเหลือเป็นรายเดือนต่อเนื่องไปจนกว่าจะเสียชีวิต ดังนี้

- อายุ ๖๐ – ๖๙ ปี ได้รับเบี้ยยังชีพ ๖๐๐ บาท
- อายุ ๗๐ – ๗๙ ปี ได้รับเบี้ยยังชีพ ๗๐๐ บาท
- อายุ ๘๐ – ๘๙ ปี ได้รับเบี้ยยังชีพ ๘๐๐ บาท
- อายุ ๙๐ ปีขึ้นไป ได้รับเบี้ยยังชีพ ๑,๐๐๐ บาท

ตาราง ๒๕ จำนวนผู้สูงอายุจังหวัดกระบี่ที่ได้รับเบี้ยยังชีพ (ย้อนหลัง ๖ ปี)

รายการ	หน่วย	๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒
จำนวนผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพ	คน	๒๑,๖๒๖	๒๒,๓๘๖	๒๓,๔๙๙	๒๔,๖๘๔	๒๕,๙๒๑	๒๗,๗๑๕

แผนภูมิ ๖ แสดงจำนวนผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพ ย้อนหลัง ๖ ปี



ข้อมูลการวิเคราะห์ศักยภาพการพัฒนาผู้สูงอายุจังหวัดกระบี่ (SWOT)

จุดแข็ง	จุดอ่อน	โอกาส	อุปสรรค
๑.ผู้สูงอายุมีความรู้ความสนใจในการร่วมตัวทำกิจกรรมมากขึ้น	๑.ผู้สูงอายุมีรายได้น้อย	๑.รัฐมียุทธศาสตร์ในการดูแลผู้สูงอายุในระยะยาวและให้ความสนใจผู้สูงอายุมากขึ้น	๑.หน่วยงานภาครัฐมีการประชาสัมพันธ์ไม่ทั่วถึง
๒.มีการจัดสวัสดิการชุมชน	๒.กิจกรรมส่วนใหญ่ของรัฐเน้นเป้าหมายกลุ่มอื่น	๒.รัฐมีการจัดสรรงบประมาณให้กับผู้สูงอายุมากขึ้น เช่น กองทุนผู้สูงอายุ	๒.หน่วยงานภาครัฐมีการจัดสวัสดิการให้ผู้สูงอายุไม่ทั่วถึง
๓.มีการจัดตั้งกลุ่มอาชีพผู้สูงอายุ (ทำดอกไม้จันทน์ พวงหรีด ฯลฯ)	๓.ผู้สูงอายุขาดการรวมตัว (ไม่ค่อยให้ความร่วมมือ)	๓.มีกองทุนอื่น ๆ รองรับมากขึ้น	๓.การเข้าร่วมกิจกรรมของผู้สูงอายุกับหน่วยงานภาครัฐไม่มีการดูแลในด้านของค่าเดินทาง
๔.ผู้สูงอายุมีศักยภาพกล้าแสดงออก และภูมิปัญญาของตนเองต่อสาธารณชนมากขึ้น	๔.ผู้สูงอายุขาดโอกาสและพื้นที่ในการแสดงออก	๔.ได้รับสวัสดิการจากรัฐ เช่น เบี้ยยังชีพ ค่ารักษาพยาบาล การปรับปรุงที่อยู่อาศัยและปรับสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม การสงเคราะห์การจัดการศพตามประเพณี เป็นต้น	๔.บุคลากรที่ทำงานเกี่ยวกับผู้สูงอายุโดยตรงมีน้อย
๕.ผู้สูงอายุเข้าใจบทบาทและสิทธิของตนเองมากขึ้น	๕.สภาพความเป็นอยู่ที่ไม่เหมาะสม (ถูกสุขลักษณะ)	๕.เปิดช่องทางในการพบปะพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยว เสริมกำลังใจ	๕.การประชาสัมพันธ์ของรัฐโดยส่วนใหญ่ไม่ชี้แจงรายละเอียดที่แท้จริงของโครงการ

การดำเนินงานด้านผู้สูงอายุ

๑.ศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิตและส่งเสริมอาชีพผู้สูงอายุ

ศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิตและส่งเสริมอาชีพผู้สูงอายุ (ศพอส.) มีเป้าหมายในการดำเนินงาน โดยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีกลไกในการขับเคลื่อนการดำเนินงานร่วมกันทุกภาคส่วน อาทิ ศูนย์พัฒนาการจัดสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุ สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ชมรมผู้สูงอายุ และหน่วยงานอื่น ๆ โดยมีกลไกคณะกรรมการขับเคลื่อนระดับจังหวัด และคณะกรรมการบริหารระดับพื้นที่ที่เชื่อมโยงการทำงานร่วมกัน จึงเห็นสมควรขยายพื้นที่การดำเนินงานศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิตและส่งเสริมอาชีพผู้สูงอายุให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ เพื่อส่งเสริมให้ผู้สูงอายุได้รับการพัฒนาศักยภาพในทุกด้านอย่างครอบคลุมทุกมิติ เป็นการบูรณาการด้านผู้สูงอายุอย่างครบวงจร เพื่อให้ผู้สูงอายุ มีคุณภาพชีวิตที่ดีและอยู่ในชุมชนได้อย่างมีคุณค่าและมีความสุข

จำนวนศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิตและส่งเสริมอาชีพผู้สูงอายุในพื้นที่จังหวัดกระบี่ทั้งหมด (ศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิตและส่งเสริมอาชีพผู้สูงอายุ ที่จัดตั้งขึ้นตามรูปแบบของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ และจัดตั้งขึ้นในรูปแบบของสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ) ซึ่งในพื้นที่จังหวัดกระบี่มีศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิตและส่งเสริมอาชีพผู้สูงอายุทั้งสิ้น จำนวน ๑๔ แห่ง ดังนี้

ปีที่จัดตั้ง	ชื่อศูนย์
พ.ศ.๒๕๕๗	๑) ศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิตและส่งเสริมอาชีพผู้สูงอายุองค์การบริหารส่วนตำบลไสไทย ๒) ศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิตและส่งเสริมอาชีพผู้สูงอายุเทศบาลตำบลกระบี่น้อย ๓) ศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิตและส่งเสริมอาชีพผู้สูงอายุเทศบาลตำบลเหนือคลอง ๔) ศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิตและส่งเสริมอาชีพผู้สูงอายุเทศบาลตำบลคลองท่อมใต้ ๕) ศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิตและส่งเสริมอาชีพผู้สูงอายุองค์การบริหารส่วนตำบลคลองยาง ๖) ศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิตและส่งเสริมอาชีพผู้สูงอายุเทศบาลตำบลลำทับ ๗) ศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิตและส่งเสริมอาชีพผู้สูงอายุองค์การบริหารส่วนตำบลหน้าเขา ๘) ศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิตและส่งเสริมอาชีพผู้สูงอายุเทศบาลตำบลอ่าวลึกใต้ ๙) ศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิตและส่งเสริมอาชีพผู้สูงอายุองค์การบริหารส่วนตำบลเขาเขน
พ.ศ. ๒๕๖๑	๑) ศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิตและส่งเสริมอาชีพผู้สูงอายุเทศบาลตำบลปลายพระยา ๒) ศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิตและส่งเสริมอาชีพผู้สูงอายุองค์การบริหารส่วนตำบลคลองท่อมใต้ ๓) ศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิตและส่งเสริมอาชีพผู้สูงอายุเทศบาลตำบลคลองพนพัฒนา ๔) ศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิตและส่งเสริมอาชีพผู้สูงอายุองค์การบริหารส่วนตำบลพรุดินนา
พ.ศ. ๒๕๖๓	๑) ศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิตและส่งเสริมอาชีพผู้สูงอายุองค์การบริหารส่วนตำบลโคกยาง

๒.โรงเรียนผู้สูงอายุ

โรงเรียนผู้สูงอายุ เป็นการจัดสวัสดิการสังคมด้านการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต รูปแบบหนึ่งที่ต้องการให้ผู้สูงอายุมีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องที่มีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิต เกิดจากแนวคิดที่ตระหนักถึงคุณค่า ความสำคัญ และพลังของผู้สูงอายุ โดยการสร้างพื้นที่ส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนาศักยภาพผู้สูงอายุบนพื้นฐานการมีส่วนร่วมของชุมชน ท้องถิ่น และภาคีเครือข่าย การเกิดของโรงเรียนผู้สูงอายุยังสอดคล้องกับแผนผู้สูงอายุแห่งชาติ ฉบับที่ ๒ (พ.ศ.๒๕๔๕ – ๒๕๖๔) ฉบับปรับปรุง ครั้งที่ ๑ (พ.ศ.๒๕๕๒) และพระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ. ๒๕๔๖ ที่ให้ความสำคัญกับการศึกษาเรียนรู้ตลอดชีวิตการพัฒนาศักยภาพของบุคคลอย่างต่อเนื่อง การมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม และการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์แก่ผู้สูงอายุ

การจัดตั้งโรงเรียนผู้สูงอายุในจังหวัดกระบี่ ประจำปี ๒๕๖๓ จำนวน ๑๔ แห่ง ดังนี้

๑. โรงเรียนผู้สูงอายุเทศบาลตำบลอ่าวลึกใต้

๒. โรงเรียนผู้สูงอายุเทศบาลตำบลเหนือคลอง

๓. โรงเรียนผู้สูงอายุอบต.อ่าวลึกใต้

๔.โรงเรียนอาวุโสโพธิ์สี่ไทรงามวิทยา (อบต.โคกยาง)

๕. โรงเรียนผู้สูงอายุเทศบาลตำบลปลายพระยา

๖. โรงเรียนผู้สูงอายุอบต.ไสไทย

๗. โรงเรียนผู้สูงอายุอบต.อ่าวนาง

๘. โรงเรียนผู้สูงอายุอบต.พรุดินนา

๙. โรงเรียนผู้สูงอายุเทศบาลตำบลคลองท่อมใต้

๑๐. โรงเรียนผู้สูงอายุอบต.ห้วยน้ำขาว

๑๑. โรงเรียนผู้สูงอายุอบต.เขาใหญ่

๑๒. โรงเรียนผู้สูงอายุอบต.เขาดิน

๑๓.โรงเรียนผู้สูงอายุรพ.สต.บ้านนา

๑๔. โรงเรียนผู้สูงอายุบ้านทุ่งโหลง

๓.กองทุนผู้สูงอายุจังหวัดกระบี่ ดำเนินการให้บริการกู้ยืมเงินทุนเพื่อประกอบอาชีพสำหรับผู้สูงอายุ แบ่งออกเป็น ๒ ประเภท ดังนี้

๑) การกู้ยืมรายบุคคล รายละไม่เกิน ๓๐,๐๐๐ บาท

๒) การกู้ยืมรายกลุ่มๆละไม่น้อยกว่า ๕ คน กลุ่มละไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท

โดยการกู้ยืมเงินทุนเพื่อประกอบอาชีพสำหรับผู้สูงอายุทั้งรายบุคคลและรายกลุ่ม ต้องชำระเงินคืนเป็นรายงวดทุกเดือน ระยะเวลา ๓ ปี โดยไม่คิดดอกเบี้ย โดยปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ สนับสนุนเงินกู้ยืมกองทุนผู้สูงอายุ จำนวน ๑๐๐ ราย เป็นเงิน ๒,๙๓๖,๐๐๐.- บาท

๔.การปรับสภาพแวดล้อมสำหรับผู้สูงอายุ

ในปีงบประมาณ ๒๕๖๓ จังหวัดกระบี่ โดยสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดกระบี่ ได้รับการจัดสรรงบประมาณให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อการปรับสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวกให้เหมาะสมและปลอดภัย งบปกติ จำนวน ๓๘ หลัง และงบสนับสนุนจากศูนย์พัฒนาการจัดสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุภูเก็ต ๘ หลัง ทั้งสิ้น ๔๖ หลัง เป็นเงิน ๑,๑๕๔,๖๑๕ บาท

๕. ศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิตและส่งเสริมอาชีพ (ศพอส) ๑๔ แห่ง

๑.ศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิตและส่งเสริมอาชีพผู้สูงอายุตำบลไสไทย

๒.ศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิตและส่งเสริมอาชีพผู้สูงอายุเทศบาลตำบลกระบี่น้อย

๓.ศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิตและส่งเสริมอาชีพผู้สูงอายุเทศบาลตำบลเหนือคลอง

๔.ศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิตและส่งเสริมอาชีพผู้สูงอายุเทศบาลตำบลคลองท่อมใต้

๕.ศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิตและส่งเสริมอาชีพผู้สูงอายุเทศบาลตำบลคลองพนพัฒนา

๖.ศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิตและส่งเสริมอาชีพผู้สูงอายุตำบลคลองท่อมใต้

๗.ศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิตและส่งเสริมอาชีพผู้สูงอายุเทศบาลตำบลพรุดินนา

๘.ศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิตและส่งเสริมอาชีพผู้สูงอายุเทศบาลตำบลคลองยาง

๙.ศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิตและส่งเสริมอาชีพผู้สูงอายุเทศบาลตำบลลำทับ

๑๐.ศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิตและส่งเสริมอาชีพผู้สูงอายุตำบลหน้าเขา

๑๑.ศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิตและส่งเสริมอาชีพผู้สูงอายุเทศบาลตำบลอ่าวลึกใต้

๑๒.ศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิตและส่งเสริมอาชีพผู้สูงอายุเทศบาลตำบลปลายพระยา

๑๓.ศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิตและส่งเสริมอาชีพผู้สูงอายุเทศบาลตำบลเขาเขน

๑๔.ศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิตและส่งเสริมอาชีพผู้สูงอายุเทศบาลตำบลโคกยาง

๖.โครงการเสริมสร้างศักยภาพ (ศพอส.) ๓ กิจกรรม ได้แก่ ซิลสกรีน ผ้ามัดย้อม และเย็บผ้าด้นมือ (กระเป๋า)

๗.รณรงค์สร้างความตระหนักถึงคุณค่าและเตรียมความพร้อมสู่วัยผู้สูงอายุอย่างมีคุณภาพ ๑๕ เครือข่าย ๘๐ คน

๘.โครงการสานพลังผู้สูงอายุเพื่อคนทุกวัย (ถ่ายทอดภูมิปัญญา การเพ้นท์ผ้าปาเต๊ะดีไซน์) พื้นที่ ศพอส.ทต. เหนือคลอง

ทะเบียนคลังปัญญาผู้สูงอายุ จังหวัดกระบี่ ปีงบประมาณ 2563

ที่	ชื่อ - นามสกุล	อายุ (ปี)	ภูมิปัญญา/องค์ความรู้	ลักษณะประสบการณ์/ความเชี่ยวชาญเรื่อง	ที่อยู่				
					เลขที่	หมู่ที่	ตำบล	อำเภอ	จังหวัด
1	นายเคล้าน้อยโรจนเมธากุล	78	ศิลปะ วัฒนธรรมประเพณี	ศิลปะการแสดง	227	6	เหนือคลอง	เหนือคลอง	กระบี่
2	นายลับนาคช่วย	81	แพทย์แผนไทยและทางเลือก (สมุนไพรและนวดจับเส้น)	ด้านสมุนไพรและการจับเส้น	17/9	2	คลองท่อมเหนือ	คลองท่อม	กระบี่
3	นายสำรองแก้วพลอย	79	แพทย์แผนไทยและทางเลือก (สมุนไพรและนวดจับเส้น)	หมอเส้น/หมอกระดูก	1	2	คลองท่อมเหนือ	คลองท่อม	กระบี่
5	นางรินทร์แก้วพลอย	79	การแพทย์และสาธารณสุข	หมอตำแย	5	2	คลองท่อมเหนือ	คลองท่อม	กระบี่
6	นายเวียนแก้วศรี	72	ศิลปะ วัฒนธรรมประเพณี	ลิเกป่า	2/1	3	คลองท่อมเหนือ	คลองท่อม	กระบี่
7	นายสังวรณ์ชนะกุล	64	ศิลปะ วัฒนธรรมประเพณี	งานแกะลายไทย	23/1	3	คลองท่อมเหนือ	คลองท่อม	กระบี่
8	นายนูบนยาโย	60	ศิลปะ วัฒนธรรมประเพณี	ดนตรีพื้นบ้าน	74	3	คลองท่อมเหนือ	คลองท่อม	กระบี่
9	นายแว่นสุทธิมาศ	64	อุตสาหกรรม หัตถกรรม	หัตถกรรมจักรสาน	45	3	คลองท่อมเหนือ	คลองท่อม	กระบี่
10	นางว่อนเกตุแก้ว	66	อุตสาหกรรม หัตถกรรม	ทำข้าวหลาม	139	9	พรุเตียว	เขาพนม	กระบี่
11	นายจำเริญคล้านบุตร	74	ศิลปะ วัฒนธรรมประเพณี	หมอพิธีกรรมด้านประเพณี	55	9	พรุเตียว	เขาพนม	กระบี่
12	นางเทศคล้ายบุตร	75	อุตสาหกรรม หัตถกรรม	หัตถกรรมจักรสาน	55	9	พรุเตียว	เขาพนม	กระบี่
13	นางบุญพาศรีเณร	77	การแพทย์และสาธารณสุข	หมอตำแย	52	5	พรุเตียว	เขาพนม	กระบี่
14	นายสุธานอุดมศรี	76	ศิลปะ วัฒนธรรมประเพณี	ศิลปะการแสดง	24	6	พรุเตียว	เขาพนม	กระบี่
15	นายจ้วนเรืองรัตน์	77	ด้านศาสนา และจริยธรรม	พิธีกรรมทางศาสนา	2	6	พรุเตียว	เขาพนม	กระบี่
16	นางภาทองสกุล	77	ด้านศิลปะวัฒนธรรม ประเพณี	รำมโนราห์	45	5	พรุเตียว	เขาพนม	กระบี่
17	นายสมนึกราชกิจจา	71	ด้านศิลปะวัฒนธรรม ประเพณี	เล่นดนตรีซออู้	28/1	5	พรุเตียว	เขาพนม	กระบี่
18	นายจำเริญเทพรันต์	72	ด้านศิลปะ วัฒนธรรมประเพณี	ทำจาดเดือนสิบ	37/2	5	พรุเตียว	เขาพนม	กระบี่

ที่	ชื่อ - นามสกุล	อายุ (ปี)	ภูมิปัญญา/องค์ความรู้	ลักษณะประสบการณ์/ความเชี่ยวชาญเรื่อง	ที่อยู่				
					เลขที่	หมู่ที่	ตำบล	อำเภอ	จังหวัด
19	นางศิริวะจิดี	66	พัฒนาสังคมสังคมสงเคราะห์ จัดสวัสดิการชุมชนฯ	การสังคมสงเคราะห์และพัฒนาชุมชน	5	1	อ่าวนาง	เมืองกระบี่	กระบี่
20	นางจำนงค์สาระวารี	65	การแพทย์และสาธารณสุข	นวดแผนไทย	185	6	อ่าวนาง	เมืองกระบี่	กระบี่
21	นางละเอียดบุญฤทธิ์	66	การเกษตร	การปลูกผักผสมผสานในครัวเรือน	8/3	1	อ่าวนาง	เมืองกระบี่	กระบี่
22	นางเรณูไถเอี่ยม	67	การแพทย์และสาธารณสุข	สมุนไพรนวดแผนไทย	192	3	อ่าวนาง	เมืองกระบี่	กระบี่
23	นายสัมพันธ์ช่างเรือ	69	ศาสนาจริยธรรม	เป็นผู้นำทางศาสนาและถ่ายทอดความรู้(สาสนาอิสลาม)	15/1	5	อ่าวนาง	เมืองกระบี่	กระบี่
24	นายพญอมจันนิ่ม	76	ด้านศิลปะ วัฒนธรรมประเพณี	เชี่ยวชาญเรื่องภูมิปัญญา	78/27		ปากน้ำ	เมืองกระบี่	กระบี่
25	นายพิเชษฐ์ชายกุล	68	การแพทย์และสาธารณสุข	เชี่ยวชาญเรื่องการใช้สมุนไพร 25 ชนิด	175/2		ปากน้ำ	เมืองกระบี่	กระบี่
26	นายนิกาญจน์ประทุมสุวรรณ	74	การแพทย์และสาธารณสุข	เชี่ยวชาญเรื่องการล้างพิษตับ	80		ปากน้ำ	เมืองกระบี่	กระบี่
27	นางดารารัตน์สายทอง	67	ด้านศิลปะ วัฒนธรรมประเพณี	เชี่ยวชาญเรื่องการทำบายศรี	3/12		กระบี่ใหญ่	เมืองกระบี่	กระบี่
28	นางมณีรัตน์ปานุราช	64	ด้านศิลปะ วัฒนธรรมประเพณี	เชี่ยวชาญเรื่องการจัดดอกไม้งานใบตอง	32		ปากน้ำ	เมืองกระบี่	กระบี่
29	นางเอมอรตันติพิศาลกุล	74	อุตสาหกรรม หัตถกรรม	เชียวชาญเรื่องการทำไตปลาแห้ง	58		ปากน้ำ	เมืองกระบี่	กระบี่
30	นางสาวอรทัยแซ่อุย	62	อุตสาหกรรม หัตถกรรม	เชียวชาญเรื่องการเพ้นท์ผ้าปาเต๊ะ	64		กระบี่ใหญ่	เมืองกระบี่	กระบี่

ที่	ชื่อ - นามสกุล	อายุ (ปี)	ภูมิปัญญา/องค์ความรู้	ลักษณะประสบการณ์/ความเชี่ยวชาญเรื่อง	ที่อยู่				
					เลขที่	หมู่ที่	ตำบล	อำเภอ	จังหวัด
31	นายชวนภูเก้าล้วน	83	พัฒนาสังคมสังคมสงเคราะห์ จัดสวัสดิการชุมชนฯ	เชี่ยวชาญเรื่องการช่วยเหลือเด็กกำพร้าผู้ประสบภัยสึนามิ	53-57		ปากน้ำ	เมืองกระบี่	กระบี่
32	นายจำนงกาญจนโสภณ	77	การแพทย์และสาธารณสุข	เชี่ยวชาญเรื่องการแพทย์แผนไทยและแผนปัจจุบัน	39		ปากน้ำ	เมืองกระบี่	กระบี่
33	นายสุเทพจันทระ	69	ด้านศิลปะ วัฒนธรรมประเพณี	เชี่ยวชาญเรื่องการวาดภาพฝาผนัง	78/2		ปากน้ำ	เมืองกระบี่	กระบี่
34	นายทรงวุฒิอักษรทอง	62	อุตสาหกรรม หัตถกรรม	เชียวชาญเรื่องการประดิษฐ์รถไม้โบราณ	30/3		ปากน้ำ	เมืองกระบี่	กระบี่
35	นายณชพงษ์ก่อสุวรรณ	63	ด้านศิลปะวัฒนธรรม ประเพณี	ศิลปะการแสดงการวาดภาพลายไทย	5	1	ไสไทย	เมืองกระบี่	กระบี่
36	นายสมทรงอุปพงศ์	73	ด้านศิลปะวัฒนธรรม ประเพณี	การวาดภาพลายไทยดนตรีพื้นบ้านซอ ไวโอลิน ระนาด	31		ไสไทย	เมืองกระบี่	กระบี่
37	นายประหยัดถึงพร้อม	61	การเกษตร	การเกษตรการปลูกผัก	65		ไสไทย	เมืองกระบี่	กระบี่
38	นายขี้ร้องปานบุตร	74	อุตสาหกรรม หัตถกรรม	หัตกรรมจักสาน กรงนก ว่าว	3	2	ไสไทย	เมืองกระบี่	กระบี่
39	นางเอียดย่าหวา	75	อุตสาหกรรม หัตถกรรม	คหกรรรมแปรรูปอาหาร(ปลา)	117		ไสไทย	เมืองกระบี่	กระบี่
40	นายสนั่นเล็กกุล	68	ศาสนาจริยธรรม	ศาสนาจริยธรรม อัลกรุอาน	8		ไสไทย	เมืองกระบี่	กระบี่

ที่	ชื่อ - นามสกุล	อายุ (ปี)	ภูมิปัญญา/องค์ความรู้	ลักษณะประสบการณ์/ความเชี่ยวชาญเรื่อง	ที่อยู่				
					เลขที่	หมู่ที่	ตำบล	อำเภอ	จังหวัด
41	นางสาวม่าเหมี่ยย่าหวา	68	การแพทย์และสาธารณสุข	นวดแผนไทย	161/1		ไสไทย	เมืองกระบี่	กระบี่
42	นายทวีโบรา	70	ด้านศิลปะวัฒนธรรม ประเพณี	การวาดภาพ	55/2	3	ไสไทย	เมืองกระบี่	กระบี่
43	นายสวัสดิ์ร่าหีม	68	การเกษตร	การเกษตรการปลูกผัก	71	4	ไสไทย	เมืองกระบี่	กระบี่
44	นายปรีชานุคระอานนท์	72	การเกษตร	การเกษตรการปลูกผัก	16/3	4	ไสไทย	เมืองกระบี่	กระบี่
45	นางละเอียดห้าฝา	73	อุตสาหกรรม หัตถกรรม	หัตกรรมจักสาน	51	5	ไสไทย	เมืองกระบี่	กระบี่
46	นางชนะพัฒน์ภวิณท์กิ่งเล็ก	62	อุตสาหกรรม หัตถกรรม	เย็บปักถักร้อย	42	5	ไสไทย	เมืองกระบี่	กระบี่
47	นางฝีย๊ะช่างเรือ	69	การแพทย์และสาธารณสุข	นวดแผนโบราณ	203	6	ไสไทย	เมืองกระบี่	กระบี่
48	นางมุกดาประชา	71	อุตสาหกรรม หัตถกรรม	จักสานสานเสื้อ	27	6	ไสไทย	เมืองกระบี่	กระบี่
49	นางแช่กาอาดบำรุง	65	อุตสาหกรรม หัตถกรรม	จักสาน	117	6	ไสไทย	เมืองกระบี่	กระบี่
50	นางสายใจวัฒนะ	67	อุตสาหกรรมหัตถกรรม	แปรรูปอาหาร (ทำปลาท่องโก๋)	198/56	7	ไสไทย	เมืองกระบี่	กระบี่
51	นางจำนงค์ดวงสุวรรณ	70	อุตสาหกรรม หัตถกรรม	จักสาน	198/23	7	ไสไทย	เมืองกระบี่	กระบี่
52	นางสุทรรศนีเจ้ยทองศรี	65	อุตสาหกรรม หัตถกรรม	งานประดิษฐ์จากเศษผ้าเพ้นท์ผ้าปาเต๊ะ	198/26	7	ไสไทย	เมืองกระบี่	กระบี่
53	นางจำปีภาณุธัญลักษณ์	66	อุตสาหกรรม หัตถกรรม	งานประดิษฐ์จากเศษผ้าเพ้นท์ผ้าปาเต๊ะ	198/25	7	ไสไทย	เมืองกระบี่	กระบี่

๔. สถานการณ์คนพิการในจังหวัดกระบี่

พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๐ คนพิการหมายถึง บุคคลซึ่งมีข้อจำกัดในการปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวัน หรือเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคม เนื่องจากมีความบกพร่องทางการเห็น การได้ยิน การเคลื่อนไหว การสื่อสาร จิตใจ อารมณ์ พฤติกรรม สติปัญญา การเรียนรู้ หรือความบกพร่องอื่นใด ประกอบกับมีอุปสรรคในด้านต่าง ๆ และมีความจำเป็นเป็นพิเศษที่จะต้องได้รับความช่วยเหลือด้านหนึ่งด้านใด เพื่อให้สามารถปฏิบัติกิจกรรม ในชีวิตประจำวันหรือเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมได้อย่างบุคคลทั่วไป

ประกาศกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เรื่องประเภทและหลักเกณฑ์ความพิการ (ฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๕๕) ได้กำหนดประเภทความพิการ ดังนี้

๑.ความพิการทางการเห็น

๒.ความพิการทางการเคลื่อนไหวหรือทางร่างกาย

๓.ความพิการทางสติปัญญา

๔.ความพิการทางออทิสติก

๕.ความพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมาย

๖.ความพิการทางจิตใจหรือพฤติกรรม

๗.ความพิการทางการเรียนรู้

จังหวัดกระบี่ มีจำนวนคนพิการ ณ วันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๖๓ จำนวน ๑๐,๐๙๐ คน เพศชาย ๕,๖๙๕ คน เพศหญิง ๔,๓๙๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๒.๑๑ ของประชากรทั้งหมด จากสถิติข้อมูลคนพิการที่จดทะเบียนจังหวัดกระบี่ ตั้งแต่วันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๓๗ ถึงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๖๓ ความพิการพบว่า คนพิการจังหวัดกระบี่ส่วนใหญ่อยู่ในอำเภอเมือง รองลงมาเป็นอำเภอคลองท่อม และอำเภออ่าวลึกตามลำดับ

ภาพที่ ๑ แสดงสถิติจำนวนคนพิการจังหวัดกระบี่แยกรายอำเภอ



ตารางที่ ๒๖ แสดงสถิติข้อมูลคนพิการจังหวัดกระบี่แยกตามช่วงอายุ ตั้งแต่วันที่ ๑ พ.ย. ๒๕๓๗ ถึงวันที่ ๒๒ ก.ย.

	แรกเกิด - ๑๘ ปี			๑๙ ปี - ๕๙ ปี			๖๐ ปีขึ้นไป			รวม		
จังหวัด	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
กระบี่	๖๗๘	๔๑๘	๑,๐๙๖	๒,๙๕๘	๒,๐๐๘	๔,๙๖๖	๒,๐๕๙	๑,๙๗๓	๔,๐๓๒	๕,๖๙๕	๔,๓๙๙	๑๐,๐๙๔
รวม	๖๗๘	๔๑๘	๑,๐๙๖	๒,๙๕๘	๒,๐๐๘	๔,๙๖๖	๒,๐๕๙	๑,๙๗๓	๔,๐๓๒	๕,๖๙๕	๔,๓๙๙	๑๐,๐๙๔

๒๕๖๓

ที่มา ฐานข้อมูลทะเบียนกลางคนพิการ กรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ

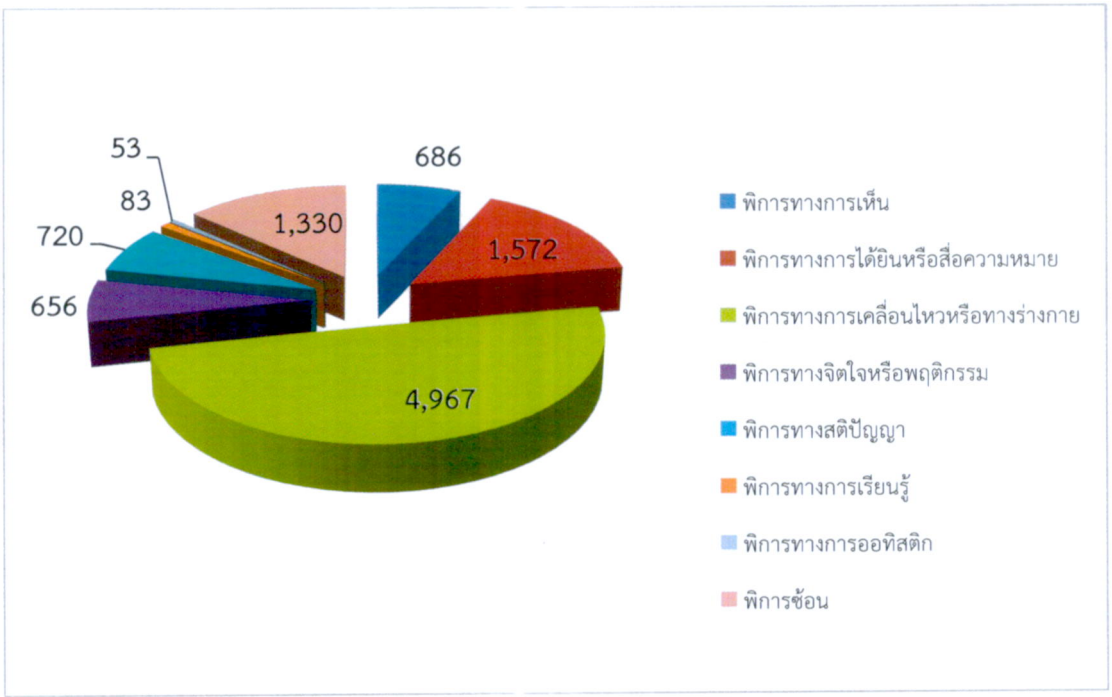
จากตารางแสดงสถิติข้อมูลคนพิการจังหวัดกระบี่แยกตามช่วงอายุ พบว่า คนพิการจังหวัดกระบี่เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง เพศชาย คิดเป็นร้อยละ ๕๖.๔๔ เพศหญิง คิดเป็นร้อยละ ๔๓.๕๖ อยู่ในช่วงอายุ ๑๙ – ๕๙ ปี รองลงมา คือ ช่วงอายุ ๖๐ ปีขึ้นไป และช่วงอายุ แรกเกิด – ๑๘ ปี ตามลำดับ

ตารางที่ ๒๗ แสดงสถิติคนพิการจังหวัดกระบี่แยกรายอำเภอ ตามช่วงอายุ

	แรกเกิด - ๑๘ ปี			๑๙ ปี - ๕๙ ปี			๖๐ ปีขึ้นไป			รวม		
อำเภอ	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
เกาะลันตา	๖๒	๓๐	๙๒	๑๘๖	๑๗๐	๓๕๖	๑๘๓	๑๖๕	๓๔๘	๔๓๑	๓๖๕	๗๙๖
เขาพนม	๗๖	๔๕	๑๒๑	๔๑๒	๒๘๒	๖๙๔	๒๗๘	๒๗๗	๕๕๕	๗๖๖	๖๐๔	๑,๓๗๐
คลองท่อม	๑๒๒	๕๔	๑๗๖	๕๑๓	๓๐๙	๘๒๒	๓๖๔	๓๒๑	๖๘๕	๙๙๙	๖๘๔	๑,๖๘๓
ปลายพระยา	๖๐	๒๗	๘๗	๒๓๗	๑๗๙	๔๑๖	๑๗๒	๑๕๐	๓๒๒	๔๖๙	๓๕๖	๘๒๕
เมืองกระบี่	๑๗๖	๑๓๐	๓๐๖	๖๓๘	๔๓๖	๑,๐๗๔	๔๒๑	๓๗๘	๗๙๙	๑,๒๓๕	๙๔๔	๒,๑๗๙
ลำทับ	๒๘	๒๐	๔๘	๑๓๙	๙๒	๒๓๑	๙๐	๗๖	๑๖๖	๒๕๗	๑๘๘	๔๔๕
เหนือคลอง	๗๔	๖๙	๑๔๓	๓๙๕	๒๗๔	๖๖๙	๒๒๙	๒๖๑	๔๙๐	๖๙๘	๖๐๔	๑,๓๐๒
อ่าวลึก	๘๐	๔๓	๑๒๓	๔๓๘	๒๖๔	๗๐๒	๓๒๒	๓๔๔	๖๖๖	๘๔๐	๖๕๑	๑,๔๙๑
ไม่ระบุ	๐	๐	๐	๐	๒	๒	๐	๑	๑	๐	๓	๓
รวม	๖๗๘	๔๑๘	๑,๐๙๖	๒,๙๕๘	๒,๐๐๘	๔,๙๖๖	๒,๐๕๙	๑,๙๗๓	๔,๐๓๒	๕,๖๙๕	๔,๓๙๙	๑๐,๐๙๔

จากตารางแสดงสถิติคนพิการจังหวัดกระบี่แยกรายอำเภอ ตามช่วงอายุ พบว่า โดยคนพิการส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในอำเภอเมืองกระบี่ รองลงมา คือ อำเภอคลองท่อม และอำเภออ่าวลึก ตามลำดับ

แผนภูมิ ๗ แสดงสถิติข้อมูลคนพิการจังหวัดกระบี่ แยกประเภทความพิการ ตั้งแต่ วันที่ ๑ พ.ย. ๒๕๓๗ – ๑๐ ก.ย. ๒๕๖๓



ตารางที่ ๒๘ แสดงสถิติข้อมูลคนพิการจังหวัดกระบี่แยกประเภทความพิการ

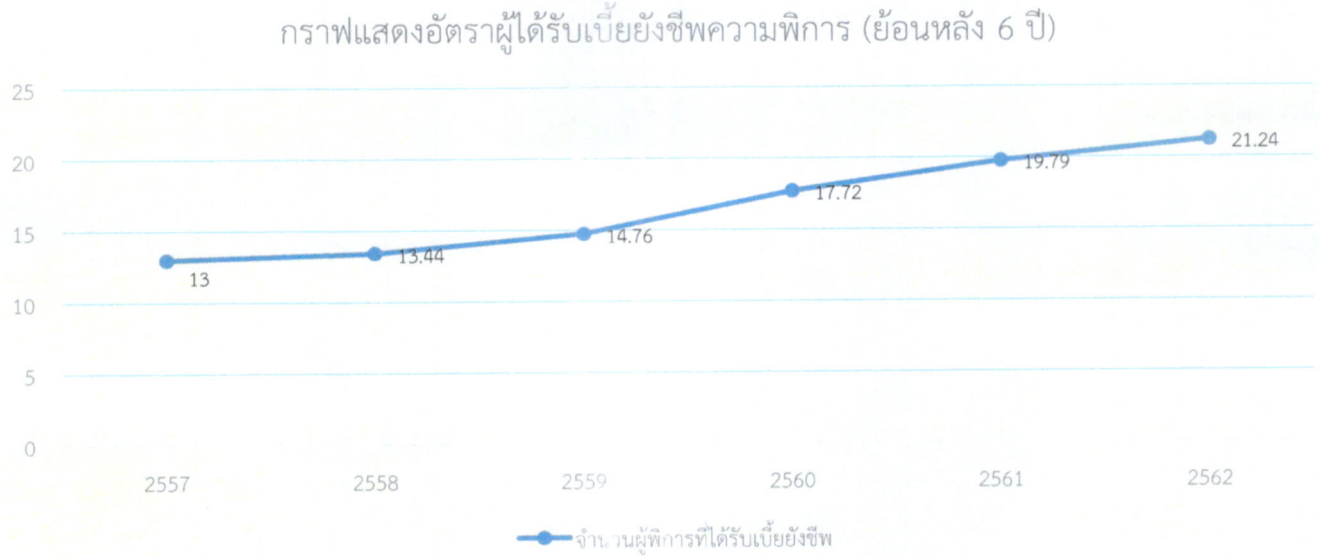
อำเภอ	ประเภทความพิการ							
	พิการทางการเห็น	พิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมาย	พิการทางการเคลื่อนไหวหรือทางร่างกาย	พิการทางจิตใจหรือพฤติกรรม	พิการทางสติปัญญา	พิการทางการเรียนรู้	พิการทางการออทิสติก	พิการซ้อน
เกาะลันตา	๕๘	๑๑๒	๔๒๐	๔๐	๕๕	๙	๖	๙๓
เขาพนม	๘๖	๒๒๘	๗๒๕	๗๙	๙๑	๑๔	๖	๑๓๗
คลองท่อม	๑๔๒	๒๖๗	๗๙๙	๙๙	๑๒๗	๑๑	๕	๒๒๙
ปลายพระยา	๗๗	๑๔๓	๓๖๓	๔๕	๖๖	๕	๕	๑๒๑
เมืองกระบี่	๑๑๖	๓๓๑	๑๐๕๘	๑๒๙	๑๕๕	๑๖	๑๔	๓๔๑
ลำทับ	๓๙	๘๖	๑๘๗	๒๔	๓๘	๕	๐	๖๖
เหนือคลอง	๖๗	๑๙๒	๖๓๙	๙๙	๑๐๒	๑๓	๕	๑๘๕
อ่าวลึก	๑๐๑	๒๑๓	๗๗๖	๑๔๑	๘๖	๑๐	๑๒	๑๔๕

ที่มา ฐานข้อมูลทะเบียนกลางคนพิการ กรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ

จากตาราง สถิติข้อมูลคนพิการจังหวัดกระบี่ ยกประเภทความพิการ พบว่า จังหวัดกระบี่ มีผู้พิการส่วนใหญ่พิการทางการเคลื่อนไหวหรือทางร่างกาย โดยส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในอำเภอเมือง อำเภอคลองท่อม และอำเภออ่าวลึก ตามลำดับ รองลงมา คือ พิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมาย และพิการซ้อน ตามลำดับ

ตาราง ๒๙ จำนวนผู้พิการจังหวัดกระบี่ที่ได้รับเบี้ยยังชีพ (ย้อนหลัง ๖ ปี)

รายการ	หน่วย	๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒
จำนวนผู้พิการที่ได้รับเบี้ยยังชีพ	คน	๓,๑๘๕	๓,๒๘๘	๓,๖๑๒	๔,๓๓๗	๔,๘๔๓	๕,๑๙๗



ตาราง ๓๐ การขอรับเงินทุนกู้ยืมเพื่อการประกอบอาชีพแก่คนพิการ ปี ๒๕๖๓ จำนวน ๑๔๘ ราย เป็นเงิน ๖,๓๗๐,๐๐๐ บาท ดังนี้

สถานะคนพิการเงินทุนกู้ยืมเพื่อการประกอบอาชีพ	จำนวน (ราย)
ลูกหนี้ปัจจุบัน	๑,๒๔๘
ลูกหนี้ปิดบัญชี	๒๙๑
ลูกหนี้ค้างชำระ	๑,๐๐๑
ลูกหนี้ปกติ	๒๐๑

ที่มา : ศูนย์บริการคนพิการจังหวัดกระบี่

ตารางที่ ๓๑ สถิติการปฏิบัติตามกฎหมายของสถานประกอบการเอกชน ประจำปี ๒๕๖๓

สถานประกอบการทั้งหมด ๕๑ แห่ง		
ปฏิบัติตามกฎหมาย	ราย	ร้อยละ
ต้องจ้างงานคนพิการ	๑๐๑	-
ม.๓๓	๙๐	๘๙.๑๐
ม.๓๔	-	-
ม.๓๕	-	-
รวม	๙๐	๘๙.๑๐
ต้องจ้างเพิ่ม	๑๑	๑๐.๙๐

ตารางที่ ๓๒ การส่งเสริมการจ้างงานคนพิการในสถานประกอบการ ประจำปี ๒๕๖๐ – ๒๕๖๓

ปี	นายจ้าง (แห่ง)	ต้องจ้าง (คน)	จ้าง ๓๓ (คน)	สัมปทาน ๓๕ (สัญญา)	ส่งเงิน ๓๔ (คน)	จ้างแล้ว (ร้อยละ)
๒๕๖๐	๔๙	๙๗	๑๐๒	๑	๑	๑๐๕.๑๕
๒๕๖๑	๔๐	๘๗	๘๘	-	๓	๑๐๑.๑๔
๒๕๖๒	๕๑	๙๓	๙๓	-	๓	๑๐๐
๒๕๖๓	๕๑	๑๐๑	๙๐	-	๑	๘๙.๑๐

ตาราง ๓๓ การปฏิบัติตามกฎหมาย รายสถานประกอบการ

การปฏิบัติตามกฎหมาย	แห่ง	ร้อยละ
จำนวนสถานประกอบการ	๕๑	-
ปฏิบัติตามกฎหมาย	๔๖	๙๐.๒๐
ปฏิบัติแต่ไม่ครบอัตราส่วน	๒	๓.๙๒
ไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย	๓	๕.๘๘

ตารางที่ ๓๔ สถิติการปฏิบัติตามกฎหมาย รายสถานประกอบการ ประจำปี ๒๕๖๐ – ๒๕๖๓

ปี	สถานประกอบการทั้งหมด	ปฏิบัติตามกฎหมาย	ไม่ครบอัตราส่วน	ไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย	ปฏิบัติตามกฎหมาย (ร้อยละ)
๒๕๖๐	๔๙	๔๘	-	๑	๙๗.๙๖
๒๕๖๑	๔๐	๓๔	๕	๑	๘๕.๐๐
๒๕๖๒	๕๑	๔๘	๒	๑	๙๔.๑๒
๒๕๖๓	๕๑	๔๖	๒	๓	๙๐.๒๐

ตารางที่ ๓๕ การจ้างงานคนพิการในหน่วยงานของภาครัฐ

องค์กรที่จ้าง	การปฏิบัติตามกฎหมาย	หน่วยงานของรัฐ
๑.เทศบาลเมืองกระบี่ ๒.องค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่	หน่วยงานของรัฐต้องจ้าง	๗
	ปฏิบัติตามกฎหมาย	ราย
	ม.๓๓(จ้างงานคนพิการ)	๘
	ม.๓๕(จัดให้มีสัมปทาน)	-

การดำเนินงานในส่วนที่เกี่ยวข้องกับคนพิการในจังหวัดกระบี่

๑. การให้กู้ยืมเงินทุนประกอบอาชีพจากกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการจังหวัดกระบี่ ให้บริการการกู้ยืมเงินคนพิการและผู้ดูแลคนพิการ เพื่อเป็นทุนไปประกอบอาชีพของคนพิการในปัจจุบัน ให้วงเงินกู้รายบุคคลไม่เกิน รายละ ๖๐,๐๐๐ บาท ผู้ประสงค์จะขอกู้ยืมเงิน เกินกว่าวงเงินที่กำหนดให้มีการพิจารณาเป็นรายๆ ไปโดยไม่เกิน ๑๒๐,๐๐๐ บาท และการกู้ยืมรายกลุ่ม กลุ่มละไม่เกิน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท โดยไม่เสียดอกเบี้ยซึ่งในปีงบประมาณ ๒๕๖๓ จังหวัดกระบี่ ได้พิจารณาให้คนพิการกู้เพื่อประกอบอาชีพทั้งหมด ๑๔๘ ราย เป็นเงิน ๖๓๗๐,๐๐๐ บาท

๒. งบประมาณสำหรับซ่อมแซมที่อยู่อาศัยที่มีผู้พิการ เป็นงบเงินอุดหนุน โดยสนับสนุนผ่านทางองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในวงเงินหลังละ ๒๐,๐๐๐ บาท ซึ่งได้รับจัดสรรเงินในงบประมาณจากกรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ และงบกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณชีวิตคนพิการ โดยในปีงบประมาณ ๒๕๖๓ จังหวัดกระบี่ ให้การสนับสนุนเพื่อซ่อมแซมที่อยู่อาศัยที่มีคนพิการ จำนวน ๘ หลัง และกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ให้การสนับสนุนจากเงินนอกงบประมาณ จำนวน ๒๖ หลัง

๓.งานทะเบียนออกบัตรประจำตัวคนพิการ ๙๑๙ ราย
๔. ให้บริการล่ามภาษามือ ๖ ครั้ง
๕.โครงการจ้างงานคนพิการ ๕๑ แห่ง ๙๓ ราย
๖.โครงการสนับสนุนผู้ช่วยคนพิการ ๑๐ คน ดูแลคนพิการ ๙๗ คน
๗.ส่งเสริมการดำเนินงานศูนย์บริการคนพิการทั่วไป ๔ ศูนย์ เป็นเงิน ๕๓๙,๖๘๐.- บาท
๘.ช่วยเหลือเงินสงเคราะห์และฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ ๒๔๐ ราย
๙. สนับสนุนกายอุปกรณ์สำหรับคนพิการ (รถโยก ๒๗ คัน) เป็นเงิน ๕๒๐,๐๐๐ บาท
๑๐.ขับเคลื่อนงานคณะอนุกรรมการประจำจังหวัด

๕. สถานการณ์คนไร้ที่พึ่ง ผู้ทำการขอทานและผู้แสดงความสามารถ

จังหวัดกระบี่ มีคนไร้ที่พึ่ง/ผู้ทำการขอทาน และผู้แสดงความสามารถ ในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๖๑ จำนวน ๕๘ ราย ปี พ.ศ. ๒๕๖๒ จำนวน ๖๐ ราย และปี พ.ศ.๒๕๖๓ จำนวน ๑๐๖ ราย

ตาราง ๓๖ สถิติคนไร้ที่พึ่ง ผู้ทำการขอทานและผู้แสดงความสามารถ ปี พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๓

ปีงบประมาณ	คนไร้ที่พึ่ง			คนขอทาน			ผู้แสดงความสามารถ		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
๒๕๖๑	๒๙	๑๗	๔๖	๑	-	๑	๘	๓	๑๑
๒๕๖๒	๓๐	๒๓	๕๓	-	-	-	๑	๖	๗
๒๕๖๓	๓๘	๔๙	๘๗	-	๑	๑	๔	๑๕	๑๙

๕.๑ สถิติการให้ความช่วยเหลือ

ศูนย์คุ้มครองคนไร้ที่พึ่งได้รับแจ้งจากหน่วยงานเครือข่ายศูนย์ช่วยเหลือสังคม (สายด่วน ๑๓๐๐) ประชาชนทั่วไปและคนไร้ที่พึ่งคนเร่ร่อน และที่ขอรับบริการด้วยตนเองประจำปีงบประมาณพ.ศ.๒๕๖๒ - ปัจจุบัน จำนวน ๑๕ ราย ดังนี้ (ข้อมูล ณ วันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๖๓)

๑)จำแนกตามปีงบประมาณ
- ปีงบประมาณ ๒๕๖๒ จำนวน ๙ ราย
- ปีงบประมาณ ๒๕๖๓ จำนวน ๖ ราย

๒)จำแนกตามเพศ
- ชาย จำนวน ๗ ราย
- หญิง จำนวน ๘ ราย

๓)จำแนกตามช่องทางการให้บริการ
- มาด้วยตนเอง (Walk in) จำนวน ๓ ราย
- หน่วยงาน (รพ.กระบี่/รพ.อ่าวลึก/สภ.คลองท่อม/เหล่ากาชาด กระบี่/ อบต.อ่าวนาง/เทศบาลเมือง) จำนวน ๙ ราย
- อื่น ๆ (สายด่วน ๑๓๐๐) จำนวน ๓ ราย

๔) จำแนกตามแนวทางการช่วยเหลือ

- ประสานส่งต่อ จำนวน ๙ ราย

(๑) ศูนย์พัฒนาการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุจังหวัดภูเก็ต จำนวน ๓ ราย

(๒) ศูนย์พัฒนาการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุจังหวัดยะลา จำนวน ๒ ราย

(๓)สถานคุ้มครองคนไร้ที่พึ่งภาคใต้ (อ.สิชล จ.นครศรีธรรมราช) จำนวน ๒ ราย

(๔) ศูนย์ฝึกอาชีพสตรีจังหวัดสงขลาจำนวน ๒ ราย

๕) ส่งกลับภูมิลำเนา จำนวน ๖ ราย

๖) บริการที่พักอาศัยชั่วคราว เข้าพัก (ศคพ.กระบี่) จำนวน ๘ ราย

๕.๓ ผลการดำเนินงานตามแผนจัดระเบียบคนไร้ที่พึ่ง และคนขอทาน ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๒ – ปัจจุบัน

(ข้อมูล ณ วันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๖๓)

ศูนย์คุ้มครองคนไร้ที่พึ่งจังหวัดกระบี่ ร่วมกับทีม One Home จังหวัดกระบี่ ดำเนินการ ดังนี้

- ได้จัดทำแผนการจัดระเบียบคนไร้ที่พึ่งและคนขอทาน โดยการลงพื้นที่ตลาด งานเทศกาลประจำปี ในพื้นที่จังหวัดกระบี่เพื่อให้การคุ้มครองและฟื้นฟูคุณภาพชีวิตแก่คนไร้ที่พึ่ง คนขอทานตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
- รณรงค์ประชาสัมพันธ์สร้างความรู้ความเข้าใจตามพระราชบัญญัติการคุ้มครองคนไร้ที่พึ่ง พ.ศ.๒๕๕๗ พระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พ.ศ.๒๕๕๙ ให้กับภาคีเครือข่าย ประชาชน ชุมชน ท้องถิ่น และหน่วยงานภาครัฐ มีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาคนไร้ที่พึ่งและคนขอทาน
- ปีงบประมาณ ๒๕๖๒ ศูนย์คุ้มครองคนไร้ที่พึ่งจังหวัดกระบี่ได้ดำเนินการจัดระเบียบคนไร้ที่พึ่ง และคนขอทาน ตั้งแต่เดือนตุลาคม ๒๕๖๑ – กันยายน ๒๕๖๒ จำนวน ๑๐ ครั้งต่อเดือน ไม่พบคนไร้ที่พึ่งและคนขอทาน
- ปีงบประมาณ ๒๕๖๓ ศูนย์คุ้มครองคนไร้ที่พึ่งจังหวัดกระบี่ ได้ดำเนินการจัดระเบียบคนไร้ที่พึ่ง และคนขอทาน ปีงบประมาณ ๒๕๖๓ บูรณาการร่วมกับคณะทำงาน One Home ของ พม.(สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดกระบี่/บ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัดกระบี่) และภาคีเครือข่ายทุกส่วน (อปท./สภ./ตม./อพม./เทศกิจ)·ตั้งแต่เดือนตุลาคม ๒๕๖๒ – กรกฎาคม ๒๕๖๓ จำนวน ๒๐ ครั้ง (๒ ครั้งต่อเดือน) ไม่พบคนไร้ที่พึ่งแต่พบคนขอทาน จำนวน ๑ ราย

ตารางที่ ๓๗ แสดงสถิติการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบปัญหาทางสังคมในพื้นที่จังหวัดกระบี่

ปีงบประมาณ	สถิติการช่วยเหลือผู้ประสบปัญหาสังคม (ราย)
พ.ศ. ๒๕๖๒	๘๕๒
พ.ศ. ๒๕๖๓	๖๖๘

ที่มา: ศูนย์คุ้มครองคนไร้ที่พึ่งจังหวัดกระบี่ ข้อมูล ณ วันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๖๓

จากสถิติการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบปัญหาทางสังคม พบว่าในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ มีผู้รับบริการจำนวน ๖๖๘ ราย ในปีซึ่งลดลงกว่าปี ๒๕๖๒ คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๖๐

การจัดบริการของศูนย์คุ้มครองคนไร้ที่พึ่งจังหวัดกระบี่ ดังนี้

๑. ให้บริการที่พักอาศัยชั่วคราว
๒. ให้บริการอาหารเครื่องอุปโภค บริโภค ระหว่างพักอาศัย
๓. การดูแลด้านสุขภาพอนามัย นำไปตรวจสุขภาพและรักษาอาการเจ็บป่วย
๔. การให้คำแนะนำปรึกษาปัญหา สิทธิการเข้าถึงสวัสดิการสังคมของรัฐ
๕. การฝึกอบรมอาชีพระยะสั้น/การเตรียมความพร้อมก่อนคืนสู่สังคม
๖. บริการเยี่ยมบ้าน ครอบครัว หรือญาติ
๗. ส่งกลับครอบครัวและภูมิลำเนา
๘. ส่งต่อเข้ารับการคุ้มครองสวัสดิภาพตามกฎหมายเฉพาะ ได้แก่ สถานคุ้มครองคนไร้ที่พึ่ง สถานศูนย์ฝึกอาชีพ ศูนย์พัฒนาการจัดสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุ ฯลฯ
๙. การดำเนินการช่วยเหลือเงินสงเคราะห์ผู้มีรายได้น้อยและผู้ไร้ที่พึ่ง
๑๐. การดำเนินการช่วยเหลือเงินสงเคราะห์ผู้ติดเชื้อเอดส์และครอบครัว
๑๑. การดำเนินการช่วยเหลือเงินสงเคราะห์ด้านเงินทุนประกอบอาชีพ

๖.สถานการณ์ด้านกลุ่มชาติพันธ์

๖.๑ วิถีชีวิตชาวเล

ชาวเลที่อาศัยอยู่ในพื้นที่จังหวัดกระบี่ เป็นชาวเลกลุ่มอูรักลาโว้ย และเชื่อกันว่าเกาะลันตาเป็นดินแดนแห่งแรกที่ชาวเลขึ้นมาตั้งถิ่นฐานในประเทศไทย ในอดีตชาวเลตั้งถิ่นฐานเป็นการชั่วคราวตามชายฝั่งทะเลช่วงฤดูมรสุมและย้ายถิ่นทำมาหากินไปอาศัยชั่วคราวบริเวณหมู่เกาะต่างๆ ตามฤดูกาล แล้วหวนกลับมาถิ่นเดิมในฤดูเดียวกันของทุกปี บางครั้งเมื่อกลับมาปรากฏว่าชนกลุ่มอื่นเข้ามาครอบครองแล้วจึงหาแหล่งใหม่ เพราะไม่ชอบอยู่ปะปนกับชนต่างวัฒนธรรม พวกเขารักสงบและมักจะหวาดกลัวคนแปลกหน้า แต่เมื่อผู้คนมากขึ้น จึงจำเป็นที่จะต้องติดต่อกับชุมชนภายนอก มีการนำส่วนเกินที่หาได้จากทะเลไปแลกเปลี่ยนสิ่งของเครื่องใช้ที่ขาดแคลน เช่น นำเครื่องราง และสิ่งประดับพวกเกร็ดกระเบนท้องน้ำ กำไลกระ หอยเบี้ย กัลปังหา และไข่มุก ไปแลกกับเสื้อผ้ามานุ่งห่มหรือเอาปลาไปแลกข้าวสาร ชาวเลเป็นพวกที่มีความสามารถในการดำน้ำแทงปลา จับกุ้งมังกร ด้วยมือเปล่าและดำเก็บหอยชนิดต่างๆ ขึ้นมาจากก้นทะเลชาวเลจึงนิยมทำการประมงมากกว่าทำเกษตรกรรม

เมื่อเกิดภัยพิบัติหรือสมาชิกในกลุ่มเจ็บป่วยล้มตายนั้นหมายถึงการลงโทษที่ได้รับจากผีบรรพบุรุษหรือสิ่งเหนือธรรมชาติที่มีอิทธิพลต่อพวกเขา ดังนั้น พิธีกรรมในการติดต่อสื่อสารระหว่างสมาชิกในกลุ่มกับสิ่งเหนือธรรมชาติเพื่อขอขมา เพื่อบนบานศาลกล่าว เพื่อการต่อรองหรือเพื่อเอาอกเอาใจ โดยต้องผ่าน "โต๊ะหมอ" ผู้นำกลุ่มเพียงผู้เดียวเท่านั้น เช่น การจัดพิธีลอยเรือหรือพิธีแก้บนทุกปี คือ เดือน ๖ และเดือน ๑๑ ชาวเลที่กระจัดกระจายกันไปทำมาหากินในหมู่เกาะต่างๆ จะพากันเดินทางกลับมา เพื่อเข้าร่วมในพิธีลอยเรือ การจัดพิธีลอยเรือก็เพื่อการสะเดาะเคราะห์ ส่งวิญญาณกลับสู่ที่มาและการส่งสัตว์ไปไถ่บาป

เรือปลาจัก จะทำขึ้นในพิธีลอยเรือ โดยทำมาจากไม้ตีนเป็ดและไม้ระกำ เป็นสัญลักษณ์ของ "ยาน" ที่จะนำวิญญาณของคนและสัตว์ ไปสู่อีกภพหนึ่ง

ชาวเล มีการร่ายรำแบบดั้งเดิมผสมผสานกับบทเพลงเก่าแก่และดนตรีรำมะนาเป็นส่วนประกอบที่เร้าใจ เน้นการใช้มือและเท้าในการร่ายรำ

ชาวเลในจังหวัดกระบี่ใช้ภาษาอุรักลาโว้ยจ เป็นภาษาที่พูดประจำกลุ่มและใช้ภาษามาเลย์กลางสำหรับสวดในพิธีกรรม

๖.๒ ประชากรชาวเล

ตาราง ๓๘ แสดงจำนวนชาวเล แยกตามชุมชนที่อาศัย

อำเภอ	ตำบล	หมู่ที่	ชื่อบ้าน	จำนวน	
				ครัวเรือน (หลัง)	ประชากร(คน)
เกาะลันตา	ศาลาด่าน	๑	บ้านโต๊ะบาหลิว	๕๒	๑๒๐
เกาะลันตา	ศาลาด่าน	๑	บ้านในไร่	๒๕	๑๑๐
เกาะลันตา	ศาลาด่าน	๓	บ้านคลองดาว	๕๕	๓๕๐
เกาะลันตา	เกาะลันตาใหญ่	๑	บ้านหัวแหลม	๓๐	๑๓๐
เกาะลันตา	เกาะลันตาใหญ่	๗	บ้านสังกากู้	๑๒๖	๔๓๗
เหนือคลอง	เกาะศรีบอยา	๓	บ้านมูตู	๒๓	๘๒
เหนือคลอง	เกาะศรีบอยา	๓	บ้านกลาโหม	๑๖	๔๘
เหนือคลอง	เกาะศรีบอยา	๓	บ้านโต๊ะบูหลง	๗๐	๒๘๐
เมืองกระบี่	อ่าวนาง	๘	บ้านแหลมตง	๓๓	๑๔๒
รวมทั้งสิ้น				๔๓๐	๑,๖๙๙

จังหวัดกระบี่ มีอำเภอ ๘ อำเภอ มีชาวเลอาศัยอยู่ในพื้นที่ ๓ อำเภอ ประกอบด้วย อำเภอเมืองกระบี่ จำนวน ๓๓ ครัวเรือน ๑๔๒ คน อำเภอเหนือคลอง จำนวน ๑๐๙ ครัวเรือน ๔๑๐ คน และอำเภอเกาะลันตา จำนวน ๒๘๘ ครัวเรือน ๑,๑๔๗ คน

๖.๓ สภาพแวดล้อมชุมชน

ตาราง ๓๙ แสดงสภาพแวดล้อมชุมชน

ชื่อชุมชน	ที่อยู่อาศัย	สาธารณูปโภค
๑.บ้านโต๊ะบาหลิว หมู่ที่ ๙ ตำบลศาลาด่าน อำเภอเกาะลันตา จังหวัดกระบี่	เป็นขนำหรือเพิงสร้างด้วยไม้ไม่มีความแข็งแรงมั่นคง/ที่ดินไม่มีเอกสารสิทธิ์ (กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง)	-ไฟฟ้า มีไฟฟ้าใช้ทุกครัวเรือน (หม้อไฟฟ้าฉุกฉิน) - น้ำ มีบ่อน้ำจืดที่ที่พักสงฆ์ศาลาด่าน และซื้อน้ำจากเอกชนใช้
๒) บ้านในไร่ หมู่ที่ ๑ ตำบลศาลาด่าน อำเภอเกาะลันตา จังหวัดกระบี่	อาคารบ้านเรือนมีความแข็งแรง ถาวร /ที่ดินมีเอกสารสิทธิ์ของชาวเล	ไฟฟ้า มีไฟฟ้าใช้ทุกครัวเรือน (การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดกระบี่) - น้ำ มีประปาหมู่บ้านใช้
๓) บ้านคลองดาว หมู่ที่ ๓ ตำบลศาลาด่าน อำเภอเกาะลันตา จังหวัดกระบี่	อาคารบ้านเรือนมีความแข็งแรง ถาวร /ที่ดินมีเอกสารสิทธิ์ของชาวเล	- ไฟฟ้า มีไฟฟ้าใช้ทุกครัวเรือน (การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดกระบี่) -มีประปาหมู่บ้านใช้

๔) บ้านหัวแหลม หมู่ที่ ๑ ตำบลเกาะลันตาใหญ่ อำเภอเกาะลันตา จังหวัดกระบี่	อาคารบ้านเรือนมีความแข็งแรงถาวร /ที่ดินไม่มีเอกสารสิทธิ์ (กรมเจ้าท่า)	- การไฟฟ้า มีไฟฟ้าใช้ทุกครัวเรือน (การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดกระบี่) -มีประปาหมู่บ้านใช้
๕) บ้านสังกา หมู่ที่ ๗ ตำบลเกาะลันตาใหญ่ อำเภอเกาะลันตา จังหวัดกระบี่	อาคารบ้านเรือนมีความแข็งแรงถาวร / ที่ดินมีเอกสารสิทธิ์ ของชาวเล	- ไฟฟ้า มีไฟฟ้าใช้ทุกครัวเรือน การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดกระบี่ - มีประปาหมู่บ้านใช้ และบ่อน้ำ ๒ บ่อ
๖) บ้านมูตู หมู่ที่ ๓ ตำบลเกาะศรีบอยา อำเภอเหนือคลอง จังหวัดกระบี่	อาคารบ้านเรือนมีความแข็งแรงถาวร /ที่ดินไม่มีเอกสารสิทธิ์	- มีไฟฟ้าใช้ทุกครัวเรือน (การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดกระบี่) - มีประปาหมู่บ้านใช้และบ่อน้ำซึม
๗) บ้านกลาโหม หมู่ที่ ๓ ตำบลเกาะศรีบอยา อำเภอเหนือคลอง จังหวัดกระบี่	อาคารบ้านเรือนมีความแข็งแรงถาวร /ที่ดินไม่มีเอกสารสิทธิ์	- ไฟฟ้า มีไฟฟ้าใช้ทุกครัวเรือน (การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดกระบี่) - มีประปาหมู่บ้านใช้ และบ่อน้ำซึม
๘) บ้านโต๊ะบุหลง หมู่ที่ ๓ ตำบลเกาะศรีบอยา อำเภอเหนือคลอง จังหวัดกระบี่	อาคารบ้านเรือนส่วนน้อยมีความแข็งแรงถาวร และส่วนใหญ่ เป็นขนหรือเพิ่งสร้างด้วยไม้ไม่มีความแข็งแรงมั่นคง/ที่ดินไม่มีเอกสารสิทธิ์ (กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง)	- ไฟฟ้า มีไฟฟ้าใช้ทุกครัวเรือน (การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดกระบี่) - น้ำ มีประปาหมู่บ้านใช้
๙) ชุมชนบ้านแหลมตง หมู่ที่ ๘ตำบลอ่าวนาง อำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่	อาคารบ้านเรือนมีความแข็งแรงถาวร/ที่ดินมีเอกสารสิทธิ์	- ไฟฟ้า มีไฟฟ้าใช้ทุกครัวเรือน (การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดกระบี่) -น้ำ มีบ่อน้ำ ๔ บ่อ ใช้ได้จำนวน ๒ บ่อ บ่อน้ำซับ และใช้ถังไฟเบอร์รองรับน้ำฝน

ตาราง ๔๐ แสดงจำนวนโรงเรียนแยกรายตำบล

ที่	อำเภอ	ตำบล	ชื่อโรงเรียน	เปิดสอนระดับการศึกษา	จำนวนนักเรียน
๑	เมืองกระบี่	อ่าวนาง	๑.โรงเรียนบ้านแหลมตง	อ.๑ – ป.๖	๒๑
			๒.โรงเรียนพระราชทานบ้านเกาะพีพี	อ.๑ – ม.๓	๖๑
๒	เหนือคลอง	เกาะศรีบอยา	โรงเรียนบ้านเกาะจำ	อ.๑ – ป.๖	๖๙
๓	เกาะลันตา	ศาลาด่าน	โรงเรียนชุมชนบ้านศาลาด่าน	อ.๑ – ม.๓	๒๖๐
๔	เกาะลันตา	เกาะลันตาใหญ่	๑.โรงเรียนบ้านสังกาอู่	อ.๑ – ป.๖	๕๖
			๒.โรงเรียนวัดเกาะลันตา	อ.๑- ป.๖	๒๗๕
			๓.โรงเรียนลันตาราชประชาอุทิศ	ม.๑ – ม.๖	๘๕

ตาราง ๔๑ สถานพยาบาล แยกตามตำบล

ที่	อำเภอ	ตำบล	ชื่อสถานพยาบาล
๑.	เมืองกระบี่	อ่าวนาง	โรงพยาบาลเกาะพีพี
๒.	เหนือคลอง	เกาะศรีบอยา	โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลเกาะศรีบอยา
๓.	เกาะลันตา	ศาลาด่าน	โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลศาลาด่าน
๔.	เกาะลันตา	เกาะลันตาใหญ่	โรงพยาบาลเกาะลันตา

๖.๔ การประมงพื้นบ้าน

ตาราง ๔๒ จำนวนชาวเลที่ประกอบอาชีพการประมงพื้นบ้าน แยกตามที่อยู่อาศัย

อำเภอ	ตำบล	หมู่ที่	ชื่อบ้าน	จำนวน	
				ครัวเรือน (หลัง)	ประชากร (คน)
เกาะลันตา	ศาลาด่าน	๑	บ้านโต๊ะบาหลิว	๑๒๐	๔๒
เกาะลันตา	ศาลาด่าน	๑	บ้านในไร่	๑๑๐	๕๑
เกาะลันตา	ศาลาด่าน	๓	บ้านคลองดาว	๓๕๐	๑๑๘
เกาะลันตา	เกาะลันตาใหญ่	๑	บ้านหัวแหลม	๑๓๐	-
เกาะลันตา	เกาะลันตาใหญ่	๗	บ้านสังกาอู้	๔๓๗	๒๒๖
เหนือคลอง	เกาะศรีบอยา	๓	บ้านมูตู	๘๒	๑๓๘
เหนือคลอง	เกาะศรีบอยา	๓	บ้านกลาโหม	๔๘	
เหนือคลอง	เกาะศรีบอยา	๓	บ้านโต๊ะบูหลง	๒๘๐	
เมืองกระบี่	อ่าวนาง	๘	บ้านแหลมตง	๑๔๒	๑๑๙
รวมทั้งสิ้น				**๔๓๐**	**๖๙๔**

๖.๕ ศาสนาและความเชื่อ

ชาวอูรักลาโว้ยเคยมีบรรพบุรุษเดียวกับชาวมอแกนและเป็นกลุ่มชาติพันธุ์ที่เร่ร่อนในทะเลมานาน พวกเขาใช้ภาษาอูรักลาโว้ยเป็นภาษาพูด พวกเขาเชื่อกันว่าเกาะลันตาเป็นสถานที่แรกที่ชาวอูรักลาโว้ยตั้งถิ่นฐาน เปรียบเสมือนเมืองหลวงของพวกเขาเลยทีเดียว แต่พวกเขาก็ยังอพยพเร่ร่อนอยู่เรื่อยๆ โดยโยกย้ายไปตามหมู่เกาะต่างๆ และตั้งถิ่นฐานที่เกาะนั้นๆ และกลับมาที่เดิม แต่ทุกกลุ่มยังคงมีความสัมพันธ์ไปมาหาสู่กันอยู่เสมอ ถือว่าเป็นสังคมเครือญาติใหญ่

สภาพประเด็นปัญหา

๑. ความมั่นคงด้านที่อยู่อาศัย

๑) ชุมชนหัวแหลม หมู่ที่ ๑ ตำบลเกาะลันตาใหญ่ อำเภอเกาะลันตา ประมาณ ๑๐ หลัง สร้างอยู่ชายทะเล ไม่มีเอกสารสิทธิ์ อยู่ในเขตกรมเจ้าท่า

๒) ชุมชนบ้านสังกาอู้ หมู่ที่ ๗ ตำบลเกาะลันตาใหญ่ อำเภอเกาะลันตา จำนวน ๓ แปลง ไม่สามารถทำการรังวัดเพื่อออกโฉนดที่ดินตามโครงการเดินสำรวจได้เนื่องจากอยู่ในเขตป่าไม้

๓) ชุมชนบ้านโต๊ะบาหลิว หมู่ที่ ๑ ตำบลศาลาด่าน อำเภอเกาะลันตา สภาพบ้านเรือนไม่มั่นคง เนื่องจากตั้งอยู่ในพื้นที่ป่าชายเลนฯ

๔) ชุมชนบ้านโต๊ะบุหลง หมู่ที่ ๓ ตำบลศรีบอยา อำเภอเหนือคลอง จำนวน ๓๐ หลัง สร้างบ้านในเขตป่าชายเลนของสำนักงานทรัพย์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ไม่มีกรรมสิทธิ์ในที่อยู่อาศัย

๕) ชุมชนบ้านติ่งไหร หมู่ที่ ๕ ตำบลเกาะศรีบอยา อำเภอเหนือคลอง จำนวน ๑๓ หลัง สร้างบ้านติดพื้นที่ในเขตเจ้าท่า

๖) ชุมชนบ้านแหลมตง หมู่ที่ ๘ ตำบลอ่าวนาง อำเภอเมืองกระบี่ จำนวน ๓๓ ครัวเรือน อาศัยอยู่บนที่ดินกรรมสิทธิ์ของนายร้าหิน ประมงกิจ (เสียชีวิตแล้ว) โดยนายร้าหิน ประมงกิจให้บุคคล จำนวน ๒ รายเช่าและนำไปจำนองค้ำประกันสัญญาหนี้เงินกู้ของ บ. พีพี ดอนรีสอร์ท กับ ธนาคารกรุงเทพ และสภาพที่อยู่อาศัยแออัดและหวั่นเกรงว่าจะถูกขับไล่ออกจากพื้นที่และปัจจุบันบริษัทดังกล่าวได้ชำระหนี้ให้ธนาคารหมดแล้ว

๒. ด้านที่ทำกิน/อาชีพ

๑) พื้นที่ซึ่งเคยประกอบอาชีพประมงดั้งเดิมของชาวเลทั้ง ๓ อำเภอ ไม่สามารถเข้าได้ เนื่องจากเป็นเขตอุทยานแห่งชาติ ซึ่งเป็นเขตห้ามหาสัตว์น้ำ ต้องออกเรือห่างจากชายฝั่งมาก มีความเดือดร้อนเรื่องต้นทุนน้ำมันราคาแพง

๒) เครื่องมือทำการประมงของชาวเลทั้ง ๓ อำเภอ ไม่ทันสมัย เนื่องจากมีทุนน้อย แต่ต้องแข่งขันกับเรืออวนขนาดใหญ่ของนายทุน

๓) ชาวเลทั้ง ๓ อำเภอ ถูกห้ามเข้าพื้นที่ซึ่งเดิมเคยอยู่อาศัยและสัญจรบริเวณชายหาด ภายหลังเมื่อเอกชนครอบครอง ถูกห้ามนำเรือมาจอดบริเวณชายหาดใกล้สถานประกอบการและที่อยู่อาศัยของนายทุน ทำให้เดือดร้อน ต้องออก มานอนในเรือไกลที่พัก เพื่อเฝ้าระวังทรัพย์สินสูญหาย

๔) ชาวเลบ้านสังกาอู้ หมู่ที่ ๗ ตำบลเกาะลันตาใหญ่ มีปัญหาเรือปูนที่เข้ามาจอดในพื้นที่ทำให้เกิดปัญหาในการประกอบอาชีพประมงของชาวเล

๖) ชาวเลทั้ง ๓ อำเภอ ปัจจุบันชาวเลบางกลุ่มหันมาประกอบอาชีพรับจ้างในสถานประกอบการ เช่น โรงแรม รีสอร์ท เรือรับจ้าง แต่ยังขาดทักษะในการให้บริการ

๗) ชาวเลบ้านแหลมตง หมู่ที่ ๘ ตำบลอ่าวนาง มีปัญหาในการจอดเรือบริเวณ หน้าหาดและพื้นที่ใช้สำหรับการซ่อมบำรุงเรือ เนื่องจากสถานประกอบการไม่อนุญาตให้ใช้พื้นที่และมีผู้ประกอบการใช้พื้นที่บริเวณชายหาด

๓. พื้นที่ทางจิตวิญญาณ พิธีกรรมและพื้นที่สุสาน

๒) สุสานบ้านหัวแหลม หมู่ที่ ๑ ตำบลเกาะลันตาใหญ่ เป็นที่ป่าชายเลน ไม่มีเอกสารอนุญาตให้ใช้ชาวเลเกรงจะมีการสั่งห้ามไม่ให้เข้าไปฝังศพในบริเวณดังกล่าว

๒) สุสานบ้านสังกาอู้ หมู่ที่ ๗ ตำบลเกาะลันตาใหญ่ บริเวณฝังศพเป็นพื้นที่ริมทะเลขนานกับชายหาด ไม่มีเอกสารสิทธิ์ ไม่มีแนวเขตที่แน่นอน ขณะนี้มีเอกชนแสดงสิทธ์และแจ้งแนวเขตเข้าไปในพื้นที่เปลวและทางขึ้นลง ทำให้มีพื้นที่ฝังศพน้อยลง และเดินขึ้นลงไปประกอบพิธีไม่สะดวก

๓) สุสานบ้านในไร่ หมู่ที่ ๑ ตำบลศาลาด่าน เป็นที่มีเอกสารสิทธิ์เป็นของเอกชน(ชาวเล) อนุญาตให้ชาวเลนำศพไปฝังมาเป็นเวลานาน

๔) สุสานบ้านคลองดาว /เปลวทุ่งยุง หมู่ที่ ๓ ตำบลศาลาด่าน เป็นที่ที่ได้รับการกันและอนุญาตให้ใช้เป็นที่สาธารณะ (สุสาน) แล้วขณะนี้ไม่สามารถเดินทางไปฝังศพทางบกได้เนื่องถูกปิดพื้นที่หมด ชาวเลต้องเดินทางฝังศพทางทะเลได้ทางเดียวและไม่สามารถ

๕) สุสานบ่อแหน (บ้านโหละดูหยง) หมู่ที่ ๕ ตำบลศาลาด่าน ชาวเลระบุว่าเดิมเป็นที่สาธารณะ แต่ขณะนี้มีเอกชนได้นำเสาปูนมาปักแสดงเขตแดนล้อมเปลว

๖) สุสานต้นโหนด /เปลวทุ่งนาก (บ้านหลังสอด) ตำบลเกาะลันตาน้อย พื้นที่เป็นที่สาธารณะ ในปัจจุบันชาวเลไม่นำศพไปฝังแล้ว แต่ในเดือน ๔ และเดือน ๕ ของทุกปี ชาวเลจะต้องเข้าไป

๗) สุสานบ้านแหลมตง หมู่ที่ ๘ ตำบลอ่าวนาง มีนายทุนทำรั้วลวดหนามแสดงความเป็นเจ้าของ มีแนวโน้มว่าจะไม่สามารถฝังศพได้และอาจมีการออกเอกสารสิทธิ์แล้ว

๔. น้ำสะอาดเพื่ออุปโภคและบริโภค

๑) ชาวเลบ้านสังกาอู้ หมู่ที่ ๗ ตำบลเกาะลันตาใหญ่ อำเภอเกาะลันตา ในฤดูแล้งไม่มีน้ำจืดเพื่ออุปโภคบริโภค เนื่องจากทั้งชุมชน ใช้น้ำจากบ่อดิน ซึ่งมีอยู่จำนวน ๒ บ่อ และในฤดูแล้งบ่อตื้นเขินไม่มีน้ำ

๒) ชาวเลบ้านโต๊ะบาหลิว หมู่ที่ ๑ ตำบลศาลาด่าน อำเภอเกาะลันตา ขาดแคลนน้ำเพื่ออุปโภคและบริโภคในช่วงฤดูแล้ง เนื่องจากน้ำประปาไม่เพียงพอ ชาวเลบ้านคลองดาว หมู่ที่ ๓ ตำบลศาลาด่าน อำเภอเกาะลันตา ใช้น้ำจากประปาหมู่บ้าน แต่ในช่วงฤดูแล้ง น้ำประปาไม่ไหล

๓) ชาวเลบ้านแหลมตง หมู่ที่ ๘ ตำบลอ่าวนาง อำเภอเมืองกระบี่ มีบ่อจำนวน ๔ บ่อ สามารถใช้ได้จำนวน ๒ บ่อ อีก ๒ บ่อไม่สามารถใช้ได้เนื่องจากไม่สะอาด ไม่เพียงพอในฤดูแล้ง บ่อน้ำตื้นเขิน และเป็นบ่อส่วนตัว ๑ บ่อ

๕. ระบบไฟฟ้า

๑) ชาวเลบ้านโต๊ะบาหลิว หมู่ที่ ๑ ตำบลศาลาด่าน อำเภอเกาะลันตา สร้างบ้านในพื้นที่ป่าชายเลน ไม่มีบ้านเลขที่ ไม่สามารถขอติดตั้งมิเตอร์ ปัจจุบันใช้ไฟจากหม้อแปลงชนิดพิเศษ ทำให้ต้องรับภาระค่าใช้จ่ายสูงกว่าปกติ

๒) ชาวเลบ้านแหลมตง หมู่ที่ ๘ ตำบลอ่าวนาง อำเภอเมืองกระบี่ มีไฟฟ้าใช้ทุกครัวเรือน ยกเว้นบ้านไม่มีบ้านเลขที่ ไม่สามารถขอติดตั้งมิเตอร์ จึงพ่วงไฟฟ้าของเพื่อนบ้าน ต้องรับภาระค่าใช้จ่ายสูงกว่าปกติ

๖. การคมนาคม (ถนน)

๑) ชาวเลบ้านในไร่ หมู่ที่ ๓ และชาวเลบ้านโต๊ะบาหลิว หมู่ที่ ๑ ตำบลศาลาด่าน อำเภอเกาะลันตา มีปัญหาเรื่องการเดินทางเพื่อนำศพไปฝัง ณ เปลวซึ่งเป็นที่เอกชน (เจ้าของที่ดินบริเวณที่ฝังเป็นชาวเลอนุญาตให้ใช้กันมาแต่อดีต) แต่ทางเข้าเปลว เป็นทางดินน้ำขัง ไม่สะดวกในการเดินทางเข้าไปประกอบพิธีกรรม

๒) ชาวเลบ้านแหลมตง หมู่ที่ ๘ ตำบลอ่าวนาง อำเภอเมืองกระบี่ ไม่สามารถใช้เส้นทางไปสุสานได้ (น้ำทะเลขึ้นเต็ม)

๗. การคมนาคม (เส้นทางหนีภัยสึนามิ)

ไม่สามารถใช้เส้นทางหนีภัยสึนามิของชุมชนได้เนื่องจากมีการก่อสร้างบ้านเบียดบังเส้นทางหนีภัยและบริเวณด้านหลังของหมู่บ้านเป็นพื้นที่ของเอกชน ซึ่งกั้นรั้วลวดหนามไว้ทำให้ไม่สามารถหนีภัยได้

๘. ด้านสาธารณสุข

๑) ด้านสุขภาพอนามัยโดยรวมชาวเลเกือบทุกพื้นที่ ขาดความเอาใจใส่ดูแลสุขภาพอนามัยของตนเอง บ้านเรือนและสภาพแวดล้อมชุมชนอย่างจริงจัง

๒) ชาวเลเกือบทุกชุมชนนิยมดื่มเหล้ากันเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะผู้ชายอัตราการติดเหล้าสูงขึ้น

๓) ชาวเลบ้านแหลมตง หมู่ที่ ๘ ตำบลอ่าวนาง อำเภอเมืองกระบี่ ไม่มีสถานพยาบาลในพื้นที่ มีค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลสูง

๔) ชาวเลทุกชุมชนทั้ง ๓ อำเภอ ในจังหวัดกระบี่ สร้างบ้านอยู่บริเวณชายฝั่งทะเล ในชุมชนมีขยะมูลฝอยกระจัดกระจายและไม่มีการกำจัดที่ถูกสุขลักษณะ

๕) ชาวเลบ้านโต๊ะบาหลิว หมู่ที่ ๑ ตำบลศาลาด่าน อำเภอเกาะลันตา ไม่สามารถสร้างห้องน้ำในครัวเรือนเนื่องจากพื้นที่จำกัด และขาดงบประมาณ ต้องถ่ายอุจจาระและปัสสาวะลงในทะเล

๖) ห้องส้วมในชุมชนบ้านโต๊ะบาหลิว หมู่ที่ ๑ ตำบลศาลาด่าน อำเภอเกาะลันตา มีห้องส้วมรวม ๒ ห้อง ไม่เพียงพอ และขาดน้ำจืดเพื่อใช้ชะล้าง อีกทั้งขาดการดูแลรักษาความสะอาด

๗) ชาวเลบ้านโต๊ะบุหลง หมู่ที่ ๓ ตำบลศรีบอยา อำเภอเหนือคลอง ไม่มีงบประมาณในการสร้างห้องน้ำในครัวเรือน จำเป็นต้องถ่ายอุจจาระ ในป่าชายเลนและทะเล

๘) ชาวเลบ้านแหลมตง หมู่ที่ ๘ ตำบล อ่าวนาง อำเภอเมืองกระบี่ ไม่สามารถสร้างห้องน้ำในครัวเรือนได้ เนื่องจากไม่มีงบประมาณและไม่มีพื้นที่ จึงต้องถ่ายอุจจาระบนภูเขาและริมทะเล

๙. การศึกษา

๑) ชาวเลทั้ง ๓ อำเภอให้ความสำคัญกับการศึกษาน้อย เกณฑ์การเรียนอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำและร้อยละของการศึกษาจนจบภาคบังคับ ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นน้อย ส่วนใหญ่เข้าศึกษาแค่ชั้น ป.๖ แล้วออกช่วยพ่อแม่ทำประมง

๒) ชาวเลทั้ง ๓ อำเภอ มีอัตราการขาดเรียนและออกกลางคัน ของเด็กชาวเลสูง

๓) ชาวเลทั้ง ๓ อำเภอ ไม่มีทุนสำหรับส่งบุตรเข้าเรียนในระดับสูง เนื่องจากมีรายได้น้อยและขาดแรงจูงใจในการให้เห็นความสำคัญต่อการศึกษา

๑๐. ภาษา

๑) ภาษาอูรักลาโว้ยที่ใช้ในการสื่อสารภายในกลุ่ม ขาดการสืบทอด เนื่องจากเด็กรุ่นหลังจะเขินอายและไม่กล้าพูดภาษาอูรักลาโว้ยในโรงเรียน ขาดความภาคภูมิใจในภาษาที่เป็นเอกลักษณ์ของกลุ่ม

๒) ชาวเลรุ่นปู่ย่า ตายาย ไม่สามารถอ่านเขียนภาษาไทยได้ และเขินอายไม่กล้าพูดภาษาไทย

๓) กระบวนการถ่ายทอดภาษาของชาวเลมีความยุ่งยาก เนื่องจากไม่มีตัวอักษร การอ่านหรือการออกเสียงจึงต้องเทียบเคียงกับอักษรไทย

๔) การถ่ายทอดจากรุ่นสู่รุ่นในระบบชั้นเรียนไม่มี เนื่องจากขาดผู้ทำหน้าที่ครูภูมิปัญญาจึงต้องถ่ายทอดกันในครอบครัวได้ทางเดียว

๑๑. วัฒนธรรมกลุ่มชน

๑) ชาวเลตามวัฒนธรรมดั่งเดิมนับถือผีบรรพบุรุษ และมีผู้นำทางจิตวิญญาณเรียกว่า “โต๊ะหมอ” โต๊ะหมอจึงเป็นศูนย์กลางทางวัฒนธรรมของกลุ่มชนแต่ในสภาวการณ์ปัจจุบัน ความเชื่อดังกล่าวกำลังคลี่คลายเนื่องจากมีการยอมรับนับถือความเป็นผู้นำของชุมชนผ่านการปกครองตามแนวทางของภาครัฐ

๒) การสืบทอดผู้นำทางจิตวิญญาณอาจจะขาดช่วง เนื่องจากปัจจุบัน โต๊ะหมออายุมาก และไม่มีโต๊ะหมอทุกชุนชน ชาวเลจึงจำเป็นต้องเดินทางมารวมกลุ่มกันประกอบพิธีกรรม ณ สถานที่ที่อยู่ของโต๊ะหมอ ซึ่งต้องใช้ เวลาและค่าใช้จ่ายสูง

๓) การเล่นรำมะนา ซึ่งเป็นการละเล่น ในพิธีกรรมต่างๆ ของกลุ่มอูรักลาโว้ย ปัจจุบันนักดนตรีมีอายุมาก ไม่มีการถ่ายทอดจากรุ่นสู่รุ่น อีกทั้งขาดงบประมาณในการจัดหาเครื่องดนตรี

๔) ขาดงบประมาณในการประกอบพิธีกรรมที่สำคัญ พิธีลอยเรือชาวเลเนื่องจาก อปท.ไม่สามารถอุดหนุนงบประมาณได้ ต้องให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องออกหนังสือรับรองวัฒนธรรมประเพณีของชาวเล

๑๒. ด้านความเข้มแข็งของชุมชน

๑) ในสภาวการณ์ปัจจุบันสังคมชาวเลมีการติดต่อกับสังคมภายนอกมากขึ้น ปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดเริ่มมีขึ้นในชุมชน

๒) ขาดโอกาสในการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการชุมชน ผ่านคณะกรรมการการปกครองส่วนท้องถิ่น องค์การบริหารส่วนตำบล เทศบาล ชาวเลทุกชุมชน

๓) ชาวเลไม่มีทักษะชีวิตครอบครัวด้านนิสัยการออม การประหยัด และการวางแผนการใช้จ่าย จึงทำให้ครอบครัวขาดคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น มีความเข้มแข็ง และขาดอำนาจการต่อรองในสังคมปัจจุบัน

๗.สถานการณ์ผู้ประสบปัญหาสังคม

๗.๑ ข้อมูลกลุ่มเป้าหมายระดับพื้นที่

ข้อมูลกลุ่มเป้าหมายระดับพื้นที่ เป็นการสำรวจข้อมูลสถานการณ์ทางสังคมของกลุ่มเป้าหมายต่างๆ ได้แก่ เด็ก สตรีและครอบครัว ผู้สูงอายุ คนพิการ/ไร้ที่พึ่ง กลุ่มผู้แสดงความสามารถ การค้ามนุษย์ การพัฒนาที่อยู่อาศัย/ผู้มีรายได้น้อยเยาวชน โดยใช้เครื่องมือแบบจัดเก็บข้อมูลผู้ประสบปัญหาทางสังคมรายครัวเรือน ในจังหวัดกระบี่ เก็บข้อมูลผู้ประสบปัญหาทางสังคมในทุกหมู่บ้าน และสำรวจผู้ที่ไม่ประสบปัญหาในกลุ่มเด็ก ผู้สูงอายุ คนพิการ โดยใช้ฐานข้อมูลผู้ลงทะเบียนเพื่อสวัสดิการแห่งรัฐ ประจำปี ๒๕๖๐ และข้อมูลผู้ประสบปัญหาสังคมอื่น ๆ ที่เห็นโดยประจักษ์ และประมวลผลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป เพื่อให้ทราบถึงสถานการณ์ของกลุ่มเป้าหมายต่างๆ ในพื้นที่ จังหวัดกระบี่ มีผลการสำรวจ ดังนี้

ภาพที่ ๒ แสดงสถิติข้อมูลฯครัวเรือน ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ขอรับบริการ และข้อมูลคนพิการที่จัดเก็บได้ของจังหวัดกระบี่ จำแนกรายอำเภอ

สถิติข้อมูลฯ

แสดงทั้งหมด

อำเภอ/เขต	ข้อมูลครัวเรือน	ข้อมูลส่วนบุคคลผู้ขอรับบริการ		ข้อมูลคนพิการ	
		ชาย	หญิง	ชาย	หญิง
คลองท่อม	3,524	3,590	4,320	44	21
ปลายพระยา	2,169	2,876	3,185	43	28
ลำทับ	1,906	1,898	2,002	0	0
อ่าวลึก	2,002	2,679	3,153	55	40
เกาะลันตา	2,028	2,730	3,028	49	25
เขาพนม	2,482	2,898	3,571	30	33
เมืองกระบี่	3,337	2,960	3,841	54	46
เหนือคลอง	3,087	3,226	4,169	56	44
รวม	**20,535**	**22,857**	**27,269**	**331**	**237**

จากภาพที่ ๒ แสดงให้เห็นข้อมูลจำนวนครัวเรือน และข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ขอรับบริการ และข้อมูลคนพิการที่จัดเก็บได้ ประจำปี ๒๕๖๓ โดยจำแนกเป็นรายอำเภอ ซึ่งข้อมูลครัวเรือนที่จัดเก็บได้ทั้งหมด คือ ๒๐,๕๓๕ ครัวเรือน และข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ขอรับบริการ รวม ๕๐,๑๒๖ คน เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย เป็นหญิง ๒๗,๒๖๙ คน และเป็นชาย จำนวน ๒๒,๘๕๗ คน สำหรับข้อมูลคนพิการที่จัดเก็บได้ทั้งสิ้น ๕๖๘ คน เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง เพศชาย จำนวน ๓๓๑ คน เพศหญิง จำนวน ๒๓๗ คน

ภาพที่ ๓ แสดงการจำแนกข้อมูลตามการลงทะเบียนขอรับบริการของรัฐประเภทผู้ลงทะเบียนรับสวัสดิการแห่งรัฐ

สถิติข้อมูลส่วนบุคคล

จำแนกตาม » **ผู้ลงทะเบียนรับสวัสดิการแห่งรัฐ**

ช่วงอายุ(ปี): ไม่ระบุ ถึงอายุ(ปี): ไม่ระบุ

ส่งออกรายงาน ไฟล์ PDF

อำเภอ/เขต	ชาย	หญิง
คลองท่อม	1,749	2,962
ปลายพระยา	1,032	1,649
ลำทับ	597	902
อ่าวลึก	1,292	1,907
เกาะลันตา	1,030	1,579
เขาพนม	1,198	2,312
เมืองกระบี่	1,878	2,804
เหนือคลอง	1,830	2,969
รวม	**10,606**	**17,084**

จากภาพที่ ๓ แสดงถึงสถิติของจำนวนข้อมูลที่จัดเก็บได้ กลุ่มเป้าหมายผู้ลงทะเบียนรับสวัสดิการแห่งรัฐของจังหวัดกระบี่ รวมทั้งสิ้น ๒๗,๖๙๐ คน เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย เพศหญิงจำนวน ๑๗,๐๘๔ คน เพศชาย ๑๐,๖๐๖ คน โดยอำเภอที่จัดเก็บข้อมูลได้มากที่สุดของกลุ่มผู้ลงทะเบียนเพื่อรับสวัสดิการแห่งรัฐ คือ อำเภอเหนือคลอง จำนวน ๔,๗๙๙ คนรองลงมาคืออำเภอคลองท่อม คือ ๔,๗๑๑ คน และอำเภอเมืองกระบี่ จำนวน ๔,๖๘๒ คน ตามลำดับ

ภาพที่ ๔ แสดงการจำแนกข้อมูลตามการลงทะเบียนขอรับบริการของรัฐประเภทผู้ลงทะเบียนขอรับสิทธิ์เงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด

อำเภอ/เขต	ชาย	หญิง
คลองท่อม	14	24
ปลายพระยา	15	38
ลำทับ	8	19
อ่าวลึก	10	34
เกาะลันตา	7	18
เขาพนม	27	46
เมืองกระบี่	14	65
เหนือคลอง	10	19
รวม	**105**	**263**

จากภาพที่ ๔ แสดงถึงสถิติของจำนวนข้อมูลที่จัดเก็บได้ กลุ่มเป้าหมายผู้ลงทะเบียนขอรับสิทธิ์เงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด รวมทั้งสิ้น ๓๖๘ คน เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย เพศหญิงจำนวน ๒๖๓ คน เพศชาย ๑๐๕ คน โดยอำเภอที่จัดเก็บข้อมูลของกลุ่มผู้ลงทะเบียนขอรับสิทธิ์เงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด ได้มากที่สุด คือ เมืองกระบี่ รองลงมาคือ อำเภอเขาพนม และอำเภอปลายพระยา ตามลำดับ

ภาพที่ ๕ แสดงการจำแนกข้อมูลตามการลงทะเบียนขอรับบริการของรัฐประเภทกลุ่มอื่นๆ เช่นผู้ที่ประสบปัญหาสังคมที่เห็นโดยประจักษ์ แต่ไม่ได้ลงทะเบียนขอรับสวัสดิการแห่งรัฐ

สถิติข้อมูลส่วนบุคคล
จำแนกตาม » **อื่นๆ**
ช่วงอายุ(ปี): ไม่ระบุ ถึงอายุ(ปี): ไม่ระบุ

ส่งออกรายงาน ไฟล์ PDF

อำเภอ/เขต	ชาย	หญิง
คลองท่อม	1,855	1,408
ปลายพระยา	1,841	1,518
ลำทับ	1,353	1,138
อ่าวลึก	1,382	1,240
เกาะลันตา	1,698	1,447
เขาพนม	1,677	1,226
เมืองกระบี่	1,078	1,013
เหนือคลอง	1,454	1,274
รวม	**12,338**	**10,264**

จากภาพที่ ๕ แสดงถึงสถิติของจำนวนข้อมูลที่จัดเก็บได้ กลุ่มเป้าหมายอื่น ๆเช่น ผู้ที่ประสบปัญหาสังคมที่เห็นโดยประจักษ์ แต่ไม่ได้ลงทะเบียนขอรับสวัสดิการแห่งรัฐ รวมทั้งสิ้น ๒๒,๖๐๖ คน เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง เพศชาย จำนวน ๑๒,๓๓๘ คน เพศหญิง จำนวน ๑๐,๒๖๔ คน โดยอำเภอที่จัดเก็บข้อมูลได้มากที่สุดของกลุ่มผู้อื่น ๆ คือ อำเภอปลายพระยา รองลงมาคือ อำเภอคลองท่อม และอำเภอเกาะลันตา ตามลำดับ

ตาราง ๔๓ ข้อมูลการสำรวจผู้ประสบปัญหาทางสังคมรายครัวเรือน (Social Map) จำแนกตามช่วงอายุ

จังหวัด	จำนวนช่วงอายุ ๐-๑๔	จำนวนช่วงอายุ ๑๕-๒๔	จำนวนช่วงอายุ ๒๕-๕๙	จำนวนช่วงอายุ ๖๐-๑๓๓	จำนวน ไม่ระบุ
กระบี่	๑๑๙	๑๘๙	๑,๘๒๕	๑,๐๓๑	๔

ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดกระบี่ และหน่วยงาน พม. One Home ในจังหวัดกระบี่บูรณาการดูแลสังคมและประชาชนในจังหวัดกระบี่ ในการช่วยเหลือสงเคราะห์ผู้ประสบปัญหาทางสังคม เพื่อช่วยเหลือกลุ่มเป้าหมายทางสังคมให้สามารถช่วยเหลือตนเอง มีคุณภาพชีวิตที่ดีและพึ่งพาตนเองได้ โดยภาคีเครือข่ายทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนการจัดสวัสดิการสังคม เพื่อช่วยเหลือผู้ประสบปัญหาหรืออยู่ในภาวะยากลำบากให้สามารถพึ่งพาและพัฒนาตนเองได้

ตาราง ๔๔ การให้ความช่วยเหลือเงินอุดหนุนสงเคราะห์ผู้ประสบปัญหาทางสังคมจังหวัดกระบี่ ปี ๒๕๖๓

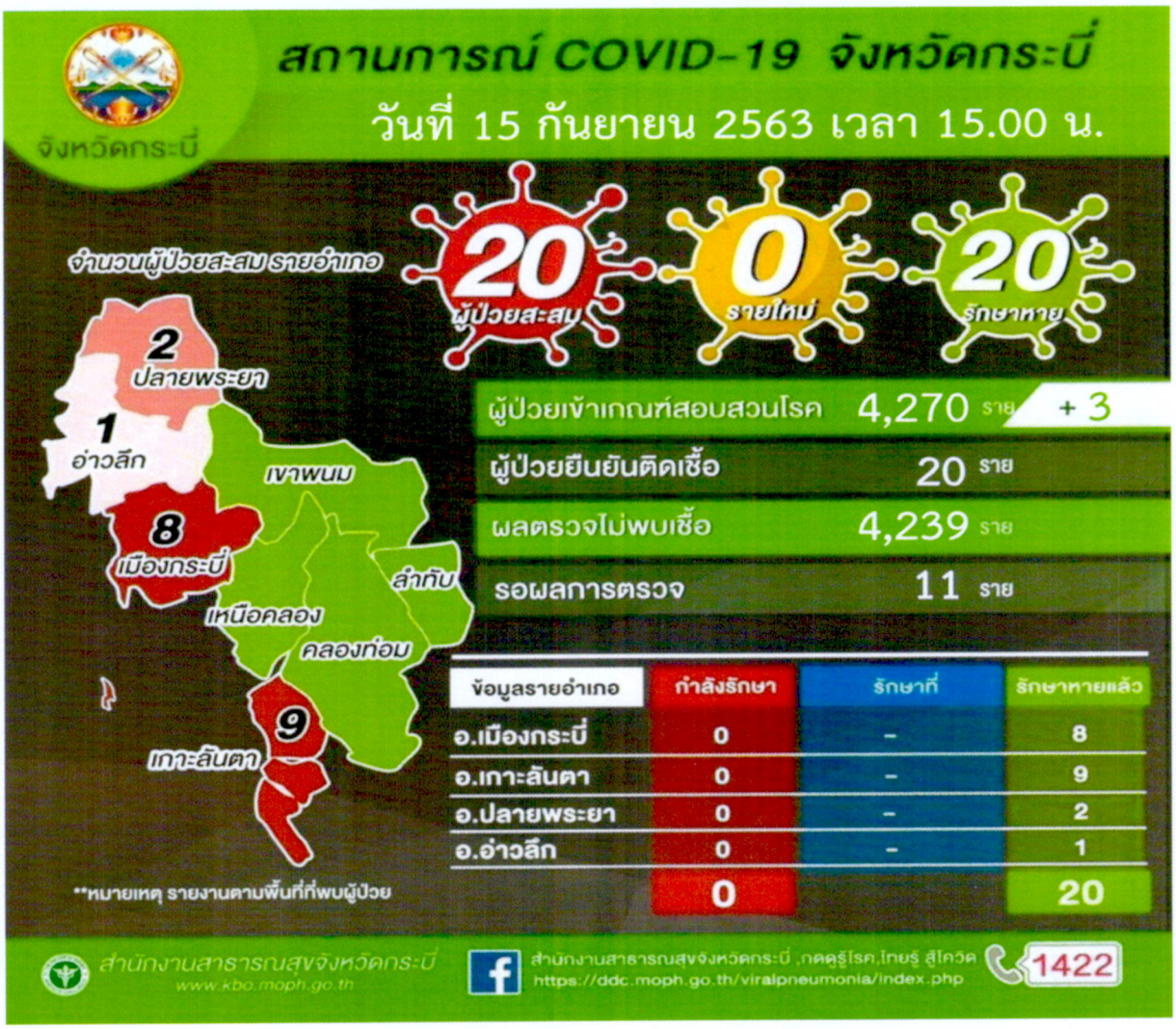
๓.๒ สถานการณ์ทางสังคมเชิงประเด็น

ที่	การให้ความช่วยเหลือ	จัดสรร	จำนวนผู้รับสงเคราะห์ (ราย)
๑.	เงินสงเคราะห์ผู้ประสบปัญหาทางสังคม กรณีฉุกเฉิน	๗๙๓,๐๐๐	๓๔๔
๒.	เงินสงเคราะห์เด็กในครอบครัวยากจน	๑,๘๘๖,๐๐๐	๘๒๗
๓.	เงินสงเคราะห์ฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ	๕๒๐,๐๐๐	๒๔๐
๔.	เงินสงเคราะห์ผู้สูงอายุในภาวะยากลำบาก	๔๐๐,๐๐๐	๒๐๐
๕.	เงินสงเคราะห์ผู้มีรายได้น้อยและผู้ไร้ที่พึ่ง	๒,๓๘๕,๐๐๐	๘๓๑
๖.	เงินสงเคราะห์ผู้ติดเชื้อเอดส์และครอบครัว	๑๐๐,๐๐๐	๕๐
๗.	เงินสงเคราะห์ด้านทุนประกอบอาชีพ	๔๐,๐๐๐	๘
	รวมทั้งสิ้น	๖,๑๒๔,๐๐๐	๒,๕๐๐

ที่มา : สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดกระบี่

๑) สถานการณ์การแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (Covid-๑๙) จังหวัดกระบี่
จำนวนผู้ติดเชื้อคงที่ จำนวน ๒๐ ราย มาตั้งแต่วันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๓
(ข้อมูล ณ วันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๖๓) ในพื้นที่ ๔ อำเภอ ได้แก่

๑) อำเภอเกาะลันตา จำนวน ๙ ราย
๒) อำเภอเมืองกระบี่ จำนวน ๘ ราย
๓) อำเภอปลายพระยา จำนวน ๒ ราย
๔) อำเภออ่าวลึก จำนวน ๑ ราย



การเฝ้าระวังและค้นหา COVID - ๑๙ ในประชากรกลุ่มเสี่ยง ในสถานที่เสี่ยง ส่งตรวจจำนวน ๔,๒๗๓ ราย โดยพบเชื้อทั้งหมด ๒๐ ราย ด้วยมาตรการป้องกันแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา(COVID-๑๙) ที่เข้มแข็งของจังหวัดกระบี่ โดยมีนายพันตำรวจโท หม่อมหลวงกิตติบดี ประวิตร ผู้ว่าราชการจังหวัดกระบี่ ไม่ว่าจะเป็นการปิดสถานบริการ สถานประกอบการสถานบันเทิง ผับ บาร์ ร้านคาราโอเกะ ร้านนวดโรงภาพยนตร์ สนามชนไก่ สถานออกกำลังกายสถานศึกษา ฯลฯ ส่งผลกระทบด้านเศรษฐกิจสังคม และคุณภาพชีวิตอย่างรุนแรง แบบเฉียบพลันรัฐบาลโดยกระทรวงต่างๆ

จึงมีมาตรการเร่งด่วนในการให้ความช่วยเหลือ ดังนี้

(๑) โครงการเราไม่ทิ้งกัน สำหรับอาชีพอิสระและแรงงานนอกระบบและลูกจ้างชั่วคราว

(๒) มาตรการช่วยเหลือกลุ่มแรงงานในประกันสังคม แก่ผู้ประกันตนตามมาตรา ๓๓

(๓) มาตรการเงินเยียวยาเกษตรกร ที่ขึ้นทะเบียนเกษตร

(๔) มาตรการเงินเยียวยากลุ่มเปราบาง ๓,๐๐๐ บาท ประกอบด้วย เด็กแรกเกิด – ๖ ปี,ผู้สูงอายุและคนพิการ

(๕) มาตรการช่วยเหลือคนถือบัตรคนจน

สำหรับกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ โดยทีม One Home จังหวัดกระบี่ มีมาตรการในการช่วยเหลือประชาชนผู้ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID -๑๙) โดยมีการดำเนินการแบ่งเป็น ๓ ระยะ ดังนี้

ระยะที่ ๑ ระยะการใช้มาตรการ lockdown เพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโนนา (COVID -๑๙) มีการดำเนินการ ดังนี้

๑.การจัดตั้งศูนย์บริการสถานการณ์การแพร่ระบาดโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID – ๑๙) เพื่อปฏิบัติหน้าที่ให้สอดคล้องกับศูนย์บริการสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID -๑๙) พม. ในการดำเนินการแก้ไขปัญหาหรือหาแนวทางให้การช่วยเหลือลุ่มเป้าหมายภารกิจหลักใน ๔ ด้าน (๑) ด้านสาธารณสุข (๒) ด้านเวชภัณฑ์ป้องกัน (๓) มาตรการป้องกัน (๔) ด้านมาตรการให้การช่วยเหลือเยียวยา

๒.แต่งตั้งคณะทำงานชุดปฏิบัติการในภาวะวิกฤตจากการแพร่ระบาดโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID -๑๙) โดยกระทรวง พม.รับผิดชอบด้านมาตรการให้ความช่วยเหลือเยียวยา

ระยะที่ ๒ ระยะผ่อนคลายมาตรการ Lockdown มีการผ่อนคลายให้ดำเนินกิจกรรมบางประเภทภายใต้ข้อจำกัดของการป้องกันและควบคุมการแพร่ระบาดของโรค อาทิ โรงแรมสนามบิน ร้านค้า ห้างสรรพสินค้า แต่ต้องดำเนินการตามข้อกำหนดอย่างเข้มงวด เช่น การควบคุมการเข้า - ออก เปิดให้ขายอาหารและเครื่องดื่มได้ แต่ต้องนำกลับไปทานที่บ้าน วัดอุณหภูมิ เว้นระยะห่าง เป็นต้น แต่อย่างไรก็ตามผลกระทบที่เกิดขึ้นทางเศรษฐกิจยังคงส่งผลให้เกิดความเดือนร้อนในเรื่องค่าใช้จ่าย รายได้ ค่าครองชีพ วิถีชีวิตและคุณภาพชีวิต และคุณภาพชีวิต มีการดำเนินการ ดังนี้

๑.แต่งตั้งคณะทำงานทีมโฆษก พม.จังหวัดกระบี่ เพื่อทำหน้าที่ติดตามข้อมูลผู้ประสบปัญหาทางสังคมที่ได้รับผลกระทบของการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID -๑๙) และการประชาสัมพันธ์ เผยแพร่นโยบายโครงการสำคัญ และผลการดำเนินงานโครงการ/กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับหน่วยงาน กระทรวง พม. ในพื้นที่จังหวัดกระบี่

๒.แต่งตั้งคณะทำงานลงพื้นที่เยี่ยมบ้านสอบข้อเท็จจริงผู้ประสบปัญหาทางสังคมที่ได้รับผลกระทบจากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรน่า (COVID – ๑๙)โดยแบ่งพื้นที่รับผิดชอบของหน่วยงาน One Home กำหนดรูปแบบการทำงานที่ชัดเจน พร้อมทั้งมีการประชุมเพื่อติดตามการดำเนินงาน

๓.ส่งข้อมูลให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) และอาสาสมัครพัฒนาสังคม (อพม.) ดำเนินการลำดับความสำคัญเร่งด่วนของครัวเรือนให้พิจารณาความสำคัญเร่งด่วนมากที่สุดไปถึงน้อยที่สุด

ระยะที่ ๓ ระยะผ่อนคลายให้ดำเนินกิจการบางอย่างได้ แต่ยังมีคงดำเนินตามมาตรการป้องกันการแพร่ระบาดโรคและการจัดระเบียบสังคม จนเข้าสู่ภาวะปกติ ดำเนินการวางแผนการช่วยเหลือฟื้นฟู เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตกลุ่มเป้าหมายสู่ความมั่นคงบนฐานข้อมูล โดยความร่วมมือจากทุกภาคส่วน

สำหรับกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ โดยทีม One Home จังหวัดกระบี่ มีมาตรการในการป้องกันและช่วยเหลือประชาชนผู้ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ โดยมีการดำเนินการ ดังนี้

๑.บูรณาการข้อมูล/ร่วมให้ความช่วยเหลือผู้ได้รับผลกระทบ และสำรวจและจัดเก็บข้อมูลผู้ประสบปัญหาทางสังคม ในกรณีได้รับผลกระทบจากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (Covid - ๑๙) เพื่อให้ความช่วยเหลือกลุ่มเปราะบาง โดยการสำรวจของ อพม.จำนวน ๒๘๘ ราย

๒.รายงานผู้ได้รับผลกระทบจากผลกระทบจากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (Covid - ๑๙) ตามโครงการเราไม่ทิ้งกัน ๔๐๙

๓. ลงพื้นที่และช่วยเหลือกลุ่มเป้าหมายได้รับผลกระทบจาก COVID - ๑๙ ให้การสงเคราะห์กลุ่มเปราะบาง ผู้ป่วยติดเตียง จำนวน ๑,๑๔๘ ราย

๔.ช่วยเหลือกรณีเดินทางกลับภูมิลำเนา จำนวน ๑๕ ราย

๕.การช่วยเหลือเงินสงเคราะห์กลุ่มเป้าหมายตามภารกิจ จำนวน ๕๔๑ ราย

๖. จัดทำหน้ากากอนามัยเพื่อจกจ่ายประชาชน สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ร่วมกับเครือข่าย อพม. จัดทำหน้ากาก จำนวน ๒,๒๕๐ ชิ้น กระทรวง พม. จัดส่งหน้ากากอนามัยเพื่อแจกจ่ายให้ประชาชน ๓๘๙ หมู่บ้านๆละ ๒๖ ชิ้น รวม ๑๐,๑๑๔ ชิ้น

๗.โครงการ พม.เราไม่ทิ้งกัน CSR (การเคหะแห่งชาติ

จัดทำอาหารกล่อง ครัวกลางร่วมกับชุมชน เพื่อแจกจ่ายให้กับประชาชน พื้นที่ตำบลแหลมสัก ๓ ชุมชน ได้แก่ ๑.ชุมชนทับตะวัน ๒.ชุมชนแหลมทอง ๓.ชุมชนทรายทอง จำนวน ๑,๐๐๐ กล่อง

๘.โครงการเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพเพื่อเพิ่มทางเลือกในการสร้างรายได้ตามแนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อป้องกันปัญหาการค้ามนุษย์และการถูกล่อลวง ๒ รุ่น พื้นที่ ต.ไสไทย และต.หนองทะเล อ.เมืองกระบี่ (อบรมการจัดทำหน้ากากอนามัยเพื่อป้องกันตนเองและการฝึกปฏิบัติ)

๙.บูรณาการการทำงานร่วมกับจังหวัดตรวจด่านคัดกรอง อำเภอเขาพนม และลำทับเพื่อช่วยจังหวัดปิดกั้นการเคลื่อนย้ายคนและการแพร่ระบาดของโรค

๑๐.ลงพื้นที่ตรวจสอบกำกับดูแลและติดตามการดำเนินงานการประกอบกิจการของสถานประกอบการให้เป็นไปตามมาตรการป้องกันโรค พื้นที่ ต.เขาดิน อ.เขาพนม จ.กระบี่

๒. สถานการณ์ปัญหาการค้ามนุษย์

การค้ามนุษย์เป็นปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติที่มีผลกระทบต่อความมั่นคงของประเทศถูกยกระดับให้เป็นปัญหาระหว่างประเทศ ที่ทุกประเทศให้ความสำคัญ และรณรงค์เพื่อแก้ปัญหามากขึ้น ซึ่งประเทศไทยถูกใช้ใน ๓ สถานะ คือ ประเทศต้นทาง ประเทศทางผ่าน และประเทศปลายทางของการค้ามนุษย์ การแก้ไขปัญหาการค้ามนุษย์ จึงกลายเป็นวาระแห่งชาติของไทย โดยรัฐบาลมุ่งมั่นเดินหน้าพัฒนากรอบกฎหมายที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งเพิ่มประสิทธิภาพของทุกภาคส่วน โดยมีเป้าหมายสำคัญเพื่อขจัดการค้ามนุษย์ทุกรูปแบบ และปกป้องคุ้มครองศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ตามหลักสิทธิมนุษยชน

จังหวัดกระบี่ เป็นจังหวัดที่มีกลุ่มแรงงานต่างชาติที่หลั่งไหลเข้ามาเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ เนื่องจากความต้องการของตลาดแรงงาน ประกอบกับจังหวัดกระบี่ มีการทำเกษตรกรรมทำสวนปาล์มน้ำมันและยางพารา โรงงาน และมีสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ มากมาย เป็นแหล่งเศรษฐกิจซึ่งสามารถสร้างรายได้ให้กับจังหวัด รวมทั้งปัจจุบันได้มีการพัฒนาจังหวัด อาทิ การคมนาคม การท่องเที่ยว เทคโนโลยีการสื่อสารต่างๆ เพื่อรองรับเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ทำให้สังคมมีการแข่งขันในด้านการดำเนินชีวิต จากการร่วมบูรณาการตรวจสอบของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องภายในจังหวัด ผลการคัดแยกผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ไม่เข้าข่ายผู้ตกเป็นเหยื่อจากการค้ามนุษย์ แต่มีความผิดตามพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.๒๕๒๒ ฐานเป็นบุคคลต่างด้าวเข้ามาและอยู่อาศัยในราชอาณาจักรโดยไม่ได้รับอนุญาต เมื่อเปรียบเทียบสถิติที่น่าจับตามองคืออาจก่อให้เกิดการเข้าไม่ถึงการบริการของรัฐ เช่น บริการด้านการศึกษา สาธารณสุข ด้านสวัสดิการ เป็นต้น ซึ่งล้วนเป็นปัจจัยที่ทำให้เกิดช่องว่างของรายได้และก่อให้เกิดความเหลื่อมล้ำทางสังคมมากขึ้น ผลที่ตามมาก็คือการเข้าสู่ขบวนการค้ามนุษย์ได้ จังหวัดกระบี่มี ๒ สถานะ คือ ทางผ่านและปลายทาง

- สถานะทางผ่าน คือ มีกลุ่มแรงงานต่างด้าวผ่านทางเพื่อไปจังหวัดอื่น
- สถานะปลายทาง คือ กลุ่มแรงงานที่เข้ามารับจ้างต่างๆ เช่น ก่อสร้าง ทำสวนยางพารา ทำสวนปาล์มแรงงานภาคประมง และ สถานประกอบการในแหล่งท่องเที่ยว

คนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานคงเหลือ ปี ๒๕๖๒ จังหวัดกระบี่มีแรงงานต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานคงเหลือในปี พ.ศ ๒๕๖๒ จำนวน ๑๔,๐๙๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๔.๓๒ จำนวนคดีแยกตามประเภทความผิดฐานค้ามนุษย์ ในปี ๒๕๖๐ และปี ๒๕๖๑ ไม่มีคดีมีจำนวนคดี ปี ๒๕๖๒ มีจำนวนคดี ๘ คดี แยกเป็น คดีที่เกี่ยวกับการแสวงหาประโยชน์จากการค้าประเวณี ๔ คดี และการผลิต หรือ เผยแพร่วัตถุหรือสื่อลามก ๔ คดี ผลจากการวิเคราะห์ระดับสถานการณ์การค้ามนุษย์ จากระบบฐานข้อมูลของประเทศไทยด้านการดำเนินคดีและการช่วยเหลือผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ (E-AHT) ผลการจัดระดับจังหวัดกระบี่เป็นพื้นที่ที่มีความเสี่ยงเล็กน้อย

สถานที่และกลุ่มเสี่ยงต่อการค้ามนุษย์

ตาราง ๔๕ แสดงจำนวนโรงแรม โรงงานอุตสาหกรรม เรือประมง สถานบริการ รายจังหวัดกระบี่ พ.ศ.๒๕๕๙-๒๕๖๒

ประเภทสถานประกอบการ	จำนวน
โรงแรม	๘๕๔ แห่ง
โรงงานอุตสาหกรรม	๕๓๒ แห่ง
เรือประมง	๑๑๖ ลำ
สถานบริการ	๙ แห่ง
รวม ๑,๕๑๑	คิดเป็นร้อยละ ๙.๐๙

ตาราง ๔๖ การบูรณาการตรวจร่วมเรือประมงและแรงงานประมง ปี ๒๕๖๓

วัน เดือนปี	จำนวนครั้ง	จำนวนเรือ	แรงงานไทย	แรงงานต่างด้าว	รวมแรงงาน	ผลการตรวจ
ตุลาคม	-	-	-	-	-	
พฤศจิกายน	๑	-	-	-	-	ไม่พบผู้กระทำความผิด
ธันวาคม	๑	-	-	-	-	ไม่พบผู้กระทำความผิด
มกราคม	-	-	-	-	-	
กุมภาพันธ์	-	-	-	-	-	
มีนาคม	๑	๖	๘๐	๑๓	๙๓	ไม่พบผู้กระทำความผิด
เมษายน	-	-	-	-	-	
พฤษภาคม	๑	๕	๑๑๓	๒๓	๑๓๘	ไม่พบผู้กระทำความผิด
มิถุนายน	๑	๖	๘๐	๑๓	๙๓	ไม่พบผู้กระทำความผิด
กรกฎาคม	๑	๕	๑๒๒	๑๔	๑๓๕	ไม่พบผู้กระทำความผิด
สิงหาคม	๑	๖	๑๐๗	๓๔	๑๔๑	ไม่พบผู้กระทำความผิด
กันยายน	-	-	-	-	-	
	๗	๒๘	๕๐๒	๙๗	๖๐๐	

บทบาทความสำคัญของหน่วยงานในจังหวัดกระบี่ในการปฏิบัติการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์

๑. ตำรวจภูธรจังหวัดกระบี่ ได้ทำการตรวจสอบสถานที่เสี่ยงต่างๆไม่ว่าจะเป็นสถานที่เสี่ยงต่อการแสวงหาประโยชน์จากการค้าประเวณี เช่น ร้านคาราโอเกะ สถานบริการ สถานบันเทิง โรงแรม รีสอร์ท ฯ สถานที่เสี่ยงต่อการแสวงหาประโยชน์ของการใช้แรงงาน เช่น โรงงานแปรรูปอาหารทะเล สถานประกอบการขนาดเล็ก เรือประมง แพปลา บ่อกุ้ง ฯ และการแสวงหาประโยชน์จากการนำเด็กมาขอทาน

๒. สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดกระบี่ การตรวจสถานบริการ/สถานประกอบการ/โรงงาน/เรือประมงสถานที่ที่ชาวต่างชาติเข้ามาท่องเที่ยวหรือประกอบอาชีพ เพื่อป้องกันปัญหาการค้ามนุษย์ในพื้นที่

๓. สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดกระบี่ เป็นศูนย์ปฏิบัติการป้องกันและปรามปรามการค้ามนุษย์จังหวัด มีการดำเนินการตรวจหอพัก ตรวจสถานประกอบการ ตรวจเรือประมง ตรวจโรงงานบูรณาการร่วมกับหน่วยงานในจังหวัด นอกจากนี้ยัง มีการจัดโครงการอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ แก่ สภาเด็กและเยาวชน กำนันผู้ใหญ่บ้าน และดำเนินการให้การคุ้มครองสวัสดิภาพผู้เสียหายในฐานะที่ตกเป็นเหยื่อจากการค้ามนุษย์ และพิจารณากำหนดค่าสินไหมทดแทนอันเนื่องมาจากการกระทำความผิดฐานค้ามนุษย์

๔. สำนักงานแรงงานจังหวัดกระบี่ จัดประชุมคณะกรรมการภายใต้ศูนย์ปฏิบัติการป้องกันการค้ามนุษย์ เพื่อจัดทำแผนปฏิบัติการฯ แผนตรวจบูรณาการฯ สร้างการรับรู้ให้กับแรงงานและสถานประกอบกิจการโดยแจกสื่อประชาสัมพันธ์เผยแพร่ผ่านกิจกรรมของหน่วยงานสังกัดกระทรวงแรงงานจังหวัดกระบี่ อบรมให้ความรู้เกี่ยวกับสถานการณ์การค้ามนุษย์ในจังหวัดกระบี่ การบังคับใช้แรงงานแรงงานเด็ก การค้ามนุษย์ด้านแรงงาน และกฎหมายคุ้มครองแรงงาน

๕. สำนักงานจัดหางานจังหวัดกระบี่ให้ความรู้ ความเข้าใจ ตรวจสอบ ปราบปราม คัดแยกกลุ่มเป้าหมาย ส่งเสริมอาชีพและการมีงานทำ ประชาสัมพันธ์และคอยกำกับดูแลการดำเนินการใบอนุญาตทำงานของแรงงานต่างด้าว

๖. สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดกระบี่ ตรวจคุ้มครองแรงงาน แรงงานเด็ก แรงงานบังคับในกิจกรรมกลุ่มเสี่ยงของจังหวัดกระบี่ โดยร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการและส่งพนักงานแรงงานไปร่วมปฏิบัติงานที่ศูนย์แจ้งเข้า - ออก เรือประมงจังหวัดกระบี่

๗. สำนักงานประชาสัมพันธ์จังหวัดกระบี่มีการผลิตและเผยแพร่การประชาสัมพันธ์ทางสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย ซึ่งก็จะเป็นการประชาสัมพันธ์ในภาพรวมตามนโยบายของรัฐบาลเรื่องของการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ กรณีที่มีการประชุมดำเนินการในเรื่องของการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ จะมีการพูดแทรกในรายการ เพื่อเผยแพร่ข่าว

๘. สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดกระบี่ มอบหมายให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ดำเนินการตรวจสถานประกอบการร้านคาราโอเกะ ร้านเกมส์สถานประกอบการภาพยนตร์และวีดิทัศน์ ในพื้นที่ตามความรับผิดชอบของระดับตำบล อำเภอ จังหวัดโดยดำเนินการตรวจสถานประกอบการก่อนออกใบอนุญาตประกอบกิจการ และการตรวจหลังออกใบอนุญาต

๙. ที่ทำการปกครองจังหวัดกระบี่ จังหวัดได้ดำเนินการตามนโยบายเร่งด่วนของรัฐบาลด้านการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ โดยการมีการจัดตั้งศูนย์บูรณาการและประสานการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ ระดับอำเภอทุกอำเภอ มีการดำเนินการตามข้อสั่งการของกระทรวงมหาดไทยในการแก้ปัญหาการค้ามนุษย์ อำเภอทุกอำเภอได้จัดประชุมชี้แจ้งทำความเข้าใจให้ข้าราชการ ผู้บริหารองค์กรส่วนท้องถิ่น กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ฯลฯ เกี่ยวกับนโยบายเร่งด่วนของรัฐบาลและกระทรวงมหาดไทย ด้านการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์

ชุดปฏิบัติการปราบปรามการค้ามนุษย์จังหวัดกระบี่ ได้สนธิกำลังร่วมกับทหาร ตำรวจ และสมาชิกอาสาสมัคร เข้าตรวจสอบพื้นที่ที่อาจเป็นที่พักพิงของกลุ่มขบวนการค้ามนุษย์ ในพื้นที่ชายทะเลเกาะแก่น และพื้นที่ป่าเขา

ชุดปฏิบัติการจัดระเบียบสังคมจังหวัด / อำเภอ ได้ดำเนินการตรวจสอบสถานประกอบการ สถานบริการ และสถานประกอบการที่มีลักษณะคล้ายสถานบริการ ร้านเกมส์ ร้านคาราโอเกะ ในพื้นที่อย่างต่อเนื่องเป็นประจำทุกเดือนๆ ละอย่างน้อย ๒ ครั้ง

ข้อเสนอแนะของ tip report ๒๐๑๙

๑.ประเทศไทยยังไม่สามารถขจัดปัญหาการค้ามนุษย์ได้ตามมาตราฐานขั้นต่ำ ของกฎหมายของสหรัฐอเมริกา แต่ได้เพิ่มความพยายามอย่างสำคัญในการแก้ไขปัญหาการค้ามนุษย์ ดังนั้น ประเทศไทยจึงยังถูกจัดระดับ อยู่ในระดับ tier ๒ เหมือนปีที่ผ่านมา

๒.ประเทศไทยได้ดำเนินงานที่สำคัญ แสดงให้เห็นถึงความพยายามที่เพิ่มขึ้น เช่น การกำหนดบทลงโทษเจ้าหน้าที่รัฐที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการค้ามนุษย์โดยการให้ออกจากราชการ นอกจากนี้ยังได้ดำเนินการคัดแยกและส่งต่อผู้เสียหายไปยังทีมสหวิชาชีพเป็นครั้งแรก ส่งผลให้สามารถคัดกรองผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ด้านแรงงานได้

มาตรการการดำเนินงานตามข้อสังเกตของจังหวัดกระบี่ ใน TIP report ๒๐๑๙

๑. การเพิ่มประสิทธิภาพการบังคับใช้กฎหมายและดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดฐานค้ามนุษย์

๒. มีคณะทำงานในการตรวจแรงงานในสถานประกอบการ และการตรวจแรงงานในเรือประมง โดยมีแรงงานจังหวัดเป็นผู้ประสานงาน

๓.มีการฝึกอบรมพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ และผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง ให้มีความพร้อมในการปฏิบัติงาน ซึ่งจังหวัดกระบี่ มีพนักงานเจ้าหน้าที่ โดยประมาณ ๑๐ คน

๔. มีคณะทำงานในการตรวจแรงงานในสถานประกอบการ

๕. มีการจัดให้ขึ้นทะเบียนแรงงานต่างด้าว

๖. มีการกวดขันจับกุมการกระทำความผิดด้านการค้ามนุษย์ ของ ตำรวจคนเข้าเมืองจังหวัดกระบี่ ตำรวจภูธรจังหวัด และที่ทำการปกครองจังหวัด

๗. ให้ความรู้ความเข้าใจในเรื่องการค้ามนุษย์แก่สื่อมวลชน เพื่อเป็นประโยชน์ในการเสนอข่าวที่ถูกต้อง

๘. มีการดำเนินการพิจารณาค่าสินไหมทดแทน ให้แก่ผู้เสียหาย และให้การคุ้มครองสวัสดิภาพ

๙. มีการนำล่ามชาวพม่า ๒ คน และกัมพูชา ๑ คน เข้ามามีส่วนช่วยในการร่วมตรวจแรงงานต่างด้าวตามเรือประมง หรือสถานประกอบกิจการ ทำให้การตรวจแรงงานมีประสิทธิภาพมากขึ้น

แนวทางการดำเนินงานต่อไป

กลไกในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้ามนุษย์ ซึ่งเน้นกระบวนการทำงานเชิงป้องกัน การให้ความรู้ รวมถึงการสร้างฐานข้อมูลเพื่อส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้บทเรียนการทำงานที่ผ่านมา แม้ว่าเป็นที่ยอมรับว่าปัญหาการค้ามนุษย์เป็นปัญหาที่นับวันจะยิ่งมีความซับซ้อนมากขึ้นทุกขณะ เพราะปัญหานี้เชื่อมโยงกับกระบวนการโลกาภิวัตน์ทางสังคม วัฒนธรรม และเศรษฐกิจอย่างปฏิเสธไม่ได้ ซึ่งสะท้อนให้เห็นอย่างชัดเจนในเรื่องของการค้ามนุษย์ข้ามชาติ ฉะนั้นการแก้ไขปัญหานี้ให้หมดสิ้นไปจึงเป็นไปได้ยาก แต่อย่างไรก็ตามเราก็จำเป็นต้องสร้างและพัฒนากลไกเพื่อแก้ไขปัญหาขึ้นอย่างไม่หยุดยั้ง เพื่อให้อย่างน้อยที่สุด เราจะได้คลี่คลายความรุนแรงของปัญหาให้ลดลงได้ สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดกระบี่ ในฐานะศูนย์ปฏิบัติการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์จังหวัด (ศปคม.จังหวัด) สรุปแนวทางการดำเนินงานต่อไป ดังนี้

๑. การสร้างความตระหนักให้กับประชาชนในการช่วยกันเฝ้าระวังการค้ามนุษย์

๒. ให้ความสำคัญและผลักดันมาตรการการป้องกันการดำเนินคดีการคุ้มครองช่วยเหลือและการพัฒนากลไกเชิงนโยบายและการขับเคลื่อนและการพัฒนาและบริหารข้อมูลอย่างมีประสิทธิผล

๓.ส่งเสริมและสนับสนุนให้ครอบครัวและชุมชนเป็นกลไกสำคัญในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้ามนุษย์/สร้างชุมชนเครือข่ายในการเฝ้าระวัง

๔. ส่งเสริมให้ประชาชนทุกกลุ่มเป้าหมายเข้าถึงบริการของรัฐอย่างเท่าเทียมและทั่วถึง

๕.ผลักดันการดำเนินการอย่างจริงจังเข้มงวดในการจัดการกับผู้กระทำผิดฐานค้ามนุษย์ และองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติกลุ่มผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งผู้ค้ามนุษย์และผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์

๖. ให้ความรู้ความเข้าใจแก่ประชาชนเพื่อป้องกันไม่ให้ถูกล่อลวงเข้าสู่กระบวนการค้ามนุษย์

๗.ให้ความรู้ความเข้าใจแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐ เช่น กำนัน ผู้ใหญ่บ้านหรือเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์

๓.สถานการณ์การแก้ไขปัญหาด้านที่อยู่อาศัยสำหรับผู้มีรายได้น้อย

สถานการณ์ด้านที่ดิน

จังหวัดกระบี่ มีพื้นที่ ๔,๗๐๙ ตารางกิโลเมตร โดยจัดแบ่งพื้นที่ตามลักษณะการใช้ประโยชน์เป็น **เขตป่าสงวนแห่งชาติ** จำนวน ๔๕ ป่า เนื้อที่ ๑,๔๑๕,๙๕๒ ไร่ ส่วนหนึ่งมอบให้สำนักงานปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตร (สปก.) เนื้อที่ ๕๖๐,๖๒๗ ไร่ คงเหลือพื้นที่ป่า ๘๕๕,๓๒๕ ไร่ **อุทยานแห่งชาติ** มีจำนวน ๔ แห่ง คือ อุทยานแห่งชาติเขาพนมเบญจา อุทยานแห่งชาติหาดนพรัตน์ธารา - หมู่เกาะพีพี อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะลันตา และอุทยานแห่งชาติธารโบกธรณี รวมเนื้อ ๔๒๒,๕๑๒ - ๐ - ๖๘ ไร่ **เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า** มี ๒ แห่ง คือ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าคลองพระยา และเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเขาประ - บางคราม รวมเนื้อที่ ๑๙๓,๙๘๘ ไร่ อยู่ในเขตท้องที่จังหวัดกระบี่ ๑๔๐,๑๘๘ ไร่ **เขตห้ามล่าสัตว์ป่า** จำนวน ๑ แห่ง ได้แก่ เขตห้ามล่าสัตว์ป่าทุ่งทะเลอยู่ในท้องที่ตำบลเกาะกลาง อำเภอเกาะลันตา เนื้อที่ ๓๐,๖๓๓ ไร่ **พื้นที่ป่าชายเลน** บริเวณริมฝั่งทะเลในพื้นที่ ๕ อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองกระบี่ อำเภออ่าวลึก อำเภอเหนือคลอง อำเภอคลองท่อม และอำเภอเกาะลันตา เนื้อที่ประมาณ ๒๒๑,๙๐๐ ไร่ **พื้นที่ป่าไม้** ของจังหวัดกระบี่ ปี พ.ศ.๒๕๕๒ มีเนื้อที่ป่าคงเหลือประมาณ ๖๐๙,๗๐๐ ไร่ หรือร้อยละ ๒๐.๓๒ ของเนื้อที่จังหวัด **พื้นที่ป่าโกงกาง** ขึ้นอยู่ค่อนข้างหนา มีเนื้อที่เป็น ๓๑% ของพื้นที่ป่าชายเลนทั้งหมดในจังหวัดกระบี่ หรือ ๕% ของประเทศไทย พื้นที่ติดทะเลและชายฝั่งประกอบด้วย ๕ อำเภอ คือ อำเภออ่าวลึก เมืองกระบี่ เหนือคลอง คลองท่อมและเกาะลันตา โดยมี ๒๔ ตำบล ๕๔ หมู่บ้าน ที่ได้รับผลกระทบ ส่วนที่เหลืออีก ๓ อำเภอ มีพื้นที่ทับซ้อน จากแนวเขตป่าสงวนแห่งชาติ เขตวนอุทยาน และป่าไม่ถาวร โดยมีการจำแนกการใช้ประโยชน์จากที่ดิน

ตารางที่ ๔๗ จำแนกตามการใช้ที่ดิน พ.ศ. ๒๕๕๕ – ๒๕๕๙ (ไร่ Rai)

ปี	เนื้อที่ทั้งหมด	เนื้อที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตร Agricultural landuse						เนื้อที่ใช้ประโยชน์นอกการเกษตร	พื้นที่ป่าไม้
		รวมยอด Total	ที่นา	ที่พืชไร่	ที่ไม้ผลและไม้ยืนต้น	ผักไม้ดอก	ที่อื่นๆ		
๒๕๕๕	๒,๙๔๒,๘๒๐	๑,๘๔๑,๒๐๙	๕,๙๐๔	-	๑,๗๗๗,๒๘๙	๕,๙๕๗	๕๒,๐๖๐	๔๘๖,๒๑๐	๖๑๕,๔๐๑
๒๕๕๖	๒,๙๔๒,๘๒๐	๑,๘๔๐,๙๙๙	๕,๘๗๔	-	๑,๗๗๗,๐๓๖	๕,๙๔๐	๕๒,๑๔๘	๕๔๒,๗๘๙	๕๕๙,๐๓๓
๒๕๕๗	๒,๙๔๒,๘๒๐	๑,๘๔๐,๓๙๔	๕,๘๔๘	-	๑,๗๗๖,๖๖๖	๕,๙๑๘	๕๑,๙๖๑	๕๕๓,๗๗๘	๕๔๘,๖๔๘
๒๕๕๘	๒,๙๔๒,๘๒๐	๑,๘๔๐,๓๑๔	๕,๘๔๗	-	๑,๗๗๖,๕๓๑	๖,๐๐๙	๕๑,๙๒๖	๕๕๐,๖๐๑	๕๕๑,๙๐๕
๒๕๕๙	๒,๙๔๒,๘๒๐	๑,๘๔๑,๐๐๗	๕,๘๖๑	-	๑,๗๗๗,๑๑๑	๖,๐๐๒	๕๒,๐๓๓	๕๕๐,๙๓๑	๕๕๐,๘๘๒
ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร									

สถานการณ์ที่อยู่อาศัยจังหวัดกระบี่

จังหวัดกระบี่ มีเขตการปกครองส่วนภูมิภาคแบ่งออกเป็น ๘ อำเภอ ๕๓ ตำบล ๓๘๙ หมู่บ้าน ๑ องค์การบริหารส่วนจังหวัด ๑ เทศบาลเมือง ๑๒ เทศบาลตำบล และ ๔๘ องค์การบริหารส่วนตำบล มีจำนวนประชากรรวม ๔๓๖,๒๖๘ คน รวม ๑๕๐,๔๕๔ ครัวเรือน พบผู้ประสบปัญหาประเภทที่อยู่อาศัยไม่มั่นคง ๕,๒๒๗ ครัวเรือน คิดเป็น ร้อยละ ๓.๔๗๔ ของจำนวนครัวเรือนทั้งหมดผู้ประสบปัญหาไม่มีที่ดินทำกินและที่อยู่อาศัย ๗,๙๖๔ ครัวเรือน คิดเป็น ร้อยละ ๕.๒๙๓ ของจำนวนครัวเรือนทั้งหมด

ตาราง ๔๘ จำแนกตามสภาพปัญหาประเภทที่อยู่อาศัยไม่มั่นคง

อำเภอ	จำนวนครัวเรือน (รวม)	จำนวนผู้ประสบปัญหาที่อยู่อาศัย/ที่มาของข้อมูล (ครัวเรือน)					ร้อยละของจำนวนครัวเรือนที่ประสบปัญหา
		ฐานข้อมูลทางสังคม (SDCKBI)	การเคหะฯ	Imap@home	สภาองค์กรชุมชน	รวม	
คลองท่อม	๒๒,๗๐๒	๒๕๙			๒๐๙	๔๖๘	๒.๐๖๑
ปลายพระยา	๑๑,๒๔๓	๓๓๕			๑๗๕	๕๑๐	๔.๕๓๖
ลำทับ	๗,๗๒๗	๑๗๒			๑๐๗	๒๗๙	๓.๖๑๑
อ่าวลึก	๑๗,๑๖๐	๔๓๓			๑๕๐	๕๘๓	๓.๓๙๗
เกาะลันตา	๑๐,๖๖๙	๒๗๔			๑๐๕	๓๗๙	๓.๕๕๒
เขาพนม	๑๖,๕๑๕	๒๖๑			๒๕๑	๕๑๒	๓.๑๐๐
เมืองกระบี่	๔๕,๕๔๖	๕๒๐			๙๙๔	๑,๕๑๔	๓.๓๒๔
เหนือคลอง	๑๘,๘๙๒	๗๑๕			๒๖๗	๙๘๒	๕.๑๙๘
รวม	๑๕๐,๔๕๔	๒,๙๖๙			๒,๒๕๘	๕,๒๒๗	๓.๔๗๔

ตารางที่ ๔๙ จำแนกตามสภาพปัญหาประเภทไม่มีที่ดินทำกินและที่อยู่อาศัย

อำเภอ	จำนวนครัวเรือน (รวม)	จำนวนผู้ประสบปัญหาที่อยู่อาศัย/ที่มาของข้อมูล (ครัวเรือน)					ร้อยละของจำนวนครัวเรือนที่ประสบปัญหา
		ฐานข้อมูลทางสังคม (SDCKBI)	การเคหะฯ	Imep @home	สภาองค์กรชุมชน	รวม	
คลองท่อม	๒๒,๗๐๒	๑,๐๔๔	๑๐	๑๑	๕๐๔	๑๖๐๙	๗.๐๘๗
ปลายพระยา	๑๑,๒๔๓	๗๘๐	๑	๑๗	๒๙๐	๑๐๘๘	๙.๖๗๗
ลำทับ	๗,๗๒๗	๓๑๓	๓	๑๘	๙๕	๔๒๙	๕.๕๕๒
อ่าวลึก	๑๗,๑๖๐	๗๖๗	๑๒	๗	๔๗๐	๑๒๕๖	๗.๓๑๙
เกาะลันตา	๑๐,๖๖๙	๓๔๐	-	๑๕	๓๕๐	๗๐๕	๖.๖๐๘
เขาพนม	๑๖,๕๑๕	๕๕๐	๔	๖	๑๐๕	๖๖๕	๔.๐๒๗
เมืองกระบี่	๔๕,๕๔๖	๔๐๒	๑๐๒	๑๖	๔๕๐	๙๗๐	๒.๑๓๐
เหนือคลอง	๑๘,๘๙๒	๗๐๐	๑๗	๕	๕๒๐	๑๒๔๒	๖.๕๗๔
รวม	๑๕๐,๔๕๔	๔,๘๙๖	๑๔๙	๙๕	๒๗๘๔	๗๙๖๔	๕.๒๙๓

ตารางที่ ๕๐ จำแนกตามประเภทของที่อยู่อาศัย ลักษณะของที่อยู่อาศัย

ลักษณะของที่อยู่อาศัย	รวม Total		ประเภทของที่อยู่อาศัย Type of living quarters				
	ครัวเรือน	ร้อยละ	บ้านเดี่ยว	ทาวน์เฮ้าส์/บ้านแฝด/ทาวน์โฮม	คอนโดมิเนียม/แมนชั่น	แฟลต/อพาร์ทเม้นท์/หอพัก	ตึกแถว/ห้องแถว/เรือนแถว
รวม	๑๐๒,๐๔๓	๑๐๐	๘๗,๖๒๕	๒,๕๙๓	๖๓	๗๖๙	๑๐,๙๙๔
ตึก	๗๓,๓๗๙	๗๑.๙	๖๐,๒๗๓	๒,๕๙๓	๖๓	๗๔๒	๙,๗๐๘
ไม้	๑๒,๑๑๓	๑๑.๙	๑๑,๗๖๖	-	-	๑๖	๓๓๑
ครึ่งตึกครึ่งไม้	๑๔,๖๗๙	๑๔.๔	๑๓,๗๑๓	-	-	๑๑	๙๕๕
ใช้วัสดุไม่ถาวรในท้องถิ่น	๖๗๑	๐.๖	๖๑๑	-	-	-	-
ใช้วัสดุใช้แล้ว	๔๒	๐	๔๒	-	-	-	-
อื่น ๆ	๑,๒๒๐	๑.๒	๑,๒๒๐	-	-	-	-

ที่มา: สำมะโนประชากรและเคหะ พ.ศ.๒๕๕๓ จังหวัดกระบี่ , สำนักงานสถิติแห่งชาติ

ตารางที่ ๕๑ จำแนกตามลักษณะการย้ายถิ่น และเขตการปกครอง

ลักษณะการย้ายถิ่น	ประชากร	ในเขตเทศบาล	นอกเขตเทศบาล
ยอดรวม	๓๖๒,๒๐๓	๕๒,๘๖๗	๓๐๙,๓๓๗
ผู้ที่อาศัยอยู่ในจังหวัดที่เกิดในพ.ศ. ๒๕๕๓	๒๙๙,๒๗๑	๓๗,๕๒๘	๒๖๑,๗๔๓
ไม่เคยย้ายถิ่นตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๔๘	๒๘๖,๒๖๖	๓๔,๗๘๑	๒๕๑,๔๘๕
ย้ายถิ่นตั้งแต่พ.ศ. ๒๕๔๘	๑๓,๐๐๕	๒,๗๔๗	๑๐,๒๕๗
ย้ายภายในจังหวัด	๔,๖๔๒	๘๕๗	๓,๗๘๕
ย้ายมาจากจังหวัดอื่น	๑,๒๓๘	๓๕๒	๘๘๗
ย้ายมาจากต่างประเทศ	๒๗	๘	๑๙
ไม่ทราบว่าย้ายมาจากไหน	๗,๐๙๘	๑,๕๓๑	๕,๕๖๗

ที่มา: สำมะโนประชากรและเคหะ พ.ศ.๒๕๕๓ จังหวัดกระบี่ , สำนักงานสถิติแห่งชาติ

สถานการณ์ที่อยู่อาศัยของกลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มผู้มีรายได้น้อยทั่วไป

จากการวิเคราะห์สถานการณ์ที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อยในปี ๒๕๖๐ โดยฝ่ายวิชาการพัฒนาที่อยู่อาศัย การเคหะแห่งชาติ พบว่า ความต้องการที่อยู่อาศัยส่วนใหญ่ของประเทศ ยังคงมาจากกลุ่มผู้มีรายได้น้อย โดยคาดการณ์ว่า กว่า ๘๐% ของความต้องการที่อยู่อาศัยปี ๒๕๖๐-๒๕๖๔ มาจากกลุ่มผู้มีรายได้ ครัวเรือนต่ำกว่า ๓๐,๐๐๐บาท/เดือน ซึ่งมีกำลังซื้อที่อยู่อาศัยในระดับราคาไม่เกินหน่วยละ ๑.๕ ล้านบาท ประกอบกับปัจจุบันที่อยู่อาศัยมีราคาสูงขึ้น ผู้มีรายได้น้อยถึงปานกลางบางส่วนยังไม่สามารถซื้อที่อยู่อาศัยได้ และจากข้อมูลการสำรวจ ภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน ปี ๒๕๕๔ – ๒๕๕๘ พบว่าจำนวนที่อยู่อาศัยประเภทค่าเช่ามีอัตราการเติบโตเฉลี่ยต่อปีประมาณร้อยละ ๑๐ ในขณะที่อัตราการเติบโตของที่อยู่อาศัย ประเภทมีกรรมสิทธิ์ในบ้านและที่ดินแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง มีอัตราลดลงเฉลี่ยต่อปีร้อยละ ๓ โดยการเคหะ แห่งชาติได้วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของระดับรายได้ครัวเรือนกับความสามารถในการรับภาระด้านที่อยู่อาศัยของ กลุ่มเป้าหมาย ในกลุ่มระดับรายได้น้อย (กลุ่มรายได้ ก. เช่าซื้อ และ ก. เช่า) มีความสามารถ ในการรับภาระด้านที่อยู่อาศัยอยู่ที่ร้อยละ ๑๕ ของรายได้ทั้งหมด/เดือน (Gross income) ซึ่งจะสามารถซื้อที่อยู่อาศัยในระดับราคา ต่ำกว่า ๗๐๐,๐๐๐ บาท โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ประมาณ ๔๕๐,๐๐๐ - ๕๐๐,๐๐๐ บาท และกลุ่มระดับรายได้ปานกลาง

กลุ่มผู้มีรายได้น้อยที่อาศัยอยู่ในชุมชนชายฝั่ง

สภาองค์กรชุมชนร่วมกับเครือข่ายประมงพื้นบ้านจังหวัดกระบี่ มีการสำรวจข้อมูลผู้ประสบปัญหาทางสังคมในเขตพื้นที่ชุมชนชายฝั่ง พบข้อมูลพื้นประสบปัญหาที่อยู่อาศัย ใน ๕ อำเภอประกอบด้วย อำเภออ่าวลึก ,เมืองกระบี่,เหนือคลอง,คลองท่อมและเกาะลันตา รวม ๒๔ ตำบล ๑๐๗ หมู่บ้าน ในจำนวน ๕๙ หมู่บ้าน ประชากรส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลามการประกอบอาชีพ ประมงชายฝั่ง รายได้ไม่แน่นอนขึ้นอยู่กับฤดูการ โดยต้นทุนที่ใช้ในการประกอบอาชีพ คือ เครื่องมือการทำประมงชายฝั่ง และค่าน้ำมันที่ใช้กับการเดินเรือ สภาพปัญหาสำคัญ คือ การขาดสิทธิในที่ดินทำกินและที่อยู่อาศัย สภาพบ้านเรือนทรุดโทรม วัสดุที่ใช้ในการสร้างที่อยู่อาศัยส่วนใหญ่ ทำจากไม้ รองลงมา อิฐและปูน การจัดการพื้นที่อยู่อาศัยขาดระบบการจัดการด้านสุขภาวะ ปัญหาขยะ ความต้องการด้านที่อยู่อาศัย ความมั่นคงในที่ดินทำกินและที่อยู่อาศัย เป็นอันดับแรก รองลงมา คือ การพัฒนาคุณภาพชีวิตที่เหมาะสมต่อวิถีชีวิต รวมถึงการจัดสภาพแวดล้อมในชุมชนที่เหมาะต่อการประกอบอาชีพและการจัดการทรัพยากรอย่างสมดุลเพื่อสร้างและพัฒนาที่อยู่อาศัยอย่างยั่งยืน

กลุ่มผู้สูงอายุ

สถานการณ์ผู้สูงอายุ พบว่า ผู้สูงอายุที่มีอายุตั้งแต่ ๖๐ ปีขึ้นไป ที่อาศัยอยู่จริงในจังหวัดกระบี่ ณ วันที่จัดเก็บข้อมูล มีจำนวนทั้งสิ้น ๔๑,๗๔๒ คน เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย กล่าวคือ เป็นเพศหญิง ๒๒,๔๕๗ คน เพศชาย ๑๙,๒๘๕ คน ส่วนใหญ่มีช่วงอายุระหว่าง ๖๐ – ๗๐ ปีบริบูรณ์ จำนวน ๒๒,๖๘๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๔.๓๕ ของผู้สูงอายุในจังหวัดกระบี่ทั้งหมด รองลงมาคือ ช่วงอายุระหว่าง ๗๐ – ๘๐ ปีบริบูรณ์ จำนวน ๑๒,๐๙๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๘.๙๗ และช่วงอายุระหว่าง ๘๐ – ๘๙ ปี มีจำนวน ๕,๙๒๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๑๘ ผู้สูงอายุส่วนใหญ่อาศัยอยู่ใน อ.ลำทับ คิดเป็นร้อยละ ๕๗.๕๒ รองลงมา คือ อ. เกาะลันตา คิดเป็นร้อยละ ๕๗.๒๖ และ อ.เมือง คิดเป็นร้อยละ ๕๖.๐๒ ตามลำดับสถานะความเป็นอยู่ของผู้สูงอายุ พบว่า ผู้สูงอายุที่มีปัญหาด้านสถานะความเป็นอยู่ มีจำนวน ๑,๘๙๔ คน เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย กล่าวคือ เพศหญิง ๑,๐๒๒ คน เพศชาย ๘๗๒ คน ส่วนใหญ่อยู่กับครอบครัวยากจน/ ยากลำบาก จำนวน ๑,๐๒๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๒.๔๖ รองลงมาคือที่อยู่อาศัยไม่มั่นคง/ สภาพที่อยู่อาศัยไม่เหมาะสมต่อการพักอาศัย จำนวน ๓๓๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๘๐ และดูแลบุคคลในครอบครัวที่เป็นเด็ก

กลุ่มคนพิการ

จากการสำรวจข้อมูลพบว่าเยาวชนพิการที่จดทะเบียน พบว่า มีจำนวน ๓๗๙ คน เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง กล่าวคือ เป็นเพศชาย จำนวน ๒๐๙ คน เพศหญิง ๑๗๐ คน ส่วนใหญ่ได้รับเบี้ยยังชีพแล้ว จำนวน ๓๗๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๙๘.๙๔ ส่วนเยาวชนพิการที่ไม่ได้รับเบี้ยยังชีพ มีจำนวน ๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๑.๐๖ ผู้สูงอายุ คนพิการฯ จำนวน ๒๙๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๗๐ เด็กพิการจดทะเบียนที่ได้รับเบี้ยยังชีพมากกว่าเด็กพิการจดทะเบียนที่ไม่ได้รับเบี้ยยังชีพ กล่าวคือ เด็กพิการจดทะเบียนที่ได้รับเบี้ยยังชีพ มีจำนวน ๖๕๙ คน คนวัยแรงงานพิการจดทะเบียนที่ได้ รับเบี้ยยังชีพ มีจำนวน ๒,๒๕๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๙๙.๒๑ ส่วนวัยแรงงานพิการจดทะเบียนที่ไม่ได้รับเบี้ยยังชีพ มีจำนวน ๑๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๗๙ ส่วนเด็กพิการจดทะเบียนที่ไม่ได้รับเบี้ยยังชีพ มีจำนวน ๑๑ คน พบว่ามีคนพิการที่มีฐานะยากจน มีสภาพที่อยู่อาศัยไม่มั่นคงปลอดภัยและไม่เหมาะสมกับสภาพความพิการ ต้องการปรับสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัย ให้เหมาะสมกับการดำรงชีวิตและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการรวมถึงการจัดให้มีที่อยู่อาศัยที่สามารถประกอบอาชีพได้

กลุ่มคนไร้ที่พึ่ง

ผู้สูงอายุที่ต้องดำรงชีพด้วยการเร่ร่อน ขอทาน พบว่ามีจำนวน ๑ คน เป็นเพศชาย อาศัยอยู่ในพื้นที่ตำบลเขาต่อ อ.ปลายพระยา จ.กระบี่ต้องการที่อยู่อาศัย ให้เหมาะสมกับการดำรงชีวิตและพัฒนาคุณภาพชีวิต รวมถึงการจัดให้มีที่อยู่อาศัยที่สามารถประกอบอาชีพได้เหมาะสมต่อการดำรงชีวิต

ตาราง ๕๒ **แสดงความต้องการด้านที่อยู่อาศัยของกลุ่มเป้าหมายต่างๆ**

ลำดับ	กลุ่มเป้าหมาย	ความต้องการต่อการพัฒนาทีอยู่อาศัย
๑	กลุ่มผู้มีรายได้น้อยทั่วไป	๑.ความมั่นคงในที่ดินทำกินและที่อยู่อาศัยรวมถึงการมีที่ดินที่พร้อมต่อการพัฒนา (Serviced land) สำหรับการพัฒนาโครงการ รวมทั้งที่ดินที่มีต้นทุนที่เหมาะสมเพื่อการพัฒนาที่อยู่อาศัย ๒.การมีที่อยู่อาศัยที่มั่นคงเหมาะสมตามวิถีชีวิตมีการพัฒนาสาธารณูปโภคอย่างเป็นระบบ ๓. การเข้าถึงสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัย
๒	กลุ่มผู้มีรายได้น้อยอาศัยอยู่ในชุมชนทางทะเลและชายฝั่ง	๑. สิทธิ์ในที่ดินทำกินและที่อยู่อาศัย ๒. การมีที่อยู่อาศัยที่มั่นคงเหมาะสม สามารถประกอบศาสนกิจ อาชีพตามวิถีชีวิต ๓. พัฒนาคุณภาพชีวิตที่สอดคล้องตามบริบทชุมชน ๔. จัดสภาพแวดล้อมในชุมชนที่เหมาะต่อการอยู่อาศัย ๕. การจัดการทรัพยากรอย่างสมดุลตามวิถีชุมชน ๖. การเข้าถึงสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัย
๓	กลุ่มผู้สูงอายุ	๑. อยู่กับครอบครัวและสภาพแวดล้อมเดิม ๒. การปรับปรุงที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมต่อการใช้ชีวิต ๓. มีที่อยู่อาศัยที่มั่นคง ปลอดภัย
๔	กลุ่มคนพิการ	๑. ต้องการอยู่กับครอบครัวและสภาพแวดล้อมเดิม เพียงแต่มีการปรับปรุงที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับสภาพความพิการ ๒. สิ่งอำนวยความสะดวกในการดำรงชีวิต ๓. การมีที่อยู่อาศัยที่มั่นคงเหมาะสม สามารถประกอบอาชีพ/ศาสนกิจได้
๕	กลุ่มคนไร้ที่พึ่ง	ต้องการที่อยู่อาศัยเป็นสัดส่วนของตนเอง ใกล้แหล่งงาน สถานที่ประกอบ อาชีพ มีสิทธิและเข้าถึงบริการของรัฐ มีงานทำ มีรายได้

การดำเนินงานด้านการพัฒนาที่อยู่อาศัยผู้มีรายได้น้อย (เมือง/ชนบท)

แผนงาน/โครงการ/แนวทางการดำเนินการ/หน่วยงานรับผิดชอบ	ผลการดำเนินการ
๑.โครงการปรับสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวกของผู้สูงอายุให้เหมาะสมและปลอดภัยผู้สูงอายุมีที่อยู่อาศัยที่ดีขึ้น สามารถดำรงชีวิตประจำวันได้อย่างปลอดภัยจากการซ่อมแซมปรับปรุงสภาพแวดล้อมมากขึ้นสร้างการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนและหน่วยงานในภาคราชการและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุแนวทางการพัฒนาต่อยอดการดำเนินงานในปัจจุบันและอนาคต การบูรณาการงบประมาณกับพื้นที่ภาคประชาชน หรือการรับบริจาค เพื่อให้บ้านที่ได้รับการซ่อมแซมมีความมั่นคงมากขึ้น	โครงการปรับปรุงซ่อมแซมที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมให้แก่ผู้สูงอายุจำนวน ๔๖ หลัง โดยเป็นงบประมาณของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด จำนวน ๓๘ หลัง หลังละไม่เกิน ๔๐,๐๐๐ บาท (สี่หมื่นบาทถ้วน) เพื่อให้ผู้สูงอายุจังหวัดกระบี่ได้รับการปรับสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม มีที่อยู่อาศัยที่แข็งแรง ปลอดภัยในการใช้ชีวิตประจำวันมากขึ้นโดยได้รับการจัดสรรงบประมาณจากกรมกิจการผู้สูงอายุ เป็นเงินทั้งสิ้น รวมเป็นเงิน ๘๕๓,๕๑๐.- บาท และบูรณาการร่วมกับศูนย์พัฒนาการจัดสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุภูเก็ต จำนวน ๘ หลัง เป็นเงิน ๓๐๐,๑๐๕บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น **๑,๑๕๔,๖๑๕**บาท ๑. อ.เมืองกระบี่ ต.ไสไทย ๖ ราย ต.คลองประสงค์ ๑ ราย ๒. อ.เหนือคลอง ต.เกาะศรีบอยา ๓ ราย ๓. อ.อ่าวลึก ต.แหลมสัก ๑๖ ราย ต.บ้านกลาง ๒ ราย ต.อ่าวลึกใต้ ๓ ราย ๔. อ.เขาพนมต.สินปุน ๑ ราย ๕. อ.ปลายพระยา ต.ปลายพระยา ๑๐ ราย ต.คีรีวง ๑ ราย ๖. อ.ลำทับ ต.ดินแดง ๓ ราย
๒.ปรับปรุงซ่อมแซมที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อมแก่คนพิการ เพื่อสนับสนุนให้คนพิการสามารถดำรงชีวิตและปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวันในที่อยู่อาศัยได้โดยสะดวก มีความมั่นคงปลอดภัยและถูกสุขอนามัยโดยศูนย์บริการคนพิการทั่วไปให้บริการข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์สวัสดิการ และความช่วยเหลือตามที่คนพิการร้องขอ รวมทั้งการให้คำปรึกษาหรือช่วยดำเนินการเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์แก่คนพิการได้โดยในการปรับปรุงซ่อมแซมที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อมแก่คนพิการ จะคัดเลือกจากผู้ที่มีฐานะยากจน และไม่มีรายได้เพียงพอที่จะ	ดำเนินการปรับปรุงซ่อมแซมที่อยู่อาศัยและภาพแวดล้อมแก่คนพิการ หลังละ ๒๐,๐๐๐.- บาท ดังนี้ ๑. งบดำเนินงาน (สป.พม.) อนุมัติงบประมาณสนับสนุนจำนวน ๔ ราย เป็นเงิน ๘๐,๐๐๐.- บาท ดังนี้ ๑.๑ ต.สินปุน อ.เขาพนม ๑ ราย ๑.๒ ต.เกาะศรีบอยา อ.เหนือคลอง๓ ราย ๒.งบกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ (ศูนย์บริการคนพิการคนพิการจังหวัดกระบี่)จำนวน ๘ ราย เป็นเงิน๑๓๒,๗๗๔บาท ดังนี้ ๒.๑ ต.คลองท่อมเหนือ อ.คลองท่อม๓ ราย ๒.๒ ต.ดินแดง อ.ลำทับ ๓ ราย ๒.๓ ต.อ่าวลึกใต้ อ.อ่าวลึก ๒ ราย

ปรับปรุงที่อยู่อาศัย ไม่ยุ่งเกี่ยวยาเสพติด ขยันหมั่นเพียรในการประกอบอาชีพ และมีจิตสาธารณะช่วยเหลืองานในชุมชน/สังคม โดยได้รับความร่วมมือจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และกำนัน/ผู้ใหญ่บ้าน รวมถึงเพื่อนบ้านในการช่วยกันซ่อมแซมบ้านให้ปลอดภัยในการใช้ชีวิตประจำวัน	๓. งบกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ สนับสนุนให้ศูนย์บริการคนพิการทั่วไป จำนวน ๒๒ ราย เป็นเงิน ๔๔๐,๐๐๐.- บาท ดังนี้ ๓.๑ อ.เมืองกระบี่ ตำบลอ่าวนาง ๓ ราย ตำบลไสไทย ๗ ราย ๓.๒ อำเภอคลองท่อม ต.ห้วยน้ำขาว ๑๐ ราย ๓.๓ อ.เขาพนม ต.สินปุน ๒ ราย
๓. โครงการบ้านมั่นคงเมืองและชนบท ภายใต้การสนับสนุนจากสถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน (องค์การมหาชน)กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์	๑. ในพื้นที่จังหวัดกระบี่ มีการดำเนินโครงการบ้านมั่นคงเมือง ใน ๒ อำเภอ ๒ เมือง รวม ๔ โครงการ ผู้รับประโยชน์ ๔๔๔ ครัวเรือน งบประมาณรวม ๑๙,๒๒๕,๒๓๓ บาท รายละเอียดดังนี้ ๑) ต.ปลายพระยา ๕๔ ครัวเรือน งบประมาณ ๓,๑๖๕,๕๐๐ บาท (ปิดโครงการ) ๒) ต.แหลมสัก จำนวน ๓ ชุมชน รวม ๓๙๑ ครัวเรือน งบประมาณ ๑๖,๐๕๙,๗๓๓ บาท - บ้านทรายทอง ๑๕๘ ครัวเรือน งบประมาณ ๖,๔๗๙,๙๑๑ บาท (ดำเนินการ) - บ้านแหลมทอง ๑๒๖ ครัวเรือน งบประมาณ ๕,๑๘๙,๙๑๑ บาท (ดำเนินการ) - ชุมชนทับตะวัน ๑๐๖ ครัวเรือน งบประมาณ ๔,๓๘๙,๙๑๑ บาท (ดำเนินการ)
๔. โครงการบ้านพอเพียงชนบท ภายใต้การสนับสนุนจากสถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน (องค์การมหาชน) กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์	ดำเนินการขับเคลื่อนโครงการบ้านพอเพียงชนบทประจำปี ๒๕๖๓ จำนวน ๑๒ ตำบล ๑๘๕ ครัวเรือน งบประมาณ ๓,๕๑๕,๐๐๐ บาท ในพื้นที่ ดังนี้ ๑. อบต.คีรีวง ๓๐ ครัวเรือน ๒. อบต.สินปุน ๒๘ ครัวเรือน ๓. อบต.หน้าเขา ๒๙ ครัวเรือน ๔. อบต.พรุเตียว ๒๘ ครัวเรือน ๕. อบต.โคกหาร ๑๐ ครัวเรือน ๖. อบต.อ่าวลึกเหนือ ๑๐ ครัวเรือน ๗. ทต.อ่าวลึกใต้ ๑๐ ครัวเรือน ๘. ทต.เหนือคลอง ๑๐ ครัวเรือน ๙. อบต. ตำบลห้วยยูง ๑๐ ครัวเรือน ๑๐. ทต.คลองพน ๕ ครัวเรือน ๑๑. อบต.คลองท่อมเหนือ ๕ ครัวเรือน ๑๒. อบต.ทุ่งไทรทอง ๑๐ ครัวเรือน

บทที่ ๔ ข้อเสนอแนะ

๔.๑ สถานการณ์ทางสังคมที่น่าห่วงใยของจังหวัดกระบี่

๑.แรงงานในระบบ ที่มีสัดส่วนคนว่างงานอาจมีมากขึ้น เนื่องจากภาวะเลิกจ้าง หรือเจ้าของสถานประกอบการไม่สามารถแบกรับภาระการจ้างงานได้ บางสถานประกอบการประกาศขายกิจการ เลิกกิจการ

๒.ปัญหาครอบครัว โดยเฉพาะปัญหาความรุนแรงในครอบครัว อาจมีเพิ่มขึ้น เนื่องจากภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ คนมีความเครียดจากภาวะตกงานขาดรายได้และมีหนี้สิน

๓.ปัญหาที่ต้องเฝ้าระวังเมื่อเข้าสู่สังคมสูงวัย โดยเฉพาะในกลุ่มผู้สูงอายุที่อาศัยอยู่ตามลำพัง ซึ่งอาจจะได้รับผลกระทบเรื่องรายได้เพิ่มมากขึ้น เนื่องจากภาวะเศรษฐกิจของจังหวัดที่ยังไม่ดีขึ้น และประเด็นที่ต้องเฝ้าระวังที่สำคัญ คือเรื่องสุขภาวะทางด้านร่างกาย

๔.ปัญหายาเสพติด ยังคงเป็นเรื่องที่ต้องเฝ้าระวัง เนื่องจากจังหวัดกระบี่มีสถานการณ์การจับกุมปีงบประมาณ ๒๕๖๒ เพิ่มขึ้นจากปีงบประมาณ ๒๕๖๑ ประกอบกับภาวะความเครียด ประชาชนในจังหวัดอาจเป็นสาเหตุให้มีการเสพ และค้ามากขึ้น อาจนำไปสู่ปัญหาครอบครัวและปัญหาอาชญากรรมในที่สุด

๔.๒ ข้อเสนอแนะในการป้องกันแก้ไขปัญหาสังคมในระดับจังหวัด

๑.ปัญหาด้านเศรษฐกิจ ควรส่งเสริมให้ความรู้/ฝึกอบรมด้านอาชีพให้กับครอบครัวผู้มีรายได้น้อยให้ตรงกับความต้องการของตลาดอย่างต่อเนื่อง ส่งเสริมอาชีพ และสร้างอาชีพเสริม เพื่อเพิ่มรายได้ในครัวเรือนที่ยั่งยืน รวมถึงการส่งเสริมอาชีพที่มีเอกลักษณ์และทันสมัยที่ประชาชนสามารถดำเนินการต่อยอดได้ด้วยตนเองและส่งเสริมการตลาด หาตลาดรองรับสินค้า/บริการ

๒.ต้องการความช่วยเหลือสนับสนุนด้านที่อยู่อาศัยให้กับครอบครัว ผู้มีรายได้น้อยหรือผู้ยากไร้ซึ่งมีที่อยู่อาศัยไม่มั่นคง หรือสภาพที่อยู่อาศัยไม่เหมาะสมต่อการพักอาศัย

๓.ควรให้ความช่วยเหลือผู้ประสบปัญหาทางสังคมอย่างทั่วถึง รวมทั้งส่งต่อให้หน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและภาคเอกชนที่มีอำนาจหน้าที่ในการจัดสวัสดิการสังคมตามกฎหมาย

๔.ควรดำเนินการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมและสนับสนุนงานด้านพัฒนาสังคมหรือแก้ไขปัญหาสังคม

๕.ส่งเสริมให้ประชาชนตระหนักถึงการใช้ชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียง หรือการปลูกพืชที่จำเป็นต้องใช้ในการประกอบอาหารในชีวิตประจำวัน

๖.ควรเสริมสร้างความเข้มแข็งของสถาบันครอบครัว โดยเน้นด้านเศรษฐกิจในครัวเรือนโดยขับเคลื่อนงานด้วยกระบวนการบูรณาการหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม และผลักดันให้เกิดองค์กรภาคประชาชนขึ้นในชุมชนทุกแห่ง ในการทำหน้าที่ในการส่งเสริมความเข้มแข็งของสถาบันครอบครัวในแต่ละพื้นที่ เช่น กองทุนสวัสดิการชุมชน ศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชนให้มีความเข้มแข็ง

๔.๓ ข้อเสนอแนะการจัดทำรายงานสถานการณ์ทางสังคม

เพื่อให้การนำรายงานสถานการณ์ทางสังคมจังหวัด สู่การปฏิบัติเป็นประโยชน์และมีประสิทธิภาพ จึงควรกำหนดแนวทางการดำเนินงานโดยการประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการนำรายงานสถานการณ์ทางสังคมจังหวัด ไปดำเนินการกำหนดให้มีการจัดทำแผนงานโครงการ กิจกรรม กำหนดกลไกการบริหารจัดการ การส่งเสริมสนับสนุนงบประมาณและการติดตามประเมินผล ดังต่อไปนี้

๑.ประสานหน่วยงานต่างๆ เพื่อดำเนินการจัดส่งรายงานสถานการณ์ทางสังคมจังหวัดให้กับหน่วยงานระดับจังหวัด หน่วยงานสังกัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ในจังหวัด

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรภาคเอกชนและภาคประชาสังคม เพื่อใช้เป็นประโยชน์ในการกำหนดนโยบายมาตรการและแผนงานโครงการสำหรับป้องกันและแก้ไขสถานการณ์ทางสังคมที่เกิดขึ้น

๒.การจัดทำแผนงาน โครงการ กิจกรรม โดยใช้ข้อมูลจากรายงานสถานการณ์ทางสังคมจังหวัด เพื่อจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ในระดับจังหวัด จัดทำแผนงาน โครงการ และกิจกรรมด้านการพัฒนาสังคมและพัฒนาคุณภาพชีวิต ให้เป็นไปตามแนวนโยบายของกระทรวงฯ และนโยบายของจังหวัด

๓.กลไกการบริหารจัดการ คณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมจังหวัด เป็นกลไกในการบริหารจัดการ เพื่อนำรายงานสถานการณ์ทางสังคมจังหวัดไปใช้ประโยชน์ โดยมอบหมายให้หน่วยงานภาครัฐ นำไปใช้ประกอบการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำไปใช้ประกอบการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น แผนปฏิบัติการแก้ไขปัญหาสังคมจังหวัด แผนงานและโครงการอื่น ๆ

๔.การส่งเสริมสนับสนุนงบประมาณ องค์การสวัสดิการสังคม ซึ่งประกอบด้วย หน่วยงานภาครัฐ องค์กรสาธารณประโยชน์ และองค์กรสวัสดิการชุมชน ที่ต้องการเสนอโครงการขอรับการสนับสนุนจากกองทุนคุ้มครองเด็ก กองทุนส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม และกองทุนผู้สูงอายุ จะต้องใช้ข้อมูลรายงานสถานการณ์ทางสังคมจังหวัดประกอบการจัดทำโครงการ/กิจกรรม

๕.การเผยแพร่รายงานสถานการณ์ทางสังคม เพื่อให้เกิดการรับรู้ต่อสาธารณะ บุคลากรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งความร่วมมือในการนำการขับเคลื่อนรายงานสถานการณ์ทางสังคมจังหวัดสู่การปฏิบัติ มีความจำเป็นที่ต้องมีการประชาสัมพันธ์เผยแพร่ให้ภาคส่วนต่าง ๆ ได้รับทราบและนำไปสู่การปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง

บรรณานุกรม

สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดกระบี่.แผนผู้สูงอายุ รายงานสถานการณ์เด็กและเยาวชน ๒๕๖๒ ยุทธศาสตร์ครอบครัวจังหวัดกระบี่.

กองมาตรฐานการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์.(๒๕๖๒) รายงานความมั่นคงของมนุษย์ ประเทศไทย ปี ๒๕๖๑ สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

ที่ทำการปกครองจังหวัดกระบี่ (๒๕๖๓) สถานการณ์ประชากรจังหวัดกระบี่. (๒๕๖๓)

สำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ ๑๐.(๒๕๖๓).รายงานสถานการณ์การค้ามนุษย์รายภูมิภาคและการจัดระดับสถานการณ์การค้ามนุษย์ ประจำปี ๒๕๖๒

ศูนย์คุ้มครองคนไรที่พึ่งจังหวัดกระบี่(๒๕๖๓). คนไร้ที่พึ่ง คนขอทาน และผู้แสดงความสามารถ

ศูนย์อำนวยการปูองกันและปราบปรามยาเสพติดจังหวัดกระบี่ (๒๕๖๓). สถานการณ์ยาเสพติดจังหวัดกระบี่

สถานการณ์ประเทศไทย.โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-๑๙) จาก https://covid๑๙.ddc.moph.go.th/ สถานีตำรวจภูธรกระบี่.(๒๕๖๓) สถิติฐานความผิดคดีอาญา มปท.

สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดกระบี่. (๒๕๖๒) ข้อมูลความจำเป็นขั้นพื้นฐาน

สำนักงานจังหวัดกระบี่ กลุ่มงานยุทธศาสตร์และข้อมูลเพื่อการพัฒนา. (๒๕๖๓).แผนพัฒนาจังหวัดกระบี่ (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕) ฉบับทบทวนปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๔.,จาก www.krabi.go.th

สำนักงานจัดงานงานจังหวัดกระบี่.(๒๕๖๓).ผลกระทบด้านแรงงาน (จากสถานการณ๑โควิด – ๑๙).มปท.

สำนักงานส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดกระบี่.(๒๕๖๓) รายงานสรุปยอดผู้ได้รับเบี้ยยังชีพแยกตามประเภท.(๒๕๖๓)

สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดกระบี่.(๒๕๖๓).สถิติการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร,สถานการณ์เด็กปฐมวัยระดับจังหวัดด้านสุขภาพอนามัย (๒๕๖๒)

กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว www.violience.in.th สถิติการกระทำความรุนแรงในครอบครัว สถานการณ์ความเข้มแข็งในครอบครัว (๒๕๖๓)

กรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ฐานข้อมูลทะเบียนกลางคนพิการ (๒๕๖๓)

สำนักงานอัยการคดีเด็กและเยาวชนจังหวัดกระบี่ คดีเด็กและเยาวชน ๒๕๖๒ ศาลเยาวชนและครอบครัว คดีเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด ๒๕๖๒

กรมกิจการเด็กและเยาวชน ระบบโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด csgproject.dcy.go.th

คณะผู้จัดทำ

ที่ปรึกษา

นายไพฑูรย์ พัชราอาภา พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดกระบี่

รวบรวมข้อมูล

นางสาววรรณิภา	สระศรี	นักพัฒนาสังคมชำนาญการ
นางสาวสุพรรณี	พรหมปรุง	นักพัฒนาสังคม
นายวรากร	ลิ่มเถาว์	นักพัฒนาสังคม
นายมนต์ชัย	ทองด้วง	เจ้าหน้าที่ระบบงานคอมพิวเตอร์
นางสาวธัชพรรณ	ชนะสิทธิ์	ผู้ช่วยปฏิบัติงานด้านการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์

วิเคราะห์และประมวลผล

นางสาววรรณิภา สระศรี นักพัฒนาสังคมชำนาญการ

เรียบเรียง/พิมพ์ทาน

นางสาววรรณิภา	สระศรี	นักพัฒนาสังคมชำนาญการ
นางสาวสุพรรณี	พรหมปรุง	นักพัฒนาสังคม
นายวรากร	ลิ่มเถาว์	นักพัฒนาสังคม

เรียบเรียง/ตรวจทาน

นางสาววรรณิภา สระศรี นักพัฒนาสังคมชำนาญการ